

ΚΥΠΡΙΑΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σύνταγμα 1960.
95 του 1989.
106(I) του 1996.
115(I) του 1996.
104(I) του 2002.
127(I) του 2006.
51(I) του 2010.
68(I) του 2013.
130(I) του 2015.
69(I) του 2016.
93(I) του 2016.
100(I) του 2019.
128 (I) του 2019.
160(I) του 2019.
161 (I) του 2019.
135(I) του 2020.

**ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

(Ενοποίηση στην Ελληνική)

Γραφείο Επιτρόπου Νομοθεσίας

Λευκωσία

Οκτώβριος, 2020

ΓΕΝ – Ν.37

ISBN 978-9925-570-07-2

Τυπώθηκε στο Τυπογραφείο της Κυπριακής Δημοκρατίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Ανακοίνωση Νομικού Περιεχομένου	4
Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας (Ενοποίηση στην Ελληνική)	5
Παρατηρήσεις.....	115
Προοίμια	117

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Παραίτηση από ευθύνη

Η παρούσα έκδοση του Γραφείου Επιτρόπου Νομοθεσίας αποτελεί ενοποίηση του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Στο ενοποιημένο κείμενο του Συντάγματος περιέχονται οι Τροποποιητικοί Νόμοι οι οποίοι εξεδόθησαν μέχρι την 16^η Σεπτεμβρίου 2020, δηλ. οι Νόμοι 95 του 1989, 106(I) του 1996, 115(I) του 1996, 104(I) του 2002, 127(I) του 2006, 51(I) του 2010, 68(I) του 2013, 130(I) του 2015, 69(I) του 2016, 93(I) του 2016, 100(I) του 2019, 128(I) του 2019, 160(I) του 2019, 161(I) του 2019, 135(I) του 2020.

Εν τούτοις, η παρούσα έκδοση δεν συνιστά ενοποίηση με την πραγματική έννοια του όρου, λόγω του ότι δεν έγινε αναρίθμηση άρθρων και δεν έτυχε έγκρισης από τη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Εκδίδεται για λόγους πρακτικής διευκόλυνσης χωρίς να αντικαθιστά το αρχικό κείμενο των ενοποιουμένων Νόμων. Αυθεντικά είναι μόνο τα κείμενα της νομοθεσίας που δημοσιεύονται στην έντυπη Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ουσιώδους σημασίας είναι και οι Παρατηρήσεις που παρατίθενται στο τέλος της έκδοσης.

Προς ευχερεστέρα χρήση της παρούσας έκδοσης περαιτέρω παρατίθεται το Προοίμιο κάθε Τροποποιητικού Νόμου του Συντάγματος.

Ανακοίνωση ως προς την πνευματική ιδιοκτησία

© Γραφείο Επιτρόπου Νομοθεσίας, 2020

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή της παρούσας έκδοσης. Αναφορά στην πηγή θα εκτιμηθεί.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Σύνταγμα 1960.¹
95 του 1989.²
106(I) του 1996.³
115(I) του 1996.⁴
104(I) του 2002.⁵
127(I) του 2006.⁶
51(I) του 2010.⁷
68(I) του 2013.⁸
130(I) του 2015.⁹
69(I) του 2016.¹⁰
93(I) του 2016.¹¹
100(I) του 2019.¹²
128 (I) του 2019.¹³
160(I) του 2019.¹⁴
161 (I) του 2019.¹⁵
135(I) του 2020.¹⁶

ΜΕΡΟΣ Ι.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 1.

Η Κυπριακή Πολιτεία είναι ανεξάρτητος και κυρίαρχος Δημοκρατία, προεδρικού συστήματος, της οποίας ο Πρόεδρος είναι Έλληνα και ο Αντιπρόεδρος Τούρκος, εκλεγόμενοι αντιστοίχως υπό της ελληνικής και της τουρκικής κοινότητας της Κύπρου, ως εν τω παρόντι Συντάγματι ορίζεται.

Άρθρο 1Α.

Ουδεμία διάταξη του Συντάγματος θεωρείται ότι ακυρώνει νόμους που θεσπίζονται, πράξεις που διενεργούνται ή μέτρα που λαμβάνονται από τη Δημοκρατία τα οποία καθίστανται αναγκαία από τις υποχρεώσεις της ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε εμποδίζει Κανονισμούς, Οδηγίες ή άλλες πράξεις ή δεσμευτικά μέτρα νομοθετικού χαρακτήρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή από τα θεσμικά τους όργανα ή από τα αρμόδια τους σώματα στη βάση των 2 του 127(I) του 2006.

¹ Ετέθη σε ισχύ την 15.8.1960

² Ετέθη σε ισχύ την 1.1.1990 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

³ Ετέθη σε ισχύ την 29.11.1996 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁴ Ετέθη σε ισχύ την 28.12.1996 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁵ Ετέθη σε ισχύ την 5.7.2002 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁶ Ετέθη σε ισχύ την 28.7.2006 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁷ Ετέθη σε ισχύ την 4.6.2010 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁸ Ετέθη σε ισχύ την 17.7.2013 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

⁹ Ετέθη σε ισχύ την 21.7.2015 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹⁰ Ετέθη σε ισχύ την 28.4.2016 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹¹ Ετέθη σε ισχύ την 16.9.2016 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹² Ετέθη σε ισχύ την 19.7.2019 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹³ Ετέθη σε ισχύ την 3.10.2019 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹⁴ Ετέθη σε ισχύ την 16.12.2019 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹⁵ Ετέθη σε ισχύ την 16.12.2019 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

¹⁶ Ετέθη σε ισχύ την 16.9.2020 και ίδετε Παρατηρήσεις στο τέλος του κειμένου

συνθηκών που ιδρύουν τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή την Ευρωπαϊκή Ένωση από του να έχουν νομική ισχύ στη Δημοκρατία.

ΑΡΘΡΟΝ 2.

Διά τους σκοπούς του παρόντος Συντάγματος:

(1) Την ελληνική κοινότητα αποτελούσιν άπαντες οι πολίται της Δημοκρατίας, οίτινες είναι ελληνικής καταγωγής και έχουσιν ως μητρικήν γλώσσαν την ελληνικήν ή μετέχουσι των ελληνικών πολιτιστικών παραδόσεων ή ανήκουσιν εις την Ελληνικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν.

(2) Την τουρκικήν κοινότητα αποτελούσιν άπαντες οι πολίται της Δημοκρατίας, οίτινες είναι τουρκικής καταγωγής και έχουσιν ως μητρικήν γλώσσαν την τουρκικήν ή μετέχουσι των τουρκικών πολιτιστικών παραδόσεων ή είναι μωαμεθανοί.

(3) Πολίται της Δημοκρατίας μη περιλαμβανόμενοι εις τας διατάξεις της πρώτης ή της δευτέρας παραγράφου του παρόντος άρθρου, επιλέγουσιν ατομικώς την ελληνικήν ή την τουρκικήν κοινότητα εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος. Εφ' όσον όμως ανήκουσιν εις θρησκευτικήν ομάδα επιλέγουσι την ελληνικήν ή την τουρκικήν κοινότητα ομαδικώς και επί τη τοιαύτη επιλογή θεωρούνται μέλη της κοινότητος, ην επελέξαντο, τηρουμένου του κανόνος ότι πας πολίτης της Δημοκρατίας ανήκων εις τοιαύτην θρησκευτικήν ομάδα δικαιούται να μη συμμορφωθή προς την κατόπιν αποφάσεως της ομάδος επιλογήν αυτής, οπότε δι' ενυπογράφου δηλώσεως αυτού υποβαλλομένης εντός μηνός από της ημερομηνίας της επιλογής της ομάδος αυτού εις τον αρμόδιον υπάλληλον της Δημοκρατίας, και εις τους Προέδρους της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως, επιλέγει κοινότητα διάφορον της κοινότητος, ην επελέξατο η ομάς αυτού.

Νοείται περαιτέρω ότι, εν η περιπτώσει η επιλογή, η γενομένη υπό θρησκευτικής ομάδος, δεν γίνη αποδεκτή, επί τω λόγω ότι τα μέλη αυτής είναι ολιγώτερα του απαιτουμένου αριθμού, πας ανήκων εις τοιαύτην θρησκευτικήν ομάδα δικαιούται, εντός μηνός από της ημερομηνίας της αρνήσεως αποδοχής της επιλογής της ομάδος, να επιλέξη ατομικώς την κοινότητα, εις ην επιθυμεί να ανήκη, τηρών την προειρημένην διαδικασίαν.

Εν τη παρούση παραγράφω «θρησκευτική ομάς» σημαίνει ομάδα προσώπων συνήθως κατοικούντων εν Κύπρω, πρεσβευόντων την αυτήν θρησκείαν και ανηκόντων είτε εις το αυτό δόγμα είτε υποκειμένων εις την αυτήν δικαιοδοσίαν ταύτης, των οποίων ο αριθμός κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος υπερβαίνει τους χιλίους, εξ ων τουλάχιστον πεντακόσιοι κατέστησαν υπήκοοι της Δημοκρατίας κατά την ειρημένην ημερομηνίαν.

(4) Πας όστις αποκτά την υπηκοότητα της Δημοκρατίας εις χρόνον μεταγενέστερον της παρόδου τριών μηνών από της ημερομηνίας της ενάρξεως

της ισχύος του Συντάγματος ασκεί το εν τη τρίτη παραγράφω του παρόντος άρθρου οριζόμενον δικαίωμα επιλογής εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημερομηνίας, καθ' ην απέκτησε την υπηκοότητα.

(5) Έλλην ή τούρκος πολίτης της Δημοκρατίας υποκείμενος εις τας διατάξεις της πρώτης ή της δευτέρας παραγράφου του παρόντος άρθρου, δικαιούται να παύση ανήκων εις την κοινότητα, ης είναι μέλος και να επιλέξη την ετέραν κοινότητα:

(α) επί τη υποβολή ενυπογράφου δηλώσεως περί της επιθυμίας αυτού, όπως μεταβάλη κοινότητα, εις τον αρμόδιον υπάλληλον της Δημοκρατίας και τους Προέδρους της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και

(β) επί τη αποδοχή της δηλώσεως αυτού υπό της Κοινοτικής Συνελεύσεως της κοινότητος, εις ην δηλοί ότι επιθυμεί να ανήκη.

(6) Οιονδήποτε πρόσωπον ή οιαδήποτε θρησκευτική ομάς θεωρουμένη ως ανήκουσα είτε εις την ελληνικήν είτε εις την τουρκικήν κοινότητα, συμφώνως προς τας διατάξεις της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, δύναται να παύση ανήκουσα εις την μίαν των κοινοτήτων και να θεωρήται ως ανήκουσα εις την ετέραν κοινότητα:

(α) επί τη υποβολή ενυπογράφου εγγράφου δηλώσεως περί της επιθυμίας της τριαύτης μεταβολής υπό του προσώπου ή υπό της θρησκευτικής ομάδος εις τον αρμόδιον υπάλληλον της Δημοκρατίας και εις τους Προέδρους της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και

(β) επί τη αποδοχή της δηλώσεως υπό της Κοινοτικής Συνελεύσεως της κοινότητος, εις ην δηλοί ότι επιθυμεί να ανήκη.

(7) (α) Η ύπανδρος γυνή ανήκει εις την κοινότητα του συζύγου αυτής.

(β) Το άρρεν ή θήλυ άγαμον τέκνον το μη συμπληρώσαν το εικοστόν πρώτον έτος της ηλικίας του ανήκει εις την κοινότητα του πατρός αυτού, επί δε αγνώστου πατρός και εφ' όσον δεν έχει υιοθετηθή, εις την κοινότητα, εις ην ανήκει η μήτηρ αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 3.

1. Αι επίσημοι γλώσσαι της Δημοκρατίας είναι η ελληνική και η τουρκική.

2. Νομοθετικάί, εκτελεστικάί και διοικητικάί πράξεις και έγγραφα συντάσσονται εις αμφοτέρας τας επισήμους γλώσσας και εφ' όσον δυνάμει ρητής διατάξεως του Συντάγματος απαιτείται έκδοσις, εκδίδονται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας εις αμφοτέρας τας επισήμους γλώσσας.

3. Διοικητικά ή έτερα επίσημα έγγραφα απευθυνόμενα εις Έλληνα ή Τούρκον συντάσσονται αντιστοίχως εις την ελληνικήν ή την τουρκικήν γλώσσαν.

4. Η ενώπιον δικαστηρίων διαδικασία διεξάγεται και διευθετείται και οι αποφάσεις συντάσσονται εις την ελληνικήν γλώσσαν, εάν οι διάδικοι είναι Έλληνες, εις την τουρκικήν γλώσσαν, εάν οι διάδικοι είναι Τούρκοι και εις αμφοτέρας, την ελληνικήν και την τουρκικήν γλώσσαν, εάν οι διάδικοι είναι Έλληνες και Τούρκοι. Το Ανώτατον Δικαστήριον διά του εν άρθρω 163 προβλεπομένου κανονισμού αυτού καθορίζει εάν εκατέρα ή αμφοτέραι αι επίσημοι γλώσσαι χρησιμοποιούνται εις πάσαν ετέραν περίπτωσιν.

5. Οιονδήποτε κείμενον καταχωρούμενον εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας δημοσιεύεται εν τη αυτή εκδόσει εις αμφοτέρας τας επισήμους γλώσσας.

6. (1) Πάσα διαφορά μεταξύ του ελληνικού και του τουρκικού κειμένου οιασδήποτε νομοθετικής, εκτελεστικής ή διοικητικής πράξεως ή εγγράφου δημοσιευομένου εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας επιλύεται υπό του αρμοδίου δικαστηρίου.

(2) Το υπερισχύον κείμενον νόμου ή αποφάσεως Κοινοτικής Συνελεύσεως καταχωρουμένου εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας είναι το δημοσιευόμενον εις την γλώσσαν της οικείας Κοινοτικής Συνελεύσεως.

(3) Οιαδήποτε διαφορά ανακύπτουσα μεταξύ του ελληνικού και του τουρκικού κειμένου εκτελεστικής ή διοικητικής πράξεως ή εγγράφου, όπερ, καίπερ μη δημοσιευθέν εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, έχει άλλως δημοσιευθή, επιλύεται οριστικώς διά δηλώσεως του υπουργού ή άλλης οικείας αρχής περί του υπερισχύοντος ή ορθού κειμένου.

(4) Το αρμόδιον δικαστήριον δύναται να παράσχη την κατά την κρίσιν αυτού δικαίαν θεραπείαν, εάν προκύψη οιαδήποτε των ανωτέρω αναφερομένων διαφορών μεταξύ των δύο κειμένων,

7. Επί των νομισμάτων, χαρτονομισμάτων και γραμματοσήμων γίνεται χρήσις των δύο επισήμων γλωσσών.

8. Έκαστος δικαιούται να απευθύνηται προς απάσας τας αρχάς της Δημοκρατίας εις εκατέραν των επισήμων γλωσσών.

ΑΡΘΡΟΝ 4.

1. Η Δημοκρατία έχει ιδίαν σημαίαν ουδετέρου σχεδίου και χρώματος, την οποίαν επιλέγουσιν από κοινού ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας.

2. Αι αρχαί της Δημοκρατίας και οιονδήποτε νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ή οργανισμός κοινής ωφελείας ιδρυόμενος διά ή συμφώνως τω νόμω της Δημοκρατίας αναρτώσι την σημαίαν της Δημοκρατίας και έχουν το δικαίωμα να αναρτώσι κατά τας εορτάς ταυτοχρόνως ομού μετά της σημαίας της Δημοκρατίας την ελληνικήν και την τουρκικήν σημαίαν.

3. Αι κοινοτικάί αρχαί και τα ιδρύματα αυτών έχουσι το δικαίωμα, να αναρτώσι κατά τας εορτάς ταυτοχρόνως ομού μετά της σημαίας της Δημοκρατίας την ελληνικήν ή την τουρκικήν σημαίαν.

4. Πας πολίτης της Δημοκρατίας ή οιαδήποτε οργάνωσις αποτελούσα ή μη νομικόν πρόσωπον, εξαιρουμένων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, της οποίας τα μέλη είναι πολίται της Δημοκρατίας, έχουσι το δικαίωμα να αναρτώσιν επί της κατοικίας ή του καταστήματος αυτών την σημαίαν της Δημοκρατίας ή την ελληνικήν ή την τουρκικήν σημαίαν, άνευ οιουδήποτε περιορισμού.

ΑΡΘΡΟΝ 5.

Η ελληνική και η τουρκική κοινότης δικαιούνται να εορτάζωσι τας ελληνικάς και τας τουρκικάς εθνικάς εορτάς αντιστοίχως.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.—ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 6.

Τηρουμένων των ρητών διατάξεων του Συντάγματος ουδείς νόμος ή ουδεμία απόφασις της Βουλής ή οιασδήποτε των Κοινοτικών Συνελεύσεων ως και ουδεμία πράξις ή απόφασις οιουδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου εν τη Δημοκρατία ασκούντος εκτελεστικήν εξουσίαν ή διοικητικόν λειτούργημα θέλει υποβάλλει εις δυσμενή διάκρισιν οιανδήποτε εκ των δύο κοινοτήτων ή οιουδήποτε πρόσωπον ως τοιούτον ή υπό την ιδιότητα αυτού ως μέλους κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 7.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ζωής και σωματικής ακεραιότητος.

2. Διαγράφηκε [2 του 93(Ι) του 2016].

3. Η αποστέρησις της ζωής δεν θεωρείται παράβασις του παρόντος άρθρου, οσάκις προέρχεται εκ της χρήσεως της απολύτως αναγκαίας βίας, ότε και όπως ο νόμος ορίζει:

(α) επί αμύνης προσώπου ή περιουσίας προς αποτροπήν αναλόγου και άλλως αναποτρέπτου και ανεπανορθώτου κακού,

(β) προς διενέργειαν συλλήψεως ή προς παρεμπόδισιν αποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου,

(γ) επί πράξεως γενομένης προς σκοπόν καταστολής ταραχών ή στάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 8.

Ουδείς υποβάλλεται εις βασανιστήρια ή εις απάνθρωπον ή ταπεινωτικήν τιμωρίαν ή μεταχειρίσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 9.

Έκαστος έχει το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβιώσεως και κοινωνικής ασφαλείας. Ο νόμος θα προβλέψη περί προστασίας των εργατών, αρωγής προς τους πτωχούς και συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 10.

1. Ουδείς τελεί εις κατάστασιν δουλείας ή υποτελείας.
2. Ουδείς εξαναγκάζεται εις εκτέλεσιν αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας.
3. Ο εν τω παρόντι άρθρω όρος «αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία» δεν περιλαμβάνει:
 - (α) οιανδήποτε εργασίαν επιβαλλομένην κατά την κανονικόν διάρκειαν της κρατήσεως συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 11 του Συντάγματος ή κατά την διάρκειαν της υπό όρον απολύσεως από τοιαύτης κρατήσεως,
 - (β) οιανδήποτε τυχόν επιβληθησομένην στρατιωτικού χαρακτήρος υπηρεσίαν ή, προκειμένου περί των κατά συνείδησιν εναντιουμένων εις αυτήν και υπό την προϋπόθεσιν της αναγνωρίσεως αυτών υπό νόμου, υπηρεσίαν επιβαλλομένην αντί της στρατιωτικής υποχρεωτικής υπηρεσίας, και
 - (γ) οιανδήποτε υπηρεσίαν επιβαλλομένην εις περίπτωσιν καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης ή συμφοράς απειλούσης την ζωήν ή την ευημερίαν του λαού.

ΑΡΘΡΟΝ 11.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθερίας και προσωπικής ασφαλείας.
2. Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:
 - (α) κρατήσεως ατόμου μετά την καταδίκην αυτού υπό αρμοδίου δικαστηρίου,
 - (β) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου λόγω μη συμμορφώσεως προς νόμιμον διαταγήν δικαστηρίου,
 - (γ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου ενεργουμένης προς τον σκοπόν προσαγωγής αυτού ενώπιον της αρμοδίας κατά νόμον αρχής επί τη ευλόγω υπονοία ότι διέπραξεν αδίκημα ή οσάκις η σύλληψις ή κράτησις θεωρηθή

ευλόγως αναγκαία προς παρεμπόδισιν διαπράξεως αδικήματος ή αποδράσεως μετά την διάπραξιν αυτού,

(δ) περιορισμού ανηλίκου δυνάμει νομίμου διαταγής προς τον σκοπόν αναμορφωτικής επιβλέψεως ή νομίμου κρατήσεως προς τον σκοπόν προσαγωγής αυτού ενώπιον της αρμοδίας κατά νόμου αρχής,

(ε) περιορισμού ατόμων προς παρεμπόδισιν επεκτάσεως μεταδοτικών νόσων, ατόμων ασθενών διανοητικώς, αλκοολικών, τοξικομανών ή αλητών, και

(στ) σύλληψης ή κράτησης ατόμου προς παρεμπόδιση της χωρίς άδεια εισόδου στο έδαφος της Δημοκρατίας ή σύλληψης ή κράτησης αλλοδαπού εναντίον του οποίου έγιναν ενέργειες προς το σκοπό απέλασης ή έκδοσης ή σύλληψης ή κράτησης πολίτη της Δημοκρατίας προς το σκοπό της έκδοσης ή παράδοσής του με βάση ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή σύμφωνα με διεθνή σύμβαση που δεσμεύει την Δημοκρατία, υπό τον όρο ότι τέτοια σύμβαση εφαρμόζεται αντίστοιχα και από τον αντισυμβαλλόμενο. Η σύλληψη ή η κράτηση όμως οποιουδήποτε προσώπου προς το σκοπό έκδοσης ή παράδοσής του δεν είναι δυνατή εάν το αρμόδιο κατά νόμο όργανο ή αρχή έχει ουσιώδη λόγο να πιστεύει ότι το αίτημα της έκδοσης ή παράδοσης έγινε με σκοπό την ποινική δίωξη ή την τιμωρία προσώπου συνεπεία της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, της εθνοτικής καταγωγής, των πολιτικών πεποιθήσεων ή των νόμιμων κατά το διεθνές δίκαιο διεκδικήσεων συλλογικών ή ατομικών δικαιωμάτων.

3 του 127(I) του 2006.
2(α) του 68(I) του 2013.

3. Εξαιρουμένου του διά φυλακίσεως, ότε και όπως ο νόμος ορίζει, τιμωρουμένου αυτοφώρου αδικήματος, ουδείς συλλαμβάνεται, ειμή κατόπιν ητιολογημένου δικαστικού εντάλματος εκδοθέντος συμφώνως προς τους υπό του νόμου προδιαγεγραμμένους τύπους, ή με βάση ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

3 του 93(I) του 2016.

2(β) του 68(I) του 2013.

4. Πας συλλαμβανόμενος πληροφορείται κατά την στιγμήν της συλλήψεως αυτού εις καταληπτήν υπ' αυτού γλώσσαν τους λόγους της συλλήψεως αυτού και δικαιούται να τύχη των υπηρεσιών συνηγόρου της εκλογής αυτού.

5. Ο συλληφθείς προσάγεται ενώπιον του δικαστού ως οίον τε συντομότερον ευθύς μετά την σύλληψιν αυτού, πάντως δε το βραδύτερον εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από της συλλήψεως, εφ' όσον δεν αφεθή πρότερον ελεύθερος.

6. Ο δικαστής, ενώπιον του οποίου προσήχθη ο συλληφθείς, χωρεί ταχέως εις διερεύνησιν των λόγων της συλλήψεως εις καταληπτήν υπό του συλληφθέντος γλώσσαν και, ως οίον τε συντομότερον, πάντως δε το βραδύτερον εντός τριών ημερών από της τοιαύτης προσαγωγής, ή απολύει τον συλληφθέντα υπό τους κατά την κρίσιν αυτού καταλλήλους όρους ή διατάσσει την κράτησιν αυτού, οσάκις η περί της διαπράξεως του αδικήματος ανάκρισις, δι ο συνελήφθη, δεν συνεπληρώθη και δύναται να διατάσση εκάστοτε την κράτησιν αυτού επί περιόδον χρόνου μη υπερβαίνουσαν τας οκτώ ημέρας. Ο συνολικός χρόνος όμως της τοιαύτης κρατήσεως δέον να μη υπερβαίνει τους τρεις μήνας από της ημερομηνίας της συλλήψεως, μετά την παρέλευσιν των οποίων παν άτομον ή αρχή έχουσα υπό κράτησιν τον συλληφθέντα απολύει αυτόν παρευθύς. Πάσα

κατά τα ανωτέρω απόφασις του δικαστού υπόκειται εις έφεσιν.

7. Πας στερηθείς της ελευθερίας αυτού διά συλλήψεως ή κρατήσεως δικαιούται να προσφύγη εις το αρμόδιον δικαστήριον, ίνα τούτο κρίνη ταχέως την νομιμότητα της κρατήσεως και διατάξη την απόλυσιν αυτού, εάν η κράτησις δεν είναι νόμιμος.

8. Ο κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος άρθρου συλληφθείς ή κρατηθείς έχει αγώγιμον δικαίωμα προς αποζημίωσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 12.

1. Ουδείς κηρύσσεται ένοχος οιουδήποτε αδικήματος λόγω πράξεως ή παραλείψεως μη συνιστώσης αδίκημα συμφώνως τω νόμω τω ισχύοντι κατά τον χρόνον της τελέσεως αυτής και εις ουδένα επιβάλλεται δι' αδίκημα τι ποινή βαρύτερα της ρητώς προβλεπομένης υπό του κατά τον χρόνον της τελέσεως ισχύοντος νόμου.

2. Ο απαλλαγείς ή καταδικασθείς δεν δικάζεται εκ δευτέρου διά το αυτό αδίκημα. Ουδείς τιμωρείται εκ δευτέρου διά την αυτήν πράξιν ή παράλειψιν, εκτός εάν συνεπεία ταύτης προεκλήθη θάνατος.

3. Ο νόμος δεν δύναται να προβλέψη ποινήν δυσανάλογον προς την βαρύτητα του αδικήματος.

4. Ο κατηγορούμενος δι' αδίκημά τι θεωρείται αθώος, μέχρις ου αποδειχθή ένοχος συμφώνως προς τον νόμον.

5. Πας κατηγορούμενος δι' αδίκημά τι έχει τα ακόλουθα κατ' ελάχιστον όρον δικαιώματα:

(α) να πληροφορηθή εις καταληπτήν υπ' αυτού γλώσσαν αμέσως και λεπτομερώς την φύσιν και τους λόγους της εις αυτόν αποδιδομένης κατηγορίας,

(β) να έχει επαρκή χρόνον και διευκόλυνσιν διά την προπαρασκευήν της υπερασπίσεως αυτού,

(γ) να υπερασπίξη εαυτόν αυτοπροσώπως ή διά συνηγόρου της εκλογής αυτού ή, εφ' όσον δεν έχει επαρκή προς αμοιβήν του συνηγόρου μέσα, να παρέχεται εις αυτόν δωρεάν νομική αρωγή, όταν τούτο επιβάλλη το συμφέρον της δικαιοσύνης,

(δ) να εξετάζη ή να προκαλή την εξέτασιν μαρτύρων κατηγορίας και να ζητή την προσέλευσιν και εξέτασιν μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτούς όρους τους ισχύοντας ως προς τους μάρτυρας κατηγορίας,

(ε) να έχει δωρεάν συμπαράστασιν διερμηνέως, εφ' όσον δεν δύναται να κατανοήση ή να ομιλή την εν τω δικαστηρίω χρησιμοποιουμένην γλώσσαν.

6. Η ποινή της γενικής δημεύσεως της ιδιοκτησίας απαγορεύεται.

ΑΡΘΡΟΝ 13.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθέρως μετακινήσεως εντός του εδάφους της Δημοκρατίας και διαμονής εις οιονδήποτε τμήμα αυτής υποκείμενος εις τους υπό του νόμου επιβαλλομένους, αναγκαίους δε κρινομένους μόνον διά την άμυναν ή την δημοσίαν υγείαν περιορισμούς ή ους προβλέπονται ως ποινή επιβαλλομένη υπό του αρμοδίου δικαστηρίου.

2. Έκαστος έχει το δικαίωμα να εγκαταλείψη μονίμως ή προσωρινώς το έδαφος της Δημοκρατίας υποκείμενος εις τους υπό του νόμου τεθειμένους ευλόγους περιορισμούς.

ΑΡΘΡΟΝ 14

Ουδενός πολίτου απαγορεύεται η είσοδος εις την Δημοκρατίαν ούδ' επιτρέπεται η εξορία υφ' οιασδήποτε περιστάσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 15.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα όπως η ιδιωτική και οικογενειακή αυτού ζωή τυγχάνη σεβασμού.

2. Δεν χωρεί επέμβασις κατά την άσκησιν του δικαιώματος τούτου, ειμή τοιαύτη οία θα ήτο σύμφωνος προς τον νόμον και αναγκαία μόνον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υπό του Συντάγματος ηγγυημένων εις παν πρόσωπον ή προς το συμφέρον της διαφάνειας στη δημόσια ζωή ή για σκοπούς λήψης μέτρων εναντίον της διαφθοράς στη δημόσια ζωή. 2 του 69(Ι) του 2016.

ΑΡΘΡΟΝ 16.

1. Η κατοικία εκάστου είναι απαραβίαστος.

2. Η είσοδος εις οιαδήποτε κατοικίαν ή οιαδήποτε έρευνα εντός αυτής δεν επιτρέπεται, ειμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει και κατόπιν δικαστικού εντάλματος δεόντως ητιολογημένου ή οσάκις η είσοδος ενεργήται τη ρητή συναινέσει του ενοίκου ή προς τον σκοπόν διασώσεως θυμάτων οιονδήποτε αδικήματος βίας ή οιασδήποτε καταστροφής.

ΑΡΘΡΟΝ 17.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα σεβασμού και διασφαλίσεως του απορρήτου της αλληλογραφίας ως και πάσης άλλης επικοινωνίας αυτού, εφ' όσον η τοιαύτη επικοινωνία διεξάγεται διά μέσων μη απαγορευομένων υπό του νόμου.

2. Δε χωρεί επέμβαση κατά την άσκηση του δικαιώματος τούτου, εκτός αν η 2 του 51(Ι) του 2010. επέμβαση αυτή επιτρέπεται σύμφωνα με το νόμο, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

A. Προσώπων που τελούν υπό φυλάκιση ή προφυλάκιση.

B. Κατόπιν δικαστικού διατάγματος που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, μετά από αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, και η επέμβαση αποτελεί μέτρο το οποίο σε μια δημοκρατική κοινωνία είναι αναγκαίο μόνο προς το συμφέρον της ασφάλειας της Δημοκρατίας ή την αποτροπή, διερεύνηση ή δίωξη των ακόλουθων σοβαρών ποινικών αδικημάτων:

(α) Φόνος εκ προμελέτης ή ανθρωποκτονία,

(β) εμπορία ενηλίκων ή ανηλίκων προσώπων και αδικήματα που σχετίζονται με την παιδική πορνογραφία,

(γ) εμπορία, προμήθεια, καλλιέργεια ή παραγωγή ναρκωτικών φαρμάκων, ψυχοτρόπων ουσιών ή επικίνδυνων φαρμάκων,

(δ) αδικήματα που σχετίζονται με το νόμισμα ή το χαρτονόμισμα της Δημοκρατίας και

(ε) αδικήματα διαφθοράς για τα οποία προβλέπεται, σε περίπτωση καταδίκης, ποινή φυλάκισης πέντε ετών και άνω.

Γ. Κατόπιν δικαστικού διατάγματος, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, για τη διερεύνηση ή δίωξη σοβαρού ποινικού αδικήματος για το οποίο προβλέπεται, σε περίπτωση καταδίκης, ποινή φυλάκισης πέντε ετών και άνω και η επέμβαση αφορά πρόσβαση στα σχετικά με ηλεκτρονική επικοινωνία δεδομένα κίνησης και θέσης και στα συναφή δεδομένα που είναι αναγκαία για την αναγνώριση του συνδρομητή ή και του χρήστη.

ΑΡΘΡΟΝ 18.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθερίας σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας.

2. Πάσαι αι θρησκείαι, των οποίων τα δόγματα και αι ιεροτελεστίαι δεν είναι μυστικά, είναι ελεύθεραι.

3. Πάσαι αι θρησκείαι είναι ίσαι ενώπιον του νόμου.

Μη θιγομένης της κατά το Σύνταγμα αρμοδιότητας των Κοινοτικών Συνελεύσεων, ουδεμία νομοθετική, εκτελεστική ή διοικητική πράξις της Δημοκρατίας δύναται να κάμη δυσμενή διάκρισιν εις βάρος οιοδήποτε θρησκευτικού ιδρύματος ή θρησκείας.

4. Έκαστος είναι ελεύθερος και έχει το δικαίωμα να πρεσβεύη την πίστιν αυτού

και να εκδηλώνη την θρησκείαν ή τας θρησκευτικάς αυτού πεποιθήσεις διά της λατρείας, διδασκαλίας, ασκήσεως ή τηρήσεως των τύπων είτε ατομικώς είτε συλλογικώς κατ' ιδίαν ή δημοσία και να μεταβάλλη την θρησκείαν ή τας θρησκευτικάς πεποιθήσεις αυτού.

5. Η χρήση φυσικής ή ηθικής βίας προς τον σκοπόν, όπως εξαναγκασθή το άτομον να μεταβάλλη την θρησκείαν αυτού ή να εμποδισθή, όπως μεταβάλλη ταύτην, απαγορεύεται.

6. Η ελευθερία εκδηλώσεως της θρησκείας ή της θρησκευτικής πεποιθήσεως υπόκειται μόνον εις τους υπό του νόμου προδιαγεγραμμένους περιορισμούς τους αναγκαίους προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας, ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των υπό του Συντάγματος ηγγυημένων εις παν πρόσωπον.

7. Μέχρι της συμπληρώσεως του δεκάτου έκτου έτους της ηλικίας η απόφασις περί της θρησκείας, την οποίαν θα ακολουθήση το άτομον λαμβάνεται υπό του έχοντος την νόμιμον επιμέλειαν αυτού.

8. Ουδείς δύναται να υποχρεωθή εις πληρωμήν οιοδήποτε φόρου ή τέλους, αι πρόσοδοι των οποίων έχουσιν ειδικώς διατεθή εν όλω ή εν μέρει διά σκοπούς αναγομένους εις θρησκείαν διάφορον της ιδίας αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 19.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ελευθερίας του λόγου και της καθ' οιονδήποτε τρόπον εκφράσεως.

2. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν της γνώμης, της λήψεως και μεταδόσεως πληροφοριών και ιδεών άνευ επεμβάσεως οιασδήποτε δημοσίας αρχής και ανεξαρτήτως συνόρων.

3. Η ενάσκησις των δικαιωμάτων, περί των η πρώτη και δευτέρα παράγραφος του παρόντος άρθρου, δύναται να υποβληθή εις διατυπώσεις, όρους, περιορισμούς ή ποινάς προδιαγεγραμμένους υπό του νόμου και αναγκαίους μόνον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή προς προστασίαν της υπολήψεως ή των δικαιωμάτων άλλων ή προς παρεμπόδισιν της αποκαλύψεως πληροφοριών ληφθεισών εμπιστευτικώς ή προς διατήρησιν του κύρους και της αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας.

4. Η κατάσχεσις εφημερίδων ή άλλων εντύπων δεν επιτρέπεται άνευ εγγράφου αδείας του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, ήτις δέον να επικυρωθή δι' αποφάσεως αρμοδίου δικαστηρίου εντός εβδομήκοντα δύο ωρών το βραδύτερον, εν περιπτώσει δε μη επικυρώσεως αίρεται η κατάσχεσις.

5. Ουδέν εκ των διαλαμβανόμενων εις το παρόν άρθρον εμποδίζει την

Δημοκρατίαν ν' απαιτή την έκδοσιν αδείας ή λειτουργίας επιχειρήσεων ραδιοφωνικών ή κινηματογραφικών ή τηλεοράσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 20.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα να εκπαιδευήται και έκαστον άτομον ή ίδρυμα έχει το δικαίωμα να παρέχη εκπαίδευσιν τηρουμένων των διατυπώσεων, όρων και περιορισμών των επιβαλλομένων υπό του οικείου κοινοτικού νόμου των αναγκαίων μόνον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή του βαθμού και της ποιότητας της παιδείας ή προς προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος των γονέων, όπως διασφαλίζωσιν υπέρ των τέκνων αυτών εκπαίδευσιν συνάδουσαν προς τας θρησκευτικάς αυτών πεποιθήσεις.

2. Μερίμνη της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως η στοιχειώδης εκπαίδευσις θέλει καταστή δωρεάν προσιτή εν τοις αντιστοιχοίς κοινοτικοίς σχολείοις της στοιχειώδους εκπαίδεύσεως.

3. Η στοιχειώδης εκπαίδευσις είναι υποχρεωτική διά πάντας τους πολίτας τους έχοντας συμπληρώσει την απαιτουμένην ηλικίαν, ως θέλει ορίσει ο οικείος κοινοτικός νόμος.

4. Μερίμνη της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως θα καταστή προσιτή πλὴν της στοιχειώδους και η περαιτέρω εκπαίδευσις εις ενδεδειγμένα και άξια υποστηρίξεως πρόσωπα, υφ' ους όρους και προϋποθέσεις θα ορίση ο οικείος κοινοτικός νόμος.

ΑΡΘΡΟΝ 21.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα του συνέρχεσθαι ειρηνικώς.

2. Έκαστος έχει το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι μετ' άλλων περιλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως συντεχνιών και προσχωρήσεως εις ταύτας προς προστασίαν των ιδίων αυτού συμφερόντων. Παρά τους κατά την τρίτην παράγραφον του παρόντος άρθρου περιορισμούς, ουδείς εξαναγκάζεται να προσχωρήση εις οιονδήποτε συνεταιρισμόν ή να συνεχίση να μετέχη αυτού ως μέλος.

3. Ουδείς άλλος περιορισμός επιβάλλεται επί της ασκήσεως των δικαιωμάτων τούτων πλην των υπό του νόμου καθοριζομένων, απολύτως δε αναγκαίων μόνον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των ηγγυημένων υπό του παρόντος Συντάγματος εις παν πρόσωπον είτε το πρόσωπον τούτο μετέχει τοιαύτης συγκεντρώσεως ή είναι μέλος τοιούτου συνεταιρισμού, είτε ου.

4. Απαγορεύεται πας συνεταιρισμός έχων αντικείμενον ή δράσιν αντιθέτους

προς την συνταγματική τάξιν.

5. Ο νόμος δύναται να υποβάλει εις περιορισμούς την άσκησιν των δικαιωμάτων τούτων υπό προσώπων ανηκόντων εις τας ενόπλους δυνάμεις, την αστυνομίαν ή την χωροφυλακίην.

6. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης επί συστάσεως εταιρειών παντός είδους και άλλων κερδοσκοπικών συνεταιρισμών, τηρουμένων των διατάξεων οιασδήποτε νόμου ρυθμίζοντος τα της ιδρύσεως ή τα της κτήσεως της νομικής προσωπικότητος, τα των μετεχόντων μελών, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων τούτων, τα της διαχειρίσεως και διοικήσεως και τα της εκκαθαρίσεως και διαλύσεως αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 22.

1. Πας συμπληρώσας την προς γάμον ηλικίαν είναι ελεύθερος να συνάψη γάμον και ιδρύση οικογένειαν συμφώνως τω εφαρμοστέω δι' έκαστον πρόσωπον, δυνάμει των διατάξεων του Συντάγματος, δικαίω περί γάμου.

2. Αι διατάξεις της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ως ακολούθως εις τας επομένας περιπτώσεις:

(α) εάν το εφαρμοστέον δι' αμφοτέρους τους μέλλοντας να τελέσωσι γάμον, ως εν άρθρω 111 ορίζεται, δίκαιον περί γάμου δεν είναι το αυτό, οι μέλλοντες να τελέσωσι γάμον δύναται να επιλέξωσιν, όπως ο γάμος αυτών διέπεται υπό του δικαίου του εφαρμοστέου δι' εκάτερον τούτων συμφώνως τω ειρημένω άρθρω,

(β) εάν αι διατάξεις του άρθρου 111 δεν είναι εφαρμοστέαι διά τους μέλλοντας να τελέσωσι γάμον και ουδείς εξ αυτών είναι μέλος της τουρκικής κοινότητος, ο γάμος αυτών διέπεται υπό νόμου της Δημοκρατίας, ψηφιζομένου υπό της Βουλής, ο οποίος δεν δύναται να περιλαμβάνη περιορισμούς άλλους πλην των αφορώντων εις την ηλικίαν, την υγείαν, τον βαθμόν συγγενείας και την απαγόρευσιν της πολυγαμίας,

(γ) εάν αι διατάξεις του άρθρου 111 είναι εφαρμοστέαι μόνον δι' εκάτερον των μελλόντων να τελέσωσι γάμον και ο έτερος εξ αυτών δεν είναι μέλος της τουρκικής κοινότητος, ο γάμος διέπεται υπό νόμου της Δημοκρατίας, ως ορίζεται εν εδαφίω (β) της παρούσης παραγράφου,

τηρουμένου του όρου ότι οι μέλλοντες να τελέσωσι γάμον δύναται να επιλέξωσιν όπως ο γάμος αυτών διέπεται υπό του εφαρμοστέου συμφώνως τω άρθρω 111 δι' εκάτερον αυτών δικαίου, εφ' όσον τούτο επιτρέπει τοιούτον γάμον.

3. Ουδέν των εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβανομένων επηρεάζει καθ' οιασδήποτε τρόπον τα δικαιώματα, πλην των εις τον γάμον αναφερομένων της ελληνικής ορθοδόξου Εκκλησίας ως προς τους ανήκοντας εις αυτήν ή οιασδήποτε θρησκευτικής ομάδος, δι' ην εφαρμόζονται αι διατάξεις της τρίτης

παραγράφου του άρθρου 2, ως προς τα μέλη αυτής, ως εν τω Συντάγματι ορίζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 23.

1. Έκαστος, μόνος ή από κοινού μετ' άλλων, έχει το δικαίωμα να αποκτά, να είναι κύριος, να κατέχει, απολαύη ή διαθέτη οιασδήποτε κινητήν ή ακίνητον ιδιοκτησίαν και δικαιούται να απαιτή τον σεβασμόν του τοιούτου δικαιώματος αυτού.

Το δικαίωμα της Δημοκρατίας επί των υπογείων υδάτων, ορυχείων και μεταλλείων και αρχαιοτήτων διαφυλάσσεται.

2. Στέρησις ή περιορισμός οιασδήποτε τοιούτου δικαιώματος δεν δύναται να επιβληθή, ειμή ως προβλέπεται υπό του παρόντος άρθρου.

3. Η άσκησις τοιούτου δικαιώματος δύναται να υποβληθή διά νόμου εις όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς απολύτως απαραίτητους προς το συμφέρον της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της πολεοδομίας ή της αναπτύξεως και χρησιμοποίησεως οιασδήποτε ιδιοκτησίας προς προαγωγήν της δημοσίας ωφελείας ή προς προστασίαν των δικαιωμάτων τρίτων.

Διά πάντα τοιούτον όρον, δέσμευσιν ή περιορισμόν, όστις μειώνει ουσιωδώς την οικονομικήν αξίαν της τοιαύτης ιδιοκτησίας, δέον να καταβάλληται το ταχύτερον δικαία αποζημιώσις, καθοριζομένη, εν περιπτώσει διαφωνίας, υπό πολιτικού δικαστηρίου.

4. Οιαδήποτε κινητή ή ακίνητος ιδιοκτησία ή οιασδήποτε δικαίωμα ή συμφέρον επί τοιαύτης ιδιοκτησίας δύναται να απαλλοτριωθή αναγκαστικώς υπό της Δημοκρατίας ή υπό της δημοτικής αρχής, ως και υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως υπέρ εκπαιδευτικών, θρησκευτικών, φιλανθρωπικών ή αθλητικών σωματείων, οργανώσεων ή ιδρυμάτων υποκειμένων εις την αρμοδιότητα αυτής και μόνον εις βάρος προσώπων ανηκόντων εις την αντίστοιχον κοινότητα, ως επίσης και υπό νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή οργανισμού κοινής ωφελείας, προς ους έχει παραχωρηθή τοιούτον δικαίωμα υπό του νόμου και δη μόνον:

(α) προς εξυπηρέτησιν σκοπού δημοσίας ωφελείας, ειδικώς καθορισθησομένου διά γενικού περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως νόμου, όστις θέλει θεσπισθή εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος,

(β) του τοιούτου σκοπού εξειδικευομένου δι' ητιολογημένης αποφάσεως της απαλλοτριούσης αρχής εκδιδομένης κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, περιλαμβανούσης σαφώς τους λόγους της τοιαύτης απαλλοτριώσεως και

(γ) επί καταβολή τοις μετρητοίς και προκαταβολικώς δικαίας και ευλόγου αποζημιώσεως καθοριζομένης εν περιπτώσει διαφωνίας υπό πολιτικού

δικαστηρίου.

5. Οιαδήποτε ακίνητος ιδιοκτησία, ή δικαίωμα ή συμφέρον επί τιαύτης ιδιοκτησίας απαλλοτριωθείσα αναγκαστικώς θα χρησιμοποιηθή αποκλειστικώς προς τον δι' ον απηλλοτριώθη σκοπόν. Εάν εντός τριών ετών από της απαλλοτριώσεως δεν καταστή εφικτός ο τοιούτος σκοπός, η απαλλοτριώσασα αρχή, ευθύς μετά την εκπνοήν της ρηθείσης προθεσμίας των τριών ετών υποχρεούται να προσφέρη την ιδιοκτησίαν επί καταβολή της τιμής κτήσεως εις το πρόσωπον παρ' ου απηλλοτριώσεν αυτήν. Το πρόσωπον τούτο δικαιούται εντός τριών μηνών από της λήψεως της προσφοράς να γνωστοποιήση την αποδοχήν ή μη ταύτης. Εφ' όσον δε γνωστοποιήση ότι αποδέχεται την προσφοράν, η ιδιοκτησία επιστρέφεται ευθύς άμα αποδοθή παρά του προσώπου το τίμημα εντός περαιτέρω προθεσμίας τριών μηνών από της τιαύτης αποδοχής.

6. Εν περιπτώσει αγροτικής μεταρρυθμίσεως αι γαίαι διανέμονται μόνον εις άτομα ανήκοντα εις την κοινότητα, εις ην ανήκει και ο ιδιοκτήτης των αναγκαστικώς απαλλοτριωθείσών γαιών.

7. Η τρίτη και τετάρτη παράγραφος του παρόντος άρθρου δεν έχουσιν εφαρμογήν προκειμένου περί διατάξεων οιοδήποτε νόμου, περί αναγκαστικής εκτελέσεως εν σχέσει προς οιοδήποτε φόρον ή ποινήν, περί αναγκαστικής εκτελέσεως οιασδήποτε δικαστικής αποφάσεως, ή περί αναγκαστικής εκτελέσεως συμβατικών υποχρεώσεων ή περί παρεμποδίσεως κινδύνου επαπειλούντος την ζωήν ή την ιδιοκτησίαν.

8. Οιαδήποτε κινητή ή ακίνητος ιδιοκτησία δύναται να επιταχθή υπό της Δημοκρατίας, ή υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως υπέρ εκπαιδευτικών, θρησκευτικών, φιλανθρωπικών ή αθλητικών σωματείων, οργανώσεων ή ιδρυμάτων υποκειμένων εις την αρμοδιότητα αυτής και εφ' όσον ο ιδιοκτήτης και το δικαιούμενον κατοχής της ιδιοκτησίας άτομον ανήκουσιν εις την αντίστοιχον κοινότητα και δη μόνον:

(α) προς εξυπηρέτησιν σκοπού δημοσίας ωφελείας ειδικώς καθορισθησομένου διά γενικού νόμου περί επιτάξεων, όστις θέλει θεσπισθή εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος,

(β) του τοιούτου σκοπού εξειδικευομένου δι' ητιολογημένης αποφάσεως της επιβαλλούσης την επίταξιν αρχής εκδιδομένης κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου και περιλαμβανούσης σαφώς τους λόγους της τιαύτης επιτάξεως,

(γ) διά περίοδον μη υπερβαίνουσαν την τριετίαν και

(δ) επί καταβολή τοις μετρητοίς το ταχύτερον δικαίας και ευλόγου αποζημιώσεως καθοριζομένης εν περιπτώσει διαφωνίας υπό πολιτικού δικαστηρίου.

9. Ουδεμία εν τούτοις επιβάλλεται αποστέρησις ή όρος, περιορισμός ή δέσμευσις του εις την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου προβλεπομένου δικαιώματος επί οιασδήποτε κινητής ή ακινήτου ιδιοκτησίας

ανηκούσης εις οιαδήποτε επισκοπήν, μοναστήριον, ναόν, ή οιονδήποτε άλλον εκκλησιαστικόν οργανισμόν, ή οιοδήποτε δικαιώματος ή συμφέροντος επί αυτής, ειμή τη εγγράφω συναινέσει της αρμοδίας εκκλησιαστικής αρχής της εχούσης τον έλεγχον της ιδιοκτησίας ταύτης η δε παρούσα διάταξις ισχύει και επί των περιπτώσεων, περί ων αι διατάξεις της τρίτης παραγράφου, πλην των όρων, περιορισμών ή δεσμεύσεων προς το συμφέρον πολεοδομίας, και της τετάρτης, εβδόμης και ογδός παραγράφου του παρόντος άρθρου.

10. Ουδεμία εν τούτοις επιβάλλεται αποστέρησις ή όρος, περιορισμός ή δέσμευσις οιοδήποτε δικαιώματος προβλεπομένου εις την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου επί οιασδήποτε κινητής ή ακινήτου βακουφικής ιδιοκτησίας, περιλαμβανούσης τα αντικείμενα και τα υποκείμενα των βακουφίων και των ιδιοκτησιών των ανηκουσών εις τα τεμένη ή εις οιαδήποτε άλλα μουσουλμανικά θρησκευτικά ιδρύματα ή οιοδήποτε δικαιώματος ή συμφέροντος επ' αυτών, ειμή τη εγκρίσει της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και συμφώνως προς τους νόμους και τας αρχάς των βακουφίων, η δε παρούσα διάταξις ισχύει και επί των περιπτώσεων περί ων αι διατάξεις της τρίτης παραγράφου, πλην των όρων, περιορισμών ή δεσμεύσεων προς το συμφέρον πολεοδομίας, και της τετάρτης, εβδόμης και ογδός παραγράφου του παρόντος άρθρου.

11. Πας ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα προσφυγής εις το δικαστήριον εν σχέσει προς οιαδήποτε των διατάξεων του παρόντος άρθρου ή κατ' εφαρμογήν αυτών, η δε τοιαύτη προσφυγή αναστέλλει την διαδικασίαν της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως. Εν περιπτώσει οιοδήποτε όρου, περιορισμού ή δεσμεύσεως κατ' εφαρμογήν της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, το δικαστήριον δύναται να διατάσση αναστολήν οιασδήποτε σχετικής διαδικασίας. Πάσα απόφασις δικαστηρίου εκδιδόμενη κατ' εφαρμογήν της παρούσης παραγράφου υπόκειται εις έφεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 24.

1. Έκαστος υποχρεούται να συνεισφέρει εις τα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων αυτού.

2. Ουδεμία τοιαύτη συνεισφορά διά καταβολής φόρου, τέλους ή εισφοράς οιασδήποτε φύσεως επιβάλλεται, ειμή διά νόμου ή κατ' εξουσιοδότησιν νόμου.

3. Ουδείς φόρος, τέλος ή εισφορά οιασδήποτε φύσεως επιβάλλεται αναδρομικώς. Εισαγωγικοί δασμοί δύναται να επιβάλλωνται από της ημερομηνίας της καταθέσεως της σχετικής προτάσεως νόμου ή νομοσχεδίου.

4. Ουδείς φόρος, τέλος ή εισφορά οιασδήποτε φύσεως, εξαιρέσει των τελωνειακών δασμών, δύναται να είναι καταστρεπτικής ή απαγορευτικής φύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 25.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα να ασκή οιονδήποτε επάγγελμα ή να επιδίδεται εις οιαδήποτε απασχόλησιν, εμπόριον ή επικερδή εργασίαν.

2. Η άσκησις του δικαιώματος τούτου δύναται να υπαχθή εις τους υπό του νόμου τιθεμένους όρους, περιορισμούς ή διατυπώσεις, αναφερομένους αποκλειστικώς εις τα συνήθως απαιτούμενα διά την άσκησιν οιαδήποτε επαγγέλματος προσόντα ή οίτινες είναι απαραίτητοι μόνον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των ηγγυημένων υπό του Συντάγματος εις οιονδήποτε πρόσωπον ή προς το δημόσιον συμφέρον υπό τον όρον ότι διατυπώσεις, όροι και περιορισμοί δεν θα τίθενται διά νόμου κατ' επίκλησιν του δημοσίου συμφέροντος εφ' όσον είναι αντίθετοι προς τα συμφέροντα εκατέρας κοινότητας.

3. Κατ' εξαίρεσιν των προμνησθεισών διατάξεων του παρόντος άρθρου ο νόμος δύναται να ορίση, εφ' όσον τούτο συνάδη προς το δημόσιον συμφέρον, ότι ωρισμένα επιχειρήσεις παρέχουσαι ουσιώδη δημοσίαν υπηρεσίαν ή σχετικά προς την εκμετάλλευσιν των πηγών ενεργείας ή άλλων φυσικών πόρων θα ασκώνται αποκλειστικώς υπό της Δημοκρατίας ή υπό δήμου ή υπό νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ιδρυομένου προς τον σκοπόν τούτον υπό του ανωτέρω νόμου και διοικουμένου υπό τον έλεγchon της Δημοκρατίας και του οποίου το κεφάλαιον δύναται να προέρχηται εκ δημοσίων και ιδιωτικών πόρων ή μόνον εξ εκατέρας των πηγών τούτων.

Εφ' όσον όμως τοιαύτη επιχείρησις ησκειτό υπό οιαδήποτε προσώπου, πλην δήμου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αι χρησιμοποιηθείσαι διά την τοιαύτην επιχείρησιν εγκαταστάσεις τη αιτήσει του ενδιαφερομένου εξαγοράζονται επί τη καταβολή δικαίου τμήματος υπό της Δημοκρατίας ή του δήμου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αναλόγως της περιπτώσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 26.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα του συμβάλλεσθαι ελευθέρως. Τούτο υπόκειται εις όρους, περιορισμούς ή δεσμεύσεις τιθεμένους επί τη βάσει των γενικών αρχών του δικαίου των συμβάσεων. Νόμος θέλει προβλέψει διά την πρόληψιν εκμεταλλεύσεως υπό προσώπων, άτινα διαθέτουσιν ιδιάζουσαν οικονομικήν ισχύν

2. Νόμος δύναται να ρυθμίση τας συλλογικάς συμβάσεις εργασίας, υποχρεωτικώς εφαρμοζομένας υπό των εργοδοτών και των εργαζομένων, προστατευομένων επαρκώς των δικαιωμάτων οιαδήποτε ατόμου αδιακρίτως της αντιπροσωπεύσεως τούτου κατά την σύναψιν τοιαύτης συμβάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 27.

1. Το δικαίωμα του απεργείν αναγνωρίζεται και η άσκησης τούτου δύναται να ρυθμισθή υπό του νόμου προς τον σκοπόν μόνον της προστασίας της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή της διατηρήσεως των εφοδίων και υπηρεσιών των απαιτητών διά την ζωήν του λαού ή της προστασίας των υπό του Συντάγματος ηγγυημένων εις οιονδήποτε πρόσωπον δικαιωμάτων και ελευθεριών.

2. Πρόσωπα ανήκοντα εις τας ενόπλους δυνάμεις, την αστυνομίαν και την χωροφυλακίαν δεν έχουσι το δικαίωμα του απεργείν. Νόμος δύναται να επεκτείνη την απαγόρευσιν ταύτην και επί των δημοσίων υπαλλήλων.

ΑΡΘΡΟΝ 28.

1. Πάντες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, της διοικήσεως και της δικαιοσύνης και δικαιούνται να τύχωσι ίσης προστασίας και μεταχειρίσεως.

2. Έκαστος απολαύει πάντων των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των προβλεπομένων υπό του Συντάγματος άνευ ουδεμιάς δυσμενούς διακρίσεως αμέσου ή εμμέσου εις βάρος οιονδήποτε ατόμου ένεκα της κοινότητος, της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, της γλώσσας, του φύλου, των πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, της εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, της γεννήσεως, του πλούτου, της κοινωνικής τάξεως αυτού ή ένεκα οιονδήποτε άλλου λόγου, εκτός εάν διά ρητής διατάξεως του Συντάγματος ορίζεται το αντίθετον.

3. Ουδείς πολίτης δικαιούται να χρησιμοποιή τίτλον ευγενείας ή κοινωνικής διακρίσεως ή να απολαύη οιονδήποτε προνομίου εκ ταύτης εντός των εδαφικών ορίων της Δημοκρατίας.

4. Ουδείς τίτλος ευγενείας ή άλλης κοινωνικής διακρίσεως απονέμεται ή αναγνωρίζεται εν τη Δημοκρατία.

ΑΡΘΡΟΝ 29.

1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ατομικώς ή ομού μετ' άλλων να υποβάλλη εγγράφους αιτήσεις ή παράπονα προς οιονδήποτε αρμοδίαν δημοσίαν αρχήν δικαιούμενος ν' απαιτήση, όπως αύτη επιληφθή αυτών και αποφασίση ταχέως. Η απόφασις της αρχής ταύτης, δεόντως ητιολογημένη, γνωστοποιείται εγγράφως αμέσως εις τον υποβαλόντα την αίτησιν ή τα παράπονα εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας τριάκοντα ημέρας.

2. Εφ' όσον ο ενδιαφερόμενος δεν ικανοποιείται εκ της αποφάσεως ή οσάκις ουδεμία απόφασις γνωστοποιήται προς αυτόν εντός της καθοριζομένης εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου προθεσμίας δύναται ο ενδιαφερόμενος ν' αγάγη ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου διά προσφυγής την υπόθεσιν, εις ην αφορά η αίτησις ή το παράπονον αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 30.

1. Εις ουδένα δύναται ν' απαγορευθή η προσφυγή ενώπιον του δικαστηρίου, εις ο δικαιούται να προσφύγη δυνάμει του Συντάγματος. Η σύστασις δικαστικών επιτροπών ή εκτάκτων δικαστηρίων υπό οιονδήποτε όνομα απαγορεύεται.

2. Έκαστος, κατά την διάγνωσιν των αστικών αυτού δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ή οιασδήποτε κατ' αυτού ποινικής κατηγορίας, δικαιούται ανεπηρέαστου, δημοσίας ακροαματικής διαδικασίας εντός ευλόγου χρόνου, ενώπιον ανεξαρτήτου, αμερολήπτου και αρμοδίου δικαστηρίου ιδρυομένου διά νόμου.

Αι αποφάσεις των δικαστηρίων δέον να είναι ητιολογημένα και ν' απαγγέλλονται εν δημοσία συνεδριάσει, πλην όμως ο τύπος και το κοινόν δύναται ν' αποκλεισθώσιν εξ ολοκλήρου ή μέρους της δίκης τη απόφασει του δικαστηρίου, οσάκις απαιτή τούτο το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας ή των δημοσίων ηθών ή το συμφέρον των ανηλίκων ή η προστασία της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων ή υπό ειδικάς συνθήκας, καθ' ας κατά την κρίσιν του δικαστηρίου η δημοσιότητα θα ηδύνατο να επηρεάση δυσμενώς το συμφέρον της δικαιοσύνης.

3. Έκαστος έχει το δικαίωμα:

(α) να πληροφορηθή τους λόγους, δι' ους καλείται να εμφανισθή ενώπιον του δικαστηρίου,

(β) να προβάλη τους ισχυρισμούς αυτού ενώπιον του δικαστηρίου και να έχη χρόνον επαρκή διά την προπαρασκευήν τούτων,

(γ) να προσάγη ή να προκαλή την προσαγωγήν των μέσων αποδείξεως και να εξετάζη μάρτυρας συμφώνως τω νόμω,

(δ) να έχη συνήγορον της ίδιας αυτού εκλογής και να έχη δωρεάν νομικήν αρωγήν, οσάκις το συμφέρον της δικαιοσύνης απαιτή τούτο και όπως ο νόμος ορίζει,

(ε) να έχη δωρεάν συμπαράστασιν διερμηνέως, εφ' όσον δεν δύναται να κατανοή ή ομιλή την εν τω δικαστηρίω χρησιμοποιουμένην γλώσσαν.

ΑΡΘΡΟΝ 31.

Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος και οιονδήποτε δυνάμει τούτου ψηφιοζομένων εκλογικών νόμων της Δημοκρατίας ή της αρμοδίας Κοινοτικής Συνελεύσεως, πας πολίτης δικαιούται να ψηφίζη εις οιανδήποτε εκλογήν διενεργουμένην συμφώνως τω Συντάγματι και οιοδήποτε τοιούτω νόμω.

ΑΡΘΡΟΝ 32.

Ουδέν εκ των διαλαμβανομένων εν τω παρόντι μέρει εμποδίζει την Δημοκρατίαν να ρυθμίση διά νόμου οιονδήποτε θέμα σχετικόν προς τους αλλοδαπούς κατά τρόπον συνάδοντα προς το διεθνές δίκαιον.

ΑΡΘΡΟΝ 33.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος των σχετικών προς την κατάστασιν εκτάκτου ανάγκης, τα υπό του παρόντος μέρους ηγγυημένα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίαί δεν υπόκεινται εις οιονδήποτε έτερον όρον, δέσμευσιν ή περιορισμόν πλην των εν τω παρόντι μέρει οριζομένων.

2. Αι διατάξεις του παρόντος μέρους αι αναφερόμεναι εις τοιούτους όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς δέον να ερμηνεύωνται στενώς και να μη εφαρμόζωνται δι' οιονδήποτε σκοπόν διάφορον εκείνου δι' ον εθεσπίσθησαν.

ΑΡΘΡΟΝ 34.

Ουδέν εκ των εν τω παρόντι μέρει διαλαμβανομένων δύναται να ερμηνευθή ως παρέχον οιονδήποτε δικαίωμα εις οιανδήποτε κοινότητα, ομάδα ή άτομον να επιδοθή εις οιανδήποτε δράσιν ή εκτέλεσιν οιασδήποτε πράξεως σκοπούσης την υπονόμευσιν ή την κατάργησιν της υπό του Συντάγματος καθιδρυομένης συνταγματικής τάξεως ή την κατάργησιν οιονδήποτε εκ των εν τω παρόντι μέρει καθοριζομένων δικαιωμάτων ή ελευθεριών ή τον περιορισμόν αυτών εις μεγαλύτερον του οριζομένου εν τω παρόντι μέρει βαθμόν.

ΑΡΘΡΟΝ 35.

Αι νομοθετικάί, εκτελεστικάί και δικαστικάί αρχαί της Δημοκρατίας υποχρεούνται να διασφαλίζωσι την αποτελεσματικήν εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος μέρους, εκάστη εντός των ορίων της αρμοδιότητος αυτής.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.—ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 36.

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο Αρχηγός της Πολιτείας και προηγείται πάντων εν τη Δημοκρατία.

Ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο Υπαρχηγός της Πολιτείας και προηγείται πάντων εν τη Δημοκρατία, επόμενος τω Πρόεδρω της Δημοκρατίας.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναπληρούται ή αντικαθίσταται εν τη ασκήσει του λειτουργήματος αυτού εν περιπτώσει προσωρινής απουσίας ή προσωρινού κωλύματος, ως εν τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου

ορίζεται.

2. Εν περιπτώσει προσωρινής απουσίας ή προσωρινού κωλύματος του Προέδρου της Δημοκρατίας ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, και εφ' όσον χρόνον διαρκούσι ταύτα, ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και, εν περιπτώσει απουσίας αυτών ή εκκρεμούσης της πληρώσεως οιοδήποτε των αξιωμάτων τούτων, οι αναπληρούντες τούτους αντιστοίχως συμφώνως τω άρθρω 72 βουλευταί ασκούσιν αντιστοίχως το λειτούργημα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 37.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ως Αρχηγός της Πολιτείας:

(α) αντιπροσωπεύει την Δημοκρατίαν εις πάσας τας επισήμους αυτής εκδηλώσεις,

(β) υπογράφει τα διαπιστευτήρια διπλωματικών απεσταλμένων διοριζομένων συμφώνως τω άρθρω 54 και δέχεται τα διαπιστευτήρια των παρ' αυτό διαπεπιστευμένων ξένων διπλωματικών απεσταλμένων,

(γ) υπογράφει—

(αα) τα διαπιστευτήρια των αντιπροσώπων των διοριζομένων συμφώνως τω άρθρω 54 προς διαπραγματεύσιν διεθνών συνθηκών, συμβάσεων ή άλλων συμφωνιών ή προς υπογραφήν οιοδήποτε τοιούτων συνθηκών, συμβάσεων ή συμφωνιών, δι' ας διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις ως ορίζεται εν τω Συντάγματι,

(ββ) την πράξιν την αφορώσαν εις κατάθεσιν των οργάνων επικυρώσεως οιοδήποτε διεθνών συνθηκών, συμβάσεων ή συμφωνιών κυρωθεισών ή εγκριθεισών ως ορίζεται εν τω Συντάγματι,

(δ) απονέμει τας τιμητικάς διακρίσεις και τα κεκανονισμένα παράσημα της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 38.

1. Ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ως Υπαρχηγός της Πολιτείας έχει το δικαίωμα να:

(α) παρίσταται εις πάσας τας επισήμους εκδηλώσεις,

(β) παρίσταται κατά την υποβολήν των διαπιστευτηρίων των ξένων διπλωματικών απεσταλμένων,

(γ) εισηγείται εις τον Πρόεδρον της Δημοκρατίας την απονομήν τιμητικών διακρίσεων ή κεκανονισμένων παρασήμων της Δημοκρατίας εις μέλη της τουρκικής κοινότητας, του Προέδρου υποχρεουμένου να αποδεχθή την εισήγησιν, εκτός εάν υφίστανται σοβαροί λόγοι μη αποδοχής αυτής. Αι κατά

την παρούσαν διάταξιν απονεμόμεναι τιμητικάι διακρίσεις και παράσημα παραδίδονται εις τον τιμηθέντα υπό του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εάν ούτος επιθυμή τούτο.

2. Ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ειδοποιείται εγγράφως και εγκαίρως προκειμένου περί των εν εδαφίοις (α) και (β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου επισήμων εκδηλώσεων ή τελετών.

ΑΡΘΡΟΝ 39.

1. Η εκλογή του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας είναι άμεσος διά καθολικής και μυστικής ψηφοφορίας και, πλην της περιπτώσεως αναπληρωματικής εκλογής, διεξάγεται την αυτήν ημέραν, αλλά κεχωρισμένως. Εν εκατέρω περιπτώσει όμως εάν εμφανισθή μόνον εις υποψήφιος, ούτος ανακηρύσσεται ως εκλεγείς.

2. Ο υποψήφιος ο λαμβάνων υπέρ τα πενήκοντα επί τοις εκατόν των δοθισών εγκύρων ψήφων εκλέγεται. Εάν μηδείς των υποψηφίων λάβη τον απαιτούμενον αριθμόν ψήφων, η εκλογή επαναλαμβάνεται κατά την αντίστοιχον ημέραν της αμέσως επομένης εβδομάδος μεταξύ των δύο υποψηφίων των λαβόντων τον μεγαλύτερον αριθμόν των δοθισών εγκύρων ψήφων και ο υποψήφιος ο λαμβάνων κατά την επαναληπτικήν ταύτην εκλογήν τον μέγιστον αριθμόν των δοθισών εγκύρων ψήφων θεωρείται ως εκλεγείς.

3. Εάν η εκλογή δεν δύναται να διεξαχθή λόγω εκτάκτων και απροβλέπτων συνθηκών, οίον σεισμού, πλημμυρών, γενικής επιδημίας και παρομοίων αιτίων κατά την συμφώνως τω Συντάγματι οριζομένην ημέραν, η εκλογή διενεργείται την αντίστοιχον ημέραν της αμέσως επομένης εβδομάδος.

ΑΡΘΡΟΝ 40.

Πας τις δικαιούται να θέση υποψηφιότητα προς εκλογήν αυτού ως Προέδρου ή ως Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εφ' όσον κατά τον χρόνον της εκλογής:

(α) είναι πολίτης της Δημοκρατίας,

(β) συνεπλήρωσε το τριακοστόν πέμπτον έτος της ηλικίας αυτού,

(γ) δεν έχει καταδικασθή κατά την ημέραν της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος ή μετ' αυτήν δι' αδίκημα ατιμωτικόν ή ηθικής αισχρότητος ή δεν έχει στερηθή της εκλογιμότητος κατόπιν αποφάσεως αρμοδίου δικαστηρίου ένεκα οιουδήποτε εκλογικού αδικήματος,

2(α) του 160(Ι)/2019.

(δ) δεν πάσχη εκ διανοητικής νόσου καθιστώσεως τούτον ανίκανον να ασκήση τα καθήκοντα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, και

2(β) του 160(Ι)/2019.

(ε) δεν έχει υπηρετήσει συνεχόμενα στο αξίωμα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας τις αμέσως δύο προηγούμενες θητείες.

2(γ) του 160(Ι)/2019.

ΑΡΘΡΟΝ 41.

1. Το λειτούργημα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας είναι ασυμβίβαστον προς το αξίωμα του υπουργού ή του βουλευτού ή του μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως ή δημοτικού συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του δημάρχου, ή προς την ιδιότητα του ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τας δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας ή προς έτερον δημόσιον ή δημοτικόν αξίωμα ή θέσιν.

Ο όρος «δημόσιον αξίωμα ή θέσις» εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβάνει οιονδήποτε αξίωμα ή θέσιν επ' αμοιβή εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας ή Κοινοτικής Συνελεύσεως, η αμοιβή του οποίου ελέγχεται είτε υπό της Δημοκρατίας, είτε υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως και περιλαμβάνει παν αξίωμα ή θέσιν επ' αμοιβή εις οιονδήποτε νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ή οργανισμόν κοινής ωφελείας.

2. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας κατά την διάρκειαν της θητείας αυτών δεν δύνανται να επιδίδονται είτε αμέσως είτε εμμέσως δι' ίδιον λογαριασμόν ή διά λογαριασμόν οιονδήποτε ετέρου προσώπου εις οιαδήποτε επί κέρδει ή μη εργασίαν ή ν' ασκώσιν οιονδήποτε επάγγελμα.

ΑΡΘΡΟΝ 42.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εγκαθίστανται υπό της Βουλής, ενώπιον της οποίας δίδουσι την κάτωθι διαβεβαίωσιν:

«Διαβεβαιώ επισήμως πίστιν και σεβασμόν εις το Σύνταγμα και τους συνάδοντας αυτώ νόμους και εις την διατήρησιν της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητος της Δημοκρατίας της Κύπρου ».

2. Προς τον σκοπόν τούτον η Βουλή θα συνεδριάζη κατά την ημέραν, καθ' ην λήγει η πενταετής θητεία του απερχομένου Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εν περιπτώσει δε αναπληρωματικής εκλογής συμφώνως τη τετάρτη παραγράφω του άρθρου 44 κατά την τρίτην ημέραν από της ημερομηνίας της τιαύτης εκλογής.

ΑΡΘΡΟΝ 43.

1. Η θητεία του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας είναι πενταετής αρχομένη από της ημέρας της εγκαταστάσεως αυτών και διαρκεί μέχρι της εγκαταστάσεως του νέου Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

2. Η θητεία του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας του εκλεγομένου δι' αναπληρωματικής εκλογής, συμφώνως τη τετάρτη παραγράφω του άρθρου 44, είναι ίση προς την μη εκπνεύσασαν περίοδον της θητείας του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αναλόγως της περιπτώσεως, το λειτούργημα του οποίου εξελέγη να καταλάβη.

3. Η εκλογή νέου Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας διεξάγεται

προ της εκπνοής της πενταετούς περιόδου της θητείας των απερχομένων Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας ούτως, ώστε να καθίσταται δυνατή η εγκατάστασις του νέου Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας κατά την ημέραν, καθ' ην η περίοδος αυτή λήγει.

ΑΡΘΡΟΝ 44.

1. Το λειτούργημα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας παραμένει άνευ φορέως:

(α) διά του θανάτου αυτού,

(β) διά της εγγράφου παραιτήσεως αυτού απευθυνομένης προς την Βουλήν μέσω του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Βουλής και αφ' ης ληφθή αντιστοίχως παρ' αυτών,

(γ) λόγω καταδίκης αυτού επί εσχάτη προδοσία ή επί οιοδήποτε άλλω αδικήματι ατιμωτικώ ή ηθικώς αισχροτήτος,

(δ) λόγω διαρκούς σωματικής ή διανοητικής ανικανότητος ή λόγω απουσίας μη προσωρινής καθιστώσης αδύνατον την ενεργόν εκπλήρωσιν των καθηκόντων αυτού.

2. Εις πάσας τας ανωτέρω περιπτώσεις και μέχρι της εγκαταστάσεως του κατά την τετάρτην παράγραφον του παρόντος άρθρου εκλεγμένου Προέδρου ή Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων αντιστοίχως ασκούν τα καθήκοντα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αντιστοίχως.

3. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον αποφασίζει επί παντός ζητήματος γεννωμένου εν σχέσει προς το εδάφιο (δ) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, επί τη αιτήσει του γενικού εισαγγελέως και του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας κατόπιν ψηφίσματος των βουλευτών των ανηγόντων αντιστοίχως εις την κοινότητα του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εγκρινόμενου δι' απλής πλειοψηφίας· ουδέν όμως τοιούτον ψήφισμα δύναται να εγκριθή και ουδέν σχετικόν θέμα περιλαμβάνεται εις την ημερησίαν διάταξιν ή συζητείται υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, εάν η πρότασις τοιούτου ψηφίσματος δεν υπογραφή τουλάχιστον υπό του ενός πέμπτου του όλου αριθμού των ανηγόντων εις εκατέραν κοινότητα βουλευτών.

4. Ο νέος Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται δι' αναπληρωματικής εκλογής διενεργουμένης εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας τεσσαράκοντα πέντε ημέρας, αφ' ης επήλθεν οιοδήποτε των εν τη πρώτη παραγράφω αναφερομένων γεγονότων.

ΑΡΘΡΟΝ 45.

1. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δεν υπόκειται εις οιαδήποτε ποινικήν δίωξιν διαρκούσης της θητείας αυτού, ειμή μόνον ως εν τω παρόντι άρθρω ορίζεται.

2. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται να διωχθή επί εσχάτη προδοσία. Την κατηγορίαν εισάγουσιν ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, κατόπιν ψηφίσματος της Βουλής των Αντιπροσώπων εγκρινομένου διά μυστικής ψηφοφορίας και πλειοψηφίας τουλάχιστον των τριών τετάρτων του όλου αριθμού των βουλευτών· ουδέν όμως τοιούτον ψήφισμα δύναται να εγκριθή και ουδέν σχετικόν θέμα περιλαμβάνεται εις την ημερησίαν διάταξιν ή συζητείται υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων εάν η πρότασις τοιούτου ψηφίσματος δεν υπογραφή τουλάχιστον υπό του ενός πέμπτου του όλου αριθμού των βουλευτών.

3. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται να διωχθή ποινικώς δι' οιονδήποτε αδίκημα ατιμωτικόν ή ηθικής αισχρότητος κατόπιν αδείας του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Την κατηγορίαν εισάγουσιν ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας.

4. (1) Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας από της ποινικής αυτού διώξεως κατ' εφαρμογήν της δευτέρας ή της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου απέχει της ασκήσεως των καθηκόντων αυτού εφαρμοζομένων εν τιαύτη περιπτώσει των διατάξεων της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 36.

(2) Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δικάζεται επί οιαδήποτε τιαύτη ποινική διώξει υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου· επί τη καταδίκη του εκπίπτει του λειτουργήματος αυτού, επί δε τη αθώσει του αναλαμβάνει εκ νέου την άσκησιν των καθηκόντων αυτού.

5. Τηρουμένων των διατάξεων της δευτέρας και της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δεν διώκεται δι' οιονδήποτε αδίκημα τελεσθέν υπ' αυτού εν τη ασκήσει του λειτουργήματος του, πλην όμως δύναται να διωχθή μετά την λήξιν της θητείας αυτού δι' οιονδήποτε έτερον αδίκημα τελεσθέν κατά την διάρκειαν αυτής.

6. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δεν δύναται να εναχθή δι' οιαδήποτε πράξιν ή παράλειψιν αυτού εν τη εκτελέσει του λειτουργήματός του· ουδέν όμως των εν τη παρούση παραγράφω οριζομένων δύναται να ερμηνευθή ως αποστερούν καθ' οιονδήποτε τρόπον οιονδήποτε πρόσωπον του δικαιώματος εναγωγής της Δημοκρατίας, ως ο νόμος προβλέπει.

ΑΡΘΡΟΝ 46.

Η εκτελεστική εξουσία διασφαλίζεται υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας προς τον σκοπόν της διασφάλισης της εκτελεστικής εξουσίας έχουν Υπουργικόν Συμβούλιον αποτελούμενον εξ επτά ελλήνων υπουργών και εκ τριών τούρκων υπουργών. Οι υπουργοί υποδεικνύονται αντιστοίχως υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, οίτινες διορίζουσι τούτους διά πράξεως υπογραφομένης υπό αμφοτέρων. Οι υπουργοί δύνανται να επιλέγονται και εκτός της Βουλής των Αντιπροσώπων.

Εν εκ των κάτωθι υπουργείων, ήτοι το υπουργείον των εξωτερικών, το υπουργείον αμύνης ή το υπουργείον των οικονομικών ανατίθεται εις τούρκον υπουργόν. Εάν ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας συμφωνώσι, δύνανται ν' αντικαταστήσωσι το σύστημα τούτο διά συστήματος εναλλαγής εκ περιτροπής.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον ασκεί εκτελεστικήν εξουσίαν κατά τα εν άρθρω 54 οριζόμενα.

Αι αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβάνονται δι' απολύτου πλειοψηφίας και εκτός εάν ήθελεν ασκηθή υπό του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας ή υπό αμφοτέρων συμφώνως τω άρθρω 57 το δικαίωμα της οριστικής αρνησικυρίας ή της αναπομπής, εκδίδονται πάραυτα υπό αυτών Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 57.

ΑΡΘΡΟΝ 47.

Η εκτελεστική εξουσία η ασκουμένη από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας περιορίζεται εις τα κάτωθι θέματα, ήτοι:

(α) τον καθορισμόν του σχεδίου και του χρώματος της σημαίας της Δημοκρατίας, ως εν άρθρω 4 ορίζεται,

(β) την ίδρυσιν των τιμητικών διακρίσεων και τον καθορισμόν παρασήμων της Δημοκρατίας,

(γ) τον διορισμόν των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου διά πράξεως υπογραφομένης υπό αμφοτέρων, ως εν άρθρω 46 ορίζεται,

(δ) την έκδοσιν των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, ως εν άρθρω 57 ορίζεται,

(ε) την έκδοσιν παντός νόμου ή αποφάσεως της Βουλής διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, ως εν άρθρω 52 ορίζεται,

(στ) τους διορισμούς τους προβλεπομένους εν άρθροις 112, 115, 118, 124, 2 του 104(Ι) του 2002. 126, 131, 133, 153 και 184 και τας παύσεις των διοριζομένων συμφώνως τω άρθρω 131,

(ζ) την καθιέρωσιν υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, ως εν άρθρω 129 ορίζεται,

(η) την μείωσιν ή αύξησιν των δυνάμεων ασφαλείας, ως εν άρθρω 130 ορίζεται,

(θ) την μείωσιν, αναστολήν και μετατροπήν της ποινής, ως εν τω άρθρω 53 ορίζεται, 4(α)(β)(γ) του 93(Ι) του 2016.

(ι) το δικαίωμα παραπομπής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ως εν άρθρω 140 ορίζεται,

(ια) την δημοσίευσιν εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας αποφάσεων του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ως εν άρθροις 137, 138, 139 και 143 ορίζεται,

(ιβ) την αντικατάστασιν διά συστήματος εκ περιτροπής εναλλαγής του συστήματος διορισμού τούρκου υπουργού εις ένα των τριών υπουργείων, ήτοι των εξωτερικών ή της αμύνης ή των οικονομικών, ως εν άρθρω 46 ορίζεται,

(ιγ) την άσκησιν οιασδήποτε των εξουσιών των ειδικώς αναφερομένων εις τα εδάφια (δ), (ε), (στ), και (ζ) των άρθρων 48 και 49 και εις τα άρθρα 50 και 51, ας ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας αντιστοίχως δύναται να ασκήση μόνος,

(ιδ) την ανακοίνωσιν μηνυμάτων προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων ως εν άρθρω 79 ορίζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 48.

Η εκτελεστική εξουσία η ασκουμένη υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας περιορίζεται εις τα κάτωθι θέματα, ήτοι:

(α) την υπόδειξιν και παύσιν των ελλήνων υπουργών,

(β) την σύγκλησιν των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου ως εν άρθρω 55 ορίζεται, την προεδρίαν των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου και την συμμετοχήν εις τας συζητήσεις κατά τας συνεδριάσεις ταύτας άνευ δικαιώματος ψήφου,

(γ) την προπαρασκευήν της ημερησίας διατάξεως των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, ως εν άρθρω 56 ορίζεται,

(δ) το δικαίωμα οριστικής αρνησικυρίας αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου των αφορωσών εις τας εξωτερικάς υποθέσεις, την άμυναν ή την ασφάλειαν, ως εν άρθρω 57 ορίζεται,

(ε) το δικαίωμα αναπομπής αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, ως εν άρθρω 57 ορίζεται,

(στ) το δικαίωμα οριστικής αρνησικυρίας νόμων και αποφάσεων της Βουλής αφορώντων εις τας εξωτερικάς υποθέσεις, την άμυναν ή την ασφάλειαν, ως εν άρθρω 50 ορίζεται,

(ζ) το δικαίωμα αναπομπής νόμων ή αποφάσεων της Βουλής ή του προϋπολογισμού, ως εν άρθρω 51 ορίζεται,

(η) το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθροις 137, 138 και 143 ορίζεται,

(θ) το δικαίωμα αναφοράς εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ως εν άρθρω 141 ορίζεται,

(ι) την δημοσίευσιν των κοινοτικών νόμων και αποφάσεων της ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως, ως εν άρθρω 104 ορίζεται,

(ια) το δικαίωμα παραπομπής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον οιοδήποτε νόμου ή αποφάσεως της ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως ως εν άρθρω 142 ορίζεται,

(ιβ) το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον συναφώς προς οιοδήποτε ζήτημα αφορών εις σύγκρουσιν ή αμφισβήτησιν εξουσίας ή αρμοδιότητος αναφουμένην μεταξύ της Βουλής και των Κοινοτικών Συνελεύσεων ή εκατέρας τούτων ως και μεταξύ οιοδήποτε οργάνων της Δημοκρατίας ή αρχών εν αυτή, ως εν άρθρω 139 ορίζεται,

(ιγ) Διαγράφηκε [5 του 93(Ι) του 2016].

(ιδ) την άσκησιν από κοινού μετά του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας οιασδήποτε των εξουσιών των ειδικώς αναφερομένων εν άρθρω 47,

(ιε) τα μηνύματα προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων, ως εν άρθρω 79 ορίζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 49.

Η εκτελεστική εξουσία η ασκουμένη υπό του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας περιορίζεται εις τα κάτωθι θέματα, ήτοι:

(α) την υπόδειξιν και την παύσιν των τούρκων υπουργών,

(β) την αίτησιν προς τον Πρόεδρον της Δημοκρατίας περί συγκλήσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ως εν άρθρω 55 ορίζεται, την παράστασιν και συμμετοχήν άνευ δικαιώματος ψήφου εις τας συζητήσεις πάσης συνεδριάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου,

(γ) την πρότασιν προς τον Πρόεδρον της Δημοκρατίας θεμάτων, ίνα συμπεριληφθώσιν εις την ημερησίαν διάταξιν, ως εν άρθρω 56 ορίζεται,

(δ) το δικαίωμα οριστικής αρνησικυρίας αποφάσεων του Υπουργικού

Συμβουλίου αφορωσών εις τας εξωτερικάς υποθέσεις, την άμυναν ή την ασφάλειαν, ως εν άρθρω 57 ορίζεται,

(ε) το δικαίωμα αναπομπής αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, ως εν άρθρω 57 ορίζεται,

(στ) το δικαίωμα οριστικής αρνησικυρίας νόμων και αποφάσεων της Βουλής αφορώντων εις τας εξωτερικάς υποθέσεις, την άμυναν ή την ασφάλειαν, ως εν άρθρω 50 ορίζεται,

(ζ) το δικαίωμα αναπομπής νόμων ή αποφάσεων της Βουλής ή του προϋπολογισμού ως εν άρθρω 51 ορίζεται,

(η) το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθροις 137, 138 και 143 ορίζεται,

(θ) το δικαίωμα αναφοράς εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ως εν άρθρω 141 ορίζεται,

(ι) την δημοσίευσιν των κοινοτικών νόμων και αποφάσεων της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως, ως εν άρθρω 104 ορίζεται,

(ια) το δικαίωμα παραπομπής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον οιοιδήποτε νόμου ή αποφάσεως της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως, ως εν άρθρω 142 ορίζεται,

(ιβ) το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον συναφώς προς οιοιδήποτε ζήτημα αφορών εις σύγκρουσιν ή αμφισβήτησιν εξουσίας ή αρμοδιότητος αναφουμένην μεταξύ της Βουλής και των Κοινοτικών Συνελεύσεων ή εκατέρας τούτων ως και μεταξύ οιοιδήποτε οργάνων της Δημοκρατίας ή αρχών εν αυτή, ως εν άρθρω 139 ορίζεται,

(ιγ) Διαγράφηκε [6 του 93(Ι) του 2016].

(ιδ) την άσκησιν από κοινού μετά του Προέδρου της Δημοκρατίας οιοσδήποτε των εξουσιών των ειδικώς αναφερομένων εν άρθρω 47,

(ιε) τα μηνύματα προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων, ως εν άρθρω 79 ορίζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 50.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ίδια εκάτερος ή από κοινού έχουσι το δικαίωμα της οριστικής αρνησικυρίας οιοιδήποτε νόμου ή αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων εν όλω ή εν μέρει, εφ όσον ο νόμος ή η απόφασις εν όλω ή εν μέρει αφορώσιν:

Α. Εις εξωτερικάς υποθέσεις, εξαιρουμένης της συμμετοχής της Δημοκρατίας εις διεθνείς οργανισμούς και συνθήκας συμμαχίας, ων μετέχουσι τόσον το Βασίλειον της Ελλάδος όσον και η Τουρκική Δημοκρατία.

Ο εν τω παρόντι εδαφίω όρος «εξωτερικάί υποθέσεις» περιλαμβάνει:

(α) την αναγνώρισιν κρατών, την σύναψιν διπλωματικών και προξενικών σχέσεων μετ' άλλων χωρών και την διακοπήν των σχέσεων τούτων. Την παροχήν συγκαταθέσεως διά τον διορισμόν διπλωματικών αντιπροσώπων και την χορήγησιν εκτελεστηρίου εις προξενικούς αντιπροσώπους, την τοποθέτησιν διπλωματικών αντιπροσώπων και προξενικών αντιπροσώπων εκ των υπηρετούντων εν τη διπλωματική υπηρεσία εις θέσεις εν τω εξωτερικώ, και την ανάθεσιν καθηκόντων εν τω εξωτερικώ, ως ειδικών απεσταλμένων, εις υπηρετούντας εν τη διπλωματική υπηρεσία. Τον διορισμόν και την τοποθέτησιν προσώπων μη ανηκόντων εις την διπλωματικήν υπηρεσίαν εις οιανδήποτε θέσιν εν τω εξωτερικώ, ως διπλωματικών ή προξενικών αντιπροσώπων και τη ανάθεσιν καθηκόντων εν τω εξωτερικώ ως ειδικών απεσταλμένων, εις πρόσωπα μη ανήκοντα εις την διπλωματικήν υπηρεσίαν.

(β) την συνομολόγησιν διεθνών συνθηκών, συμβάσεων και συμφωνιών,

(γ) την κήρυξιν πολέμου και την συνομολόγησιν ειρήνης,

(δ) την προστασίαν εν τη αλλοδαπή των πολιτών της Δημοκρατίας και των συμφερόντων αυτών,

(ε) την εγκατάστασιν, το καθεστώς και τα συμφέροντα αλλοδαπών εν τη Δημοκρατία,

(στ) την απόκτησιν ξένης ιθαγενείας υπό πολιτών της Δημοκρατίας και την αποδοχήν υπό τούτων εργασίας παρεχομένης υπό ξένης Κυβερνήσεως ως και την είσοδον τούτων εις την υπηρεσίαν ξένης Κυβερνήσεως.

B. Τα ακόλουθα θέματα αμύνης:

(α) την σύνθεσιν και δύναμιν των ενόπλων δυνάμεων και τας πιστώσεις διά ταύτας,

(β) τους διορισμούς στελεχών και την προαγωγήν αυτών,

(γ) την εισαγωγήν πολεμικού υλικού και εκρηκτικών υλών παντός είδους,

(δ) την παροχήν βάσεων και άλλων διευκολύνσεων εις συμμάχους χώρας,

Γ. Τα ακόλουθα θέματα ασφαλείας:

(α) τους διορισμούς στελεχών και την προαγωγήν αυτών,

(β) την κατανομήν και στάθμευσιν δυνάμεων ασφαλείας,

(γ) τα μέτρα εκτάκτου ανάγκης και τον στρατιωτικόν νόμον,

(δ) τους περί αστυνομίας νόμους.

Αποσαφηνίζεται ότι το δικαίωμα αρνησικυρίας κατ' εφαρμογήν του ως άνω εδαφίου Γ περιλαμβάνει παν μέτρον ή απόφασιν εκτάκτου ανάγκης, ουχί όμως τα αφορώντα εις την συνήθη λειτουργίαν της αστυνομίας και της χωροφυλακής.

2. Το ως άνω δικαίωμα αρνησικυρίας δύναται να ασκηθή είτε καθ' ολοκλήρου του νόμου ή αποφάσεως ή καθ' οιουδήποτε μέρους αυτού, εν δε τη τελευταία ταύτη περιπτώσει ο νόμος ή η απόφασις αναπέμπονται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων, ίνα αύτη αποφασίση αν το υπόλοιπον μέρος του νόμου ή της αποφάσεως θα σταλή ή μη προς έκδοσιν δυνάμει των σχετικών διατάξεων του Συντάγματος.

3. Το συμφώνως τω παρόντι άρθρω δικαίωμα αρνησικυρίας ασκείται εντός της προθεσμίας της οριζομένης υπό του άρθρου 52 διά την έκδοσιν του νόμου ή της αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 51.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, ίδια εκάτερος ή από κοινού, δικαιούνται ν' αναπέμψωσιν οιονδήποτε νόμον ή απόφασιν της Βουλής των Αντιπροσώπων ή οιονδήποτε τμήμα αυτών εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων προς επανεξέτασιν.

2. Άμα τη ψηφίσει του προϋπολογισμού υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, ίδια εκάτερος ή από κοινού, δύναται ν' αναπέμψωσιν εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων τον προϋπολογισμόν, επί τω λόγω ότι κατά την κρίσιν ενός εκάστου ή αμφοτέρων γίνεται δυσμενής διάκρισις.

3. Εν περιπτώσει αναπομπής οιουδήποτε νόμου ή αποφάσεως ή τμήματος αυτών εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων, ως ορίζεται εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου, η Βουλή των Αντιπροσώπων αποφασίζει επί του αναπεμφθέντος θέματος εντός δέκα πέντε ημερών από της αναπομπής εν περιπτώσει δε αναπομπής του προϋπολογισμού συμφώνως τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου η Βουλή των Αντιπροσώπων αποφασίζει επί του αναπεμφθέντος θέματος εντός τριάκοντα ημερών από της αναπομπής.

4. Εάν η Βουλή των Αντιπροσώπων εμείνη εις την απόφασιν αυτής ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας υποχρεούνται, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος, να εκδώσωσι διά δημοσιεύσεως εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας τον νόμον ή την απόφασιν ή τον προϋπολογισμόν, αναλόγως της περιπτώσεως, εντός της προθεσμίας της οριζομένης διά την έκδοσιν των νόμων και των αποφάσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων.

5. Οσάκις ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ασκή το δικαίωμα αναπομπής, ως εν τω παρόντι άρθρω ορίζεται, υποχρεούται αμέσως να ειδοποιή περί τούτου τον έτερον.

6. Το δικαίωμα αναπομπής του παρόντος άρθρου ασκείται εντός της εν άρθρω 52 καθοριζόμενης προθεσμίας εκδόσεως των νόμων ή των αποφάσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 52.

Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας υποχρεούνται να εκδώσωσι διά δημοσιεύσεως εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, εντός δέκα πέντε ημερών από της κοινοποιήσεως εις το αντίστοιχον γραφείον αυτών οιοδήποτε νόμον ή απόφασιν της Βουλής των Αντιπροσώπων εκτός εάν εντός της προθεσμίας ταύτης ασκήσωσιν, ίδια εκάτερος ή από κοινού αναλόγως της περιπτώσεως το δικαίωμα της αρνησικυρίας, ως εν άρθρω 50 ορίζεται ή το δικαίωμα αναπομπής, ως εν άρθρω 51 ορίζεται ή το δικαίωμα αναφοράς εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθροις 140 και 141 ορίζεται ή προκειμένου περί του προϋπολογισμού το δικαίωμα προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ως εν άρθρω 138 ορίζεται.

ΑΡΘΡΟΝ 53.

1. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας έχουσι το δικαίωμα απονομής χάριτος εις άτομα καταδικασθέντα εις θάνατον και ανήκοντα εις την κοινότητα εκατέρου αυτών.

2. Οσάκις το βλαβέν πρόσωπον και ο καταδικασθείς είναι μέλη διαφόρων κοινοτήτων η χάρις απονέμεται εκ συμφώνου υπό τε του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εν περιπτώσει δε διαφωνίας αυτών, υπερισχύει η επεικεστέρα γνώμη.

3. Διά της απονομής χάριτος κατ' εφαρμογήν της πρώτης ή της δευτέρας παραγράφου του παρόντος άρθρου η ποινή του θανάτου μετατρέπεται εις ποινήν ισοβίων δεσμών.

4. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας μειώνουσιν, 7 του 93(Ι) του 2016. αναστέλλουσιν ή μετατρέπουσιν οιοδήποτε ποινήν επιβληθείσαν υπό οιοδήποτε δικαστηρίου εν τη Δημοκρατία κατόπιν συμφώνου γνώμης του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας και του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 54.

Εξαιρουμένης της εκτελεστικής εξουσίας της υπό των άρθρων 47, 48 και 49 ρητώς διαφυλασσομένης υπέρ του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, ενεργούντων εκατέρου ίδια ή από κοινού το Υπουργικόν Συμβούλιον ασκεί εκτελεστικήν εξουσίαν επί παντός θέματος πλην των δυνάμει ρητής διατάξεως του Συντάγματος υπαχθέντων εις την αρμοδιότητα Κοινοτικής Συνελεύσεως. Η παρά του Υπουργικού Συμβουλίου ασκουμένη εκτελεστική εξουσία περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και τα εξής θέματα:

(α) την γενικήν διεύθυνσιν και τον έλεγχον της διακυβερνήσεως της Δημοκρατίας και την διεύθυνσιν της γενικής πολιτικής,

- (β) τας εξωτερικάς υποθέσεις, περί των γίνεται μνεία εν άρθρω 50,
- (γ) την άμυναν και την ασφάλειαν, συμπεριλαμβανομένων των εν άρθρω 50 θεμάτων αυτών,
- (δ) τον συντονισμόν και την εποπτείαν πασών των δημοσίων υπηρεσιών,
- (ε) την εποπτείαν και την διάθεσιν της ανηκούσης εις την Δημοκρατίαν περιουσίας συμφώνως προς τας διατάξεις του Συντάγματος και του νόμου,
- (στ) την επεξεργασίαν νομοσχεδίων προ της καταθέσεως αυτών εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων υπό τινος υπουργού,
- (ζ) την έκδοσιν κανονιστικών και εκτελεστικών των νόμων διαταγμάτων, ως οι νόμοι ορίζουσιν,
- (η) την επεξεργασίαν του προϋπολογισμού της Δημοκρατίας προ της καταθέσεως αυτού εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 55.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας συγκαλεί το Υπουργικόν Συμβούλιον εις συνεδριάσιν. Η σύγκλησις γίνεται υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας είτε εξ ιδίας πρωτοβουλίας είτε αιτήσει του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας υποβαλλομένη εγκαίρως και περιλαμβανούση ωρισμένον τι θέμα.

ΑΡΘΡΟΝ 56.

Η ημερησία διάταξις οιασδήποτε συνεδριάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου καταρτίζεται υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας κατά την απόλυτον αυτού κρίσιν και κοινοποιείται εις πάντα ενδιαφερόμενον προ εκάστης συνεδριάσεως. Ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται να ζητήσει παρά του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπως περιλάβη εις την ημερησίαν διάταξιν οιασδήποτε συνεδριάσεως οιονδήποτε θέμα. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας περιλαμβάνει το θέμα τούτο εις την ημερησίαν διάταξιν, εφ' όσον είναι δυνατή η πρόσφορος συζήτησις αυτού κατά την περί ης η αίτησις συνεδριάσιν, άλλως το θέμα τούτο περιλαμβάνεται εις την ημερησίαν διάταξιν της αμέσως επομένης συνεδριάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 57.

1. Εν τη λήψει αποφάσεως τινος υπό του Υπουργικού Συμβουλίου η απόφασις κοινοποιείται πάραυτα εις το αντίστοιχον γραφείον του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

2. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ή και αμφότεροι έχουσι το δικαίωμα αναπομπής της αποφάσεως εις το Υπουργικόν Συμβούλιον προς επανεξέτασιν εντός προθεσμίας τεσσάρων ημερών από της κοινοποιήσεως αυτής εις το αντίστοιχον γραφείον. Το Υπουργικόν Συμβούλιον προβαίνει εις

επανεξέτασιν του θέματος και, εάν εμμείνη εις την απόφασιν αυτού, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας υποχρεούνται να εκδώσωσι διά δημοσιεύσεως την τοιαύτην απόφασιν, τηρουμένων των διατάξεων της τετάρτης παραγράφου του παρόντος άρθρου· η άσκησις όμως του δικαιώματος αναπομπής δεν κωλύει, εις ας περιπτώσεις υφίσταται δικαίωμα αρνησικυρίας, τον Πρόεδρον ή τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας ή και αμφοτέρους να ασκήσωσι το δικαίωμα αρνησικυρίας, εντός προθεσμίας τεσσάρων ημερών από της εις το αντίστοιχον γραφείον κοινοποιήσεως της αποφάσεως, εις ην εμμένει το Υπουργικόν Συμβούλιον.

3. Εάν η απόφασις αφορά εις τας εξωτερικάς υποθέσεις, την άμυναν ή την ασφάλειαν περί ων το άρθρον 50, ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ή και αμφοτέροι έχουσι το δικαίωμα αρνησικυρίας ασκούμενον εντός προθεσμίας τεσσάρων ημερών από της ημερομηνίας, καθ' ην η απόφασις εκοινοποιήθη εις το αντίστοιχον γραφείον.

4. Εάν η απόφασις είναι εκτελεστή και τα δικαιώματα αρνησικυρίας ή αναπομπής δεν ησκήθησαν συμφώνως ταις διατάξεσι της δευτέρας ή της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδουσι παραχρήμα διά δημοσιεύσεως εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας την απόφασιν, πλην εάν το Υπουργικόν Συμβούλιον ορίση άλλως διά της αποφάσεως αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 58.

1. Έκαστος υπουργός προϊσταται του υπουργείου αυτού.

2. Εξαιρουμένης της εκτελεστικής εξουσίας της ρητώς διαφυλασσομένης διά του Συντάγματος υπέρ του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, ενεργούντων ιδία εκάτερου ή από κοινού και υπέρ του Υπουργικού Συμβουλίου, η υφ' εκάστου υπουργού ασκούμενη εκτελεστική εξουσία περιλαμβάνει τα κάτωθι θέματα:

(α) την εκτέλεσιν των νόμων των σχετικών προς τας αρμοδιότητας του υπουργείου αυτού και την διοίκησιν πάντων των εμπιπτόντων κατά τα γενικώς κρατούντα εις την αρμοδιότητα του υπουργείου αυτού των ζητημάτων και υποθέσεων,

(β) την σύνταξιν διαταγμάτων ή κανονισμών αφορώντων εις το υπουργείον αυτού προς υποβολήν εις το Υπουργικόν Συμβούλιον,

(γ) την έκδοσιν διαταγών και γενικών οδηγιών προς εκτέλεσιν οιουδήποτε νόμου αφορώντος εις το υπουργείον αυτού και προς εκτέλεσιν οιουδήποτε διατάγματος ή κανονισμού ερειδομένων επί τοιούτου νόμου και

(δ) την προπαρασκευήν προς υποβολήν εις το Υπουργικόν Συμβούλιον του τμήματος του προϋπολογισμού της Δημοκρατίας του αναφερομένου εις το υπουργείον αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 59.

1. Ουδείς διορίζεται ως υπουργός, ειμή όταν είναι πολίτης της Δημοκρατίας και έχη τα προσόντα εκλογιμότητας τα απαιτούμενα δι' υποψήφιον βουλευτήν.

2. Το αξίωμα του υπουργού είναι ασυμβίβαστον προς το του βουλευτού ή του μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως ή δημοτικού συμβουλίου, περιλαμβανομένου και του δημάρχου, ή προς την ιδιότητα του ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τας δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας ή προς παν έτερον δημόσιον ή δημοτικόν αξίωμα ή θέσιν, εν περιπτώσει δε τούρκου υπουργού και προς το αξίωμα του θρησκευτικού λειτουργού.

Ο όρος «δημόσιον αξίωμα ή θέσις» έχει εν τη παρούση παραγράφω οίαν έννοιαν έχει και εν τω άρθρω 41 .

3. Οι έλληνες υπουργοί θα διατηρώσι το αξίωμα αυτών, μέχρις ου παυθώσιν υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας, οι δε Τούρκοι υπουργοί, μέχρις ου παυθώσιν υπό του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

4. Ο διοριζόμενος ως υπουργός υποχρεούται, πριν ή αναλάβη τα καθήκοντα αυτού, να δώση την ακόλουθον διαβεβαίωσιν ενώπιον του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

«Διαβεβαίω επισήμως πίστιν και σεβασμόν εις το Σύνταγμα και τους συνάδοντας αυτώ νόμους και εις την διατήρησιν της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητος της Δημοκρατίας της Κύπρου ».

ΑΡΘΡΟΝ 60.

1. Συνιστάται κοινή γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου, διευθυνομένη υπό δύο γραμματέων, δημοσίων υπαλλήλων, εξ ων ο εις ανήκει εις την ελληνικήν κοινότητα και ο έτερος εις την τουρκικήν κοινότητα.

2. Οι δύο γραμματείς της κοινής γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου διευθύνουσι το γραφείον του Υπουργικού Συμβουλίου και, συμφώνως των οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου, παρίστανται εις τας συνεδριάσεις αυτού τηρούντες τα πρακτικά και διαβιβάζουσι τας αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου εις τας αρμοδίους αρχάς ή εις τα αρμόδια όργανα ή πρόσωπα.

ΜΕΡΟΣ ΙV.— ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 61.

Η νομοθετική εξουσία της Δημοκρατίας ασκείται υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων εν παντί θέματι, εξαίρесеσι των θεμάτων εκείνων, άτινα ρητώς υπάγονται κατά το Σύνταγμα εις τας Κοινοτικές Συνελεύσεις.

ΑΡΘΡΟΝ 62.

1. Ο αριθμός των βουλευτών ορίζεται εις πενήκοντα, δύναται δε να μεταβληθή δι' αποφάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων λαμβανομένης διά πλειοψηφίας αποτελουμένης εκ των δύο τρίτων των υπό της ελληνικής κοινότητας εκλεγέντων βουλευτών και εκ των δύο τρίτων των υπό της τουρκικής κοινότητας εκλεγέντων βουλευτών.

2. Εκ του κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου προβλεπομένου αριθμού των βουλευτών τα εβδομήκοντα επί τοις εκατόν εκλέγονται υπό της ελληνικής κοινότητας και τα τριάκοντα επί τοις εκατόν υπό της τουρκικής κοινότητας κεχωρισμένως εκ των μελών εκατέρας κοινότητας και εν περιπτώσει εκλογής, εις ην οι υποψήφιοι είναι πλείονες του αριθμού των εδρών, διά καθολικής αμέσου και μυστικής ψηφοφορίας διενεργουμένης κατά την αυτήν ημέραν.

Η αναλογία των βουλευτών η καθοριζόμενη εις την παρούσαν παράγραφον είναι ανεξάρτητος στατιστικών δεδομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 63.

1. Τηρουμένων των διατάξεων της δευτέρας παραγράφου του παρόντος άρθρου πας πολίτης της Δημοκρατίας έχων συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος 2 του 106(Ι) του 1996. της ηλικίας αυτού και έχων τα υπό του εκλογικού νόμου καθοριζόμενα προσόντα διαμονής δικαιούται να εγγραφή ως εκλογεύς είτε εις τον ελληνικόν είτε εις τον τουρκικόν εκλογικόν κατάλογον· τα μέλη της ελληνικής κοινότητος όμως θα εγγράφονται μόνον εις τον ελληνικόν εκλογικόν κατάλογον, τα δε μέλη της τουρκικής κοινότητος μόνον εις τον τουρκικόν εκλογικόν κατάλογον.

2. Ουδείς δικαιούται να εγγραφή ως εκλογεύς, εφ' όσον δεν κέκτηται τα υπό του εκλογικού νόμου απαιτούμενα προς εγγραφήν προσόντα.

ΑΡΘΡΟΝ 64.

Πας τις δικαιούται να υποβάλη υποψηφιότητα βουλευτού, εφ' όσον κατά τον χρόνον της εκλογής:

(α) είναι πολίτης της Δημοκρατίας,

(β) έχει συμπληρώσει το εικοστόν πρώτον έτος της ηλικίας αυτού,

2 του 161(Ι) του 2019.

(γ) δεν έχει καταδικασθή κατά την ημέραν της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος ή μετ' αυτήν δι' αδίκημα ατιμωτικόν ή ηθικής αισχροτήτος ή δεν έχει στερηθή της εκλογιμότητος κατόπιν αποφάσεως αρμοδίου δικαστηρίου λόγω οιουδήποτε εκλογικού αδικήματος, και

(δ) δεν πάσχει εκ διανοητικής νόσου καθιστώσης αυτό ανίκανον να ασκήση τα καθήκοντά του ως βουλευτού.

ΑΡΘΡΟΝ 65.

1. Η Βουλή των Αντιπροσώπων εκλέγεται διά περίοδον πέντε ετών. Η περίοδος της πρώτης Βουλής των Αντιπροσώπων άρχεται από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος.

2. Η απερχομένη Βουλή των Αντιπροσώπων συνεχίζει μέχρι της κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ενάρξεως των εργασιών της νέας Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 66.

1. Αι γενικαί εκλογαί διά την Βουλήν των Αντιπροσώπων διενεργούνται κατά την δευτέραν Κυριακήν του αμέσως προηγουμένου του καθ' ον λήγει η περίοδος της απερχομένης Βουλής των Αντιπροσώπων μηνός.

2.- (1) Αποποιηθείσα ή μη καταληφθείσα ή κενωθείσα βουλευτική έδρα πληρούται καθ' ον τρόπον νόμος ορίζει. 2 του 115(Ι) του 1996.
2 του 128(Ι) του 2019.

(2) Η υποπαράγραφος (1) εφαρμόζεται αναφορικά με αποποιηθείσα ή μη καταληφθείσα ή κενωθείσα βουλευτική έδρα κατά ή μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του περί της Δωδέκατης Τροποποίησης του Συντάγματος Νόμου του 2019.

3. Εάν η κατά την πρώτην ή δευτέραν παράγραφον του παρόντος άρθρου εκλογή δεν δύναται να διενεργηθή κατά την καθορισομένην υπό του Συντάγματος ή συμφώνως τούτω καθορισθείσαν ημερομηνίαν ένεκα εξαιρετικών και απροβλέπτων περιστάσεων, ως σεισμού, πλημμύρας, γενικής επιδημίας και παρομοίων περιστάσεων, διενεργείται την αντίστοιχον ημέραν της επομένης εβδομάδος.

ΑΡΘΡΟΝ 67.

1. Η Βουλή των Αντιπροσώπων δύναται να διαλυθή μόνον δι' αποφάσεως αυτής λαμβανομένης δι' απολύτου πλειοψηφίας συμπεριλαμβανούσης τουλάχιστον το εν τρίτον των υπό της τουρκικής κοινότητας εκλεγέντων βουλευτών.

2. Η απόφασις αύτη, παρά τας διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 65 και της πρώτης παραγράφου του άρθρου 66, καθορίζει την ημερομηνίαν διενεργείας των γενικών εκλογών, ήτις δεν δύναται ν' απέχη ολιγώτερον των τριάκοντα ημερών και περισσότερον των τεσσαράκοντα ημερών από της ημερομηνίας λήψεως της τοιαύτης αποφάσεως, ως και την ημερομηνίαν της πρώτης συνεδρίασεως της νεοεκλεγομένης Βουλής των Αντιπροσώπων, η δε τελευταία αύτη ημερομηνία δεν δύναται ν' απέχη πλέον των δέκα πέντε ημερών από των γενικών εκλογών· μέχρι της ημερομηνίας ταύτης η απερχομένη Βουλή των Αντιπροσώπων συνεχίζει.

3. Παρά τας διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 65 η εκλεγόμενη συνεπεία διαλύσεως Βουλή των Αντιπροσώπων εκλέγεται διά περίοδον ίσην προς την μη διανυθείσαν περίοδον της διαλυθείσης Βουλής των Αντιπροσώπων. Εν περιπτώσει διαλύσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων εντός του τελευταίου έτους της πενταετούς βουλευτικής περιόδου, αι γενικαί εκλογαί προς ανάδειξιν νέας Βουλής των Αντιπροσώπων διενεργούνται τόσον διά την μη διανυθείσαν περίοδον της διαλυθείσης Βουλής των Αντιπροσώπων, κατά την διάρκειαν της οποίας πάσα σύνοδος της νεοεκλεγομένης Βουλής των Αντιπροσώπων θα θεωρήται έκτακτος σύνοδος, όσον και διά την επομένην πενταετή περίοδον.

ΑΡΘΡΟΝ 68.

Οσάκις η Βουλή των Αντιπροσώπων συνεχίζει μέχρι της ενάρξεως της περιόδου της νεοεκλεγομένης Βουλής των Αντιπροσώπων κατά τας διατάξεις της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 65 ή της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 67, η απερχομένη Βουλή των Αντιπροσώπων δεν έχει εξουσίαν να ψηφίζει οιοσδήποτε νόμους ή να λαμβάνη οιασδήποτε αποφάσεις επί οιοδήποτε θέματος πλην μόνον εν περιπτώσει επειγουσών και εξαιρετικών απροβλέπτων περιστάσεων, των οποίων δέον να γίνηται ειδική μνεία εν τω σχετικώ νόμω ή αποφάσει.

ΑΡΘΡΟΝ 69.

Ο βουλευτής δίδει προ της αναλήψεως των καθηκόντων αυτού εν τη Βουλή και εις δημοσίαν συνεδρίασιν αυτής την ακόλουθον διαβεβαίωσιν :

«Διαβεβαίω επισήμως πίστιν και σεβασμόν εις το Σύνταγμα και τους συνάδοντας αυτώ νόμους και εις την διατήρησιν της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητος της Δημοκρατίας της Κύπρου».

ΑΡΘΡΟΝ 70.

Η ιδιότης του βουλευτού είναι ασυμβίβαστος προς το αξίωμα του υπουργού ή του μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως ή δημοτικού συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου και του δημάρχου, ή προς την ιδιότητα του ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τας δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας ή προς οιονδήποτε έτερον δημόσιον ή δημοτικόν αξίωμα ή θέσιν, προκειμένου δε περί βουλευτού εκλεγομένου υπό της τουρκικής κοινότητας και προς το του θρησκευτικού λειτουργού.

Ο όρος «δημόσιον αξίωμα ή θέσιν» εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβάνει οιονδήποτε αξίωμα ή θέσιν επ' αμοιβή εν τη υπηρεσία της Δημοκρατίας ή Κοινοτικής Συνελεύσεως, η αμοιβή της οποίας τελεί υπό τον έλεγχον είτε της Δημοκρατίας είτε Κοινοτικής Συνελεύσεως συμπεριλαμβανομένου παντός αξιώματος ή θέσεως εις οιονδήποτε νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ή οργανισμόν δημοσίας ωφελείας.

ΑΡΘΡΟΝ 71.

1. Η έδρα βουλευτού κενούται:

(α) διά του θανάτου αυτού,

(β) διά της εγγράφου παραιτήσεως αυτού,

(γ) διά της επελεύσεως οιασδήποτε περιπτώσεως εκ των αναφερομένων εις τας παραγράφους (γ) και (δ) του άρθρου 64 ή διά της απωλείας της ιθαγενείας της Δημοκρατίας, και

(δ) διά της αναλήψεως αξιώματος ή θέσεως εκ των εν άρθρω 70 αναφερομένων.

2. Βουλευτική έδρα θεωρείται αποποιηθείσα ή μη καταληφθείσα σε περίπτωση που εκλεγείς υποψήφιος προς της ανακηρύξεως αυτού, αποβιώσει ή δεν αποδεχθεί να ασκήσει το δικαίωμα ανακήρυξής του ή, από της ανακηρύξεως αυτού και προ της δυνάμει του άρθρου 69 νενομισμένης διαβεβαίωσης, αποβιώσει ή δεν αποδεχθεί να αναλάβει τα καθήκοντα του. ^{3 του 128(Ι) του 2019.}

ΑΡΘΡΟΝ 72.

1. Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων είναι έλληνας και εκλέγεται υπό των παρά της ελληνικής κοινότητας εκλεγομένων βουλευτών, ο δε Αντιπρόεδρος είναι τούρκος και εκλέγεται υπό των παρά της τουρκικής κοινότητας εκλεγομένων βουλευτών.

Εκάτερος εκλέγεται κατά τα ανωτέρω κεχωρισμένως, εν τη αυτή συνεδριάσει, κατά την έναρξιν και δι' ολοκλήρον την διάρκειαν της περιόδου της Βουλής των Αντιπροσώπων.

2. Εν περιπτώσει κενώσεως εκάτερου των εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου προβλεπομένων αξιωμάτων, ή εις την παράγραφον ταύτην προβλεπομένη εκλογή προς πλήρωσιν κενωθείσης θέσεως ενεργείται το συντομώτερον και εν ανάγκη εν εκτάκτω συνόδω.

3. Εν περιπτώσει προσκαιρίου απουσίας ή εκκρεμούσης της πληρώσεως του κενωθέντος αξιώματος του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, ως ορίζεται εν τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου, τα καθήκοντα αυτών ασκούνται υπό του προσβυτέρου βουλευτού της αντιστοίχου κοινότητας, εκτός εάν οι βουλευταί της τοιαύτης κοινότητας αποφασίσωσιν άλλως.

4. Μετά την εκλογήν του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων εκάτερος τούτων διορίζει αντιστοίχως εκ των βουλευτών δύο Έλληνας και ένα Τούρκον ως γραμματείς της Βουλής των Αντιπροσώπων, και δύο Έλληνας και ένα Τούρκον ως κοσμήτορας της Βουλής των

Αντιπροσώπων, οίτινες θα ανήκωσιν αντιστοίχως εις το γραφείον του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 73.

1. Τηρουμένων των επομένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, η Βουλή των Αντιπροσώπων ρυθμίζει διά του κανονισμού αυτής παν θέμα της τηρουμένης υπ' αυτής διαδικασίας και λειτουργίας των υπηρεσιών αυτής.

2. Κατά την επομένην της εκλογής του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Βουλής συνεδρίασιν καταρτίζεται επιτροπή επιλογής αποτελουμένη εκ του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων ως Προέδρου, του Αντιπροέδρου αυτής ως αντιπροέδρου και οκτώ ετέρων εκλεγόμενων υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων βουλευτών εξ ων εξ εκ των εκλεγέντων υπό της ελληνικής κοινότητας και δύο εκ των εκλεγέντων υπό της τουρκικής κοινότητας.

3. Η επιτροπή επιλογής καταρτίζει τας μονίμους κοινοβουλευτικάς επιτροπάς ως και οιασδήποτε άλλας προσωρινάς, συνιστωμένας δι' ωρισμένον σκοπόν ή ειδικάς κοινοβουλευτικάς επιτροπάς και διορίζει βουλευτάς ως μέλη των επιτροπών τούτων. Κατά τον καταρτισμόν και διορισμόν δέον να λαμβάνωνται υπ' όψει αι προτάσεις αι υποβαλλόμεναι υπό της ελληνικής κοινοτικής ομάδος και της τουρκικής κοινοτικής ομάδος ή υπό των πολιτικών κομματικών ομάδων εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων. Οι διορισμοί εις τας τιαυτάς επιτροπάς υπόκεινται εις τας διατάξεις της αμέσως επομένης παραγράφου.

4. Η ελληνική και η τουρκική κοινοτική ομάς και αι πολιτικάί κομματικάί ομάδες εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων εκπροσωπούνται δεόντως εις εκάστην μόνιμον και πάσαν άλλην προσωρινήν, συνιστωμένην δι' ωρισμένον σκοπόν ή ειδικήν κοινοβουλευτικήν επιτροπήν· ο συνολικός αριθμός όμως των μελών των τιοιούτων επιτροπών των προερχομένων αντιστοίχως εκ βουλευτών εκλεγόμενων υπό της ελληνικής και της τουρκικής κοινότητας δέον να εμφανίξη την αυτήν αναλογίαν, ήτις ισχύει επί της κατανομής των εδρών της Βουλής των Αντιπροσώπων μεταξύ βουλευτών εκλεγόμενων αντιστοίχως υπό της ελληνικής και της τουρκικής κοινότητας.

5. Παν νομοσχέδιον και πάσα πρότασις νόμου εισαγομένη εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων παραπέμπεται το πρώτον προς συζήτησιν ενώπιον της αρμοδίας κοινοβουλευτικής επιτροπής. Ουδέν νομοσχέδιον και ουδεμία πρότασις νόμου εξαιρέσει των χαρακτηριζομένων ως επειγούσης φύσεως συζητείται υπό επιτροπής τινος προ της παρελεύσεως τεσσαράκοντα οκτώ ωρών από της διανομής αυτής εις τους αποτελούντας την επιτροπήν ταύτην βουλευτάς. Εξαιρέσει των χαρακτηριζομένων ως επειγούσης φύσεως, ουδέν νομοσχέδιον και ουδεμία πρότασις νόμου διελθούσα το στάδιον της επιτροπής συζητείται υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων προ της παρελεύσεως τεσσαράκοντα οκτώ ωρών, αφ' ης διενεμήθη εις τους βουλευτάς ομού μετά της εκθέσεως της κοινοβουλευτικής επιτροπής.

6. Η ημερησία διάταξις εκάστης συνεδριάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων, εις ην θα περιλαμβάνηται παν πρόσθετον θέμα προταθέν υπό του Αντιπροέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, καταρτίζεται υπό του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων και ανακοινούται υπό τούτου εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Μετά την ανακοίνωσιν της ημερησίας διατάξεως εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων πας βουλευτής δύναται να προτείνη προσθήκας ή τροπολογίας εις ταύτην, αποφασίζει δε επί των προτάσεων η Βουλή των Αντιπροσώπων.

7. Ο βουλευτής δεν δύναται να αγορεύση εις συνεδρίασιν της Βουλής των Αντιπροσώπων εάν δεν εγγραφή προηγουμένως εις τον οικείον πίνακα ή εάν δεν λάβη παρά του προεδρεύοντος την προς τούτο άδειαν.

Ο τηρήσας την διαγραφομένην διαδικασίαν βουλευτής δικαιούται όπως επί ευλόγως επαρκή χρόνον, λαμβανομένου υπ' όψει εκάστου θέματος, αγορεύση και ακουσθή κατά την εν λόγω συνεδρίασιν.

Αι αγορεύσεις γίνονται κατά την σειράν εγγραφής ή της προφορικής αιτήσεως αδείας των επιθυμούντων να αγορεύσουν, αναλόγως της περιπτώσεως· εν περιπτώσει όμως υπάρξεως αντιθέτων γνώμων διαδέχεται τον αγορεύσαντα αντιλέγων βουλευτής, εφ' όσον είναι τούτο δυνατόν. Βουλευταί αγορεύοντες εκ μέρους των κοινοβουλευτικών επιτροπών ή των εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων πολιτικών κομματικών ομάδων, δεν υπόκεινται εις τους ανωτέρω κανόνας ως προς την σειράν αγορεύσεων.

Βουλευταί επιθυμούντες να αγορεύσωσιν επί προτάσεων αναφερομένων εις οιονδήποτε θέμα της ημερησίας διατάξεως ή της τηρήσεως του κανονισμού ή επί του τερματισμού της συζητήσεως προηγούνται των επιθυμούντων να αγορεύσωσιν επί του υπό συζήτησιν θέματος, εν τοιαύτη δε περιπτώσει θέλει επιτραπή εις δύο βουλευτάς, ένα υπέρ της προτάσεως και ένα εναντίον της προτάσεως, όπως αγορεύσωσιν έκαστος επί δέκα πέντε λεπτά.

8. Αι αγορεύσεις εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων γίνονται από του βήματος της Βουλής των Αντιπροσώπων και απευθύνονται προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων. Αι αγορεύσεις και πάσα ετέρα διαδικασία εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων και εις τας συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών μεταφράζονται ταυτοχρόνως εκ της επισήμου γλώσσας εις ην γίνονται, εις την ετέραν επίσημον γλώσσαν.

9. Απαγορεύονται αι διακοπαί των αγορεύσεων των βουλευτών ή αι προσωπικάι επιθέσεις κατά βουλευτών αι άσχετοι προς το υπό συζήτησιν θέμα εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων ως και κατά τας συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών, εκτός εάν άλλως ορισθή διά του κανονισμού.

10. Αι ψήφοι εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων καταμετρούνται ενιαίως και καταγράφονται υπό του ενός εκ των ελλήνων και του τούρκου γραμματέως της Βουλής των Αντιπροσώπων.

11. Τα πρακτικά των συζητήσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων περιλαμβάνουσιν εξ ολοκλήρου τα καθ' εκάστην συνεδρίασιν γεγόμενα. Τα

πρακτικά των συνεδριάσεων των κοινοβουλευτικών επιτροπών τηρούνται συνοπτικώς. Οσάκις υποβληθή αντίρρησης κατά των πρακτικών συνεδριάσεως της Βουλής των Αντιπροσώπων, είτε προφορικώς υπό βουλευτού κατά την αμέσως επομένη συνεδρίασιν είτε γραπτώς αποστελλομένη προς τον Πρόεδρον της σχετικής συνεδριάσεως, η Βουλή των Αντιπροσώπων δύναται να αποφασίση την ανάλογον διόρθωσιν των πρακτικών.

12. Πολιτικόν κόμμα εκπροσωπούμενον εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων δι' αριθμού βουλευτών τουλάχιστον ίσου προς το δώδεκα επί τοις εκατόν του συνολικού αριθμού των βουλευτών δύναται να σχηματίση πολιτική κομματική ομάδα δικαιουμένη αναγνωρίσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 74.

1. Η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέρχεται εις τακτικήν σύνοδον άνευ συγκλήσεως την δεκάτην πέμπτην ημέραν από των γενικών εκλογών και εν συνεχεία την αντίστοιχον ημέραν εκάστου έτους.

2. Η τακτική σύνοδος της Βουλής των Αντιπροσώπων διαρκεί επί τρεις έως εξ μήνας κατ' έτος, ως θέλει αποφασίσει η Βουλή των Αντιπροσώπων.

3. Η Βουλή των Αντιπροσώπων συγκαλείται εις έκτακτον σύνοδον υπό του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων τη αιτήσει δέκα βουλευτών απευθυνομένη προς αμφοτέρους τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 75.

1. Αι συνεδριάσεις της Βουλής των Αντιπροσώπων είναι δημόσιαι και τα πρακτικά των εν αυτή συζητήσεων δημοσιεύονται.

2. Η Βουλή των Αντιπροσώπων δύναται, εάν θεωρήση τούτο αναγκαίον, να συνέλθη εις μυστικήν συνεδρίασιν κατόπιν αποφάσεως αυτής λαμβανομένης διά πλειοψηφίας των τριών τετάρτων του συνολικού αριθμού των βουλευτών.

ΑΡΘΡΟΝ 76.

1. Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων κηρύσσει την έναρξιν και την λήξιν εκάστης συνεδριάσεως.

2. Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων κηρύσσει την λήξιν της συνεδριάσεως γνωστοποιεί συγχρόνως την συναινέσει της Βουλής των Αντιπροσώπων οριζομένην ημέραν και ώραν της προσεχούς συνεδριάσεως και ανακοινού εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων την ημερησίαν διάταξιν της συνεδριάσεως ταύτης, μεθ' ο εφαρμόζονται αι διατάξεις της έκτης παραγράφου του άρθρου 73.

3. Η ημερησία διάταξις εκτυπούται και διανέμεται εις τους βουλευτάς τουλάχιστον είκοσι τέσσαρας ώρας προ της συνεδριάσεως, εφ' όσον όμως αναφέρεται εις θέμα τελούν ήδη υπό συζήτησιν, η διανομή διενεργείται εις οιονδήποτε χρονικόν σημείον προ της συνεδριάσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 77.

1. Η Βουλή των Αντιπροσώπων ευρίσκεται εν απαρτία, εφ' όσον παρίσταται τουλάχιστον το εν τρίτον του συνολικού αριθμού των βουλευτών.

2. Συζήτησις αναφερομένη εις οιονδήποτε καθωρισμένον θέμα δύναται να διακοπή άπαξ επί είκοσι τέσσαρας ώρας τη αιτήσει της πλειοψηφίας των παρόντων κατά την συνεδρίασιν βουλευτών εκατέρας κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 78.

1. Οι νόμοι και αι αποφάσεις της Βουλής των Αντιπροσώπων ψηφίζονται δι' απλής πλειοψηφίας των παρόντων και ψηφιζόντων βουλευτών.

2. Πάσα τροποποίησις του εκλογικού νόμου ως και η ψήφισις νόμου αφορώντος εις τα δημαρχεία και παντός νόμου επιβάλλοντος φόρους ή τέλη απαιτεί χωριστήν απλήν πλειοψηφίαν των υπό της ελληνικής και της τουρκικής κοινότητος αντιστοίχως εκλεγομένων βουλευτών των μετεχόντων της ψηφοφορίας.

ΑΡΘΡΟΝ 79.

1. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύνανται ν' απευθύνωνται διά μηνυμάτων προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων ή να διαβιβάζωσι προς την Βουλήν των Αντιπροσώπων τας απόψεις αυτών διά των υπουργών.

2. Οι υπουργοί δύνανται να παρακολουθώσι τας συνεδριάσεις της Βουλής των Αντιπροσώπων ή οιασδήποτε εκ των κοινοβουλευτικών επιτροπών και να προβαίνωσιν εις δηλώσεις ή να πληροφορώσι την Βουλήν των Αντιπροσώπων ή οιασδήποτε εκ των κοινοβουλευτικών επιτροπών επί παντός θέματος της αρμοδιότητος αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 80.

1. Το δικαίωμα της υποβολής προτάσεων νόμων ανήκει εις τους βουλευτάς και νομοσχεδίων εις τους υπουργούς.

2. Ουδεμία πρότασις νόμου συνεπαγομένη αύξησιν των υπό του προϋπολογισμού προβλεπομένων εξόδων δύναται να υποβληθή υπό βουλευτού.

ΑΡΘΡΟΝ 81.

1. Ο προϋπολογισμός κατατίθεται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων το αργότερον τρεις μήνας προ της υπό του νόμου καθοριζομένης ημερομηνίας ενάρξεως του οικονομικού έτους και ψηφίζεται υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων προ της ημερομηνίας ενάρξεως του οικονομικού έτους.
2. Εντός τριών μηνών από της λήξεως του οικονομικού έτους κατατίθεται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων προς έγκρισιν ο τελικός απολογισμός.

ΑΡΘΡΟΝ 82.

Οι νόμοι και αι αποφάσεις της Βουλής των Αντιπροσώπων τίθενται εν ισχύ από της δημοσιεύσεως αυτών εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας, εκτός εάν ορίζεται διάφορος ημερομηνία εν τω δημοσιευομένω νόμω ή αποφάσει.

ΑΡΘΡΟΝ 83.

1. Οι βουλευταί δεν υπόκεινται εις ποινικήν δίωξιν και δεν ευθύνονται αστικώς ένεκεν οιασδήποτε εκφρασθείσης γνώμης ή ψήφου δοθείσης υπ' αυτών εν τη Βουλή των Αντιπροσώπων.
2. Ο βουλευτής δεν δύναται άνευ αδείας του Ανωτάτου Δικαστηρίου να διωχθή, συλληφθή ή φυλακισθή εφ' όσον χρόνον εξακολουθεί να είναι βουλευτής.

Τοιαύτη άδεια δεν απαιτείται επί αδικήματος επισύροντος ποινήν φυλακίσεως πέντε ετών και άνω, εφ' όσον ο αδικοπραγήσας κατελήφθη επ' αυτοφώρω. Εις την περίπτωση ταύτην το Ανώτατον Δικαστήριον ειδοποιούμενον παρευθής υπό της αρμοδίας αρχής αποφασίζει επί της παροχής ή μη της αδείας συνεχίσεως της διώξεως ή της κρατήσεως, εφ' όσον χρόνον ο αδικοπραγήσας εξακολουθεί να είναι βουλευτής. 8 του 93(Ι) του 2016.

3. Εάν το Ανώτατον Δικαστήριον αρνηθή να παράσχη την άδειαν προς δίωξιν του βουλευτού, ο χρόνος καθ' ον ο βουλευτής δεν δύναται να διωχθή, δεν συνυπολογίζεται εις τον χρόνον παραγραφής του περι ου πρόκειται αδικήματος.
4. Εάν το Ανώτατον Δικαστήριον αρνηθή να παράσχη την άδειαν προς εκτέλεσιν αποφάσεως φυλακίσεως επιβληθείσης εις βουλευτήν υπό αρμοδίου δικαστηρίου, η εκτέλεσις της αποφάσεως ταύτης αναβάλλεται, μέχρις ου ο καταδικασθείς παύση να είναι βουλευτής.

ΑΡΘΡΟΝ 84.

1. Οι βουλευταί λαμβάνουσιν εκ του δημοσίου ταμείου αποζημίωσιν οριζομένην διά νόμου.

2. Οιαδήποτε αύξεις της αποζημίωσης ταύτης δεν δύναται να τεθή εν ισχύ κατά την διάρκεια της περιόδου της Βουλής των Αντιπροσώπων, καθ' ην απεφασίσθη η τοιαύτη αύξησης.

ΑΡΘΡΟΝ 85.

Παν θέμα σχετικόν προς τα προσόντα εκλογιμότητος των υποψηφίων και πάσα ένστασις κατά των εκλογών εκδικάζονται οριστικώς και αμετακλήτως υπό του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ V. — ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 86.

Η ελληνική και η τουρκική κοινότης εκλέγουσιν αντιστοίχως εκ των μελών αυτών Κοινοτικήν Συνέλευσιν, η αρμοδιότης της οποίας ορίζεται ρητώς υπό των διατάξεων του Συντάγματος.

ΑΡΘΡΟΝ 87.

1. Εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις έχει αρμοδιότητα, εν σχέσει προς την αντίστοιχον κοινότητα, να ασκή, εντός των ορίων του Συντάγματος και υπό τους περιορισμούς της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, νομοθετικήν εξουσίαν αποκλειστικώς και μόνον επί των κατωτέρω θεμάτων:

(α) επί πάντων των θρησκευτικών θεμάτων,

(β) επί πάντων των εκπαιδευτικών, μορφωτικών και διδακτικών θεμάτων,

(γ) επί του προσωπικού θεσμού,

(δ) επί της συνθέσεως και των βαθμών δικαιοδοσίας των δικαστηρίων, των εκδικαζόντων αστικάς διαφοράς, αναφερομένας εις τον προσωπικόν θεσμόν και εις θρησκευτικά ζητήματα,

(ε) επί ζητημάτων αφορώντων εις συμφέροντα και ιδρύματα καθαρώς κοινοτικής φύσεως, οίον φιλανθρωπικά και αθλητικά ιδρύματα, οργανώσεις και σωματεία ιδρυόμενα προς προαγωγήν της ευημερίας της αντιστοίχου κοινότητος,

(στ) επί της επιβολής προσωπικών εισφορών και προσωπικών τελών εις τα μέλη της αντιστοίχου κοινότητος προς τον σκοπόν της εξυπηρητήσεως των αντιστοίχων αναγκών αυτών και των αναγκών των υπό τον έλεγχον αυτών οργανώσεων και ιδρυμάτων, συμφώνως τω άρθρω 88,

(ζ) εις ας περιπτώσεις καθίσταται αναγκαία η έκδοσις δευτερογενούς νομοθεσίας υπό μορφήν κανονισμών διοικήσεως ή διαχειρίσεως, εκδιδομένων κατ' εφαρμογήν των περί δήμων νόμων, προς τον σκοπόν, όπως η Κοινοτική Συνέλευσις δυνηθή να προαγάγη τους σκοπούς τους επιδιωκομένους υπό

δήμων περιλαμβανόντων κατοίκους ανήκοντας αποκλειστικώς εις την αυτήν προς την Κοινοτικήν Συνέλευσιν κοινότητα,

(η) επί θεμάτων αναφερομένων εις την άσκησιν ελέγχου επί των συνεργατικών παραγωγών και καταναλωτών και των πιστωτικών ιδρυμάτων και της εποπτείας της λειτουργίας των τοιούτων δήμων, των περιλαμβανόντων κατοίκους ανήκοντας αποκλειστικώς εις την αυτήν προς την Κοινοτικήν Συνέλευσιν κοινότητα, εφ' όσον η άσκησις τοιούτου ελέγχου ή εποπτείας ανήκει κατά το Σύνταγμα εις την αρμοδιότητα της Κοινοτικής Συνελεύσεως, τηρουμένου του κανόνος ότι:

(αα) ουδείς νόμος, κανονισμός διοικήσεως ή διαχειρίσεως ή απόφασις της Κοινοτικής Συνελεύσεως κατά το εδάφιον (η) επιτρέπεται να είναι αμέσως ή εμμέσως αντίθετος ή ασύμφωνος προς νόμον τινά, υπό του οποίου διέπονται αι συνεργατικά παραγωγών και καταναλωτών και τα πιστωτικά ιδρύματα ή εις τον οποίον υπόκεινται οι δήμοι,

(ββ) ουδέν εκ των εν τω ανωτέρω εδαφίω (αα) οριζομένων δύναται να ερμηνευθή ως επιτρέπον εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων να νομοθετή επί θεμάτων αφορώντων εις την άσκησιν της, κατά το εδάφιον (η) ανηκούσης εις τας Κοινοτικές Συνελεύσεις αρμοδιότητος,

(θ) επί παντός άλλου θέματος, περί ου ρητώς ορίζει το Σύνταγμα.

2. Ουδέν των περιλαμβανομένων εν τω εδαφίω (στ) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου δύναται να ερμηνευθή ως περιορίζον καθ' οιονδήποτε τρόπον την εξουσίαν της Βουλής των Αντιπροσώπων, όπως επιβάλλη συμφώνως ταις διατάξεσι του Συντάγματος προσωπικάς εισφοράς.

3. Ουδείς νόμος ή απόφασις Κοινοτικής Συνελεύσεως, κατά την άσκησιν της κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ανηκούσης αυτή αρμοδιότητος δύναται να περιέχη τι αντίθετον προς το συμφέρον της ασφαλείας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας η της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή προς τα θεμελιώδη δικαιώματα και τας ελευθερίας, τας ηγγυημένας υπό του Συντάγματος εις οιονδήποτε πρόσωπον.

ΑΡΘΡΟΝ 88.

1. Η αρμοδιότης εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως επιβολής εισφορών κατά το εδάφιον (στ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 87 ασκείται επί τω τέλει της καλύψεως μέρους των εν τω ετησίω προϋπολογισμώ αυτής αναγεγραμμένων κονδυλίων, άτινα δεν καλύπτονται διά της αντιστοιχούσης εις έκαστον οικονομικόν έτος επιχορηγήσεως εκ του προϋπολογισμού της Δημοκρατίας προς την Κοινοτικήν Συνέλευσιν, περί ης ορίζεται εν τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου ή δι' άλλου τινός πόρου, ον δύναται να αποκτήση κατά το περί ου ο λόγος οικονομικόν έτος εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις.

2. Η Βουλή των Αντιπροσώπων προνοεί καθ' έκαστον οικονομικόν έτος διά του προϋπολογισμού και θέτει εις την διάθεσιν αμφοτέρων των Κοινοτικών Συνελεύσεων εν σχέσει προς τα αντίστοιχα οικονομικά έτη αυτών και προς τον σκοπόν της εξυπηρέτησεως των αντιστοιχών αυτών αναγκών ως προς θέματα υπαγόμενα εις την αρμοδιότητα αυτών, ποσόν ουχί έλασσον των δύο εκατομμυρίων λιρών, και κατανεμόμενον εις την ελληνικήν και εις την τουρκικήν Κοινοτικήν Συνέλευσιν ως ακολούθως:

(α) εις την ελληνικήν Κοινοτικήν Συνέλευσιν ποσόν ουχί έλασσον του ενός εκατομμυρίου εξακοσίων χιλιάδων λιρών (pounds), και

(β) εις την τουρκικήν Κοινοτικήν Συνέλευσιν ποσόν ουχί έλασσον των τετρακοσίων χιλιάδων λιρών (pounds),

τηρουμένου του όρου ότι εν περιπτώσει αυξησεως του ελαχίστου συνολικού ποσού του διατιθεμένου εις αμφοτέρας τας Κοινοτικάς Συνελεύσεις η κατανομή εις εκατέραν αυτών παντός επί πλέον ποσού θα γίνηται καθ' ον τρόπον θέλει αποφασίσει η Βουλή των Αντιπροσώπων.

3. Επί τη αιτήσει Κοινοτικής Συνελεύσεως αι υπ' αυτής επιβαλλόμεναι εισφοραί εισπράττονται διά λογαριασμόν αυτής και καταβάλλονται εις την Κοινοτικήν Συνέλευσιν υπό των αρχών της Δημοκρατίας.

4. Εν τω παρόντι άρθρω και εν εδαφίω (στ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 87 ο όρος «μέλος» συμπεριλαμβάνει νομικά πρόσωπα ή συνεταιρισμούς άνευ νομικής προσωπικότητος και δη κατά το μέτρον της συμμετοχής εις νομικά πρόσωπα ή συνεταιρισμούς άνευ νομικής προσωπικότητος των μελών εκατέρας κοινότητος.

ΑΡΘΡΟΝ 89.

1. Εν σχέσει προς την αντίστοιχον κοινότητα, εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις έχει επίσης αρμοδιότητα:

(α)—(αα) να καθορίζη τας γενικάς κατευθυντηρίους γραμμάς εντός των ορίων των κοινοτικών αυτής νόμων,

(ββ) να ασκή διοικητικήν αρμοδιότητα, καθ' ον τρόπον και δι' ων προσώπων θέλει ορίσει κοινοτικός νόμος,

εν σχέσει προς οιονδήποτε θέμα, περί του οποίου είναι αρμοδία να νομοθετή συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 87, πλην των οριζομένων εις τα εδάφια (ζ) και (η) της πρώτης παραγράφου του άρθρου τούτου, περί ων ειδική λαμβάνεται πρόνοια εις τα κατωτέρω εδάφια.

(β) να ασκή έλεγχον επί των συνεργατικών παραγωγών και καταναλωτών και επί των πιστωτικών ιδρυμάτων, άτινα αμφοτέρα ιδρύονται προς τον σκοπόν προαγωγής της ευημερίας της αντιστοιχού αυτών κοινότητος. Αι συνεργατικά αυτά και τα πιστωτικά ταύτα ιδρύματα διέπονται υπό των σχετικών νόμων,

(γ) να προάγη τους σκοπούς, τους οποίους επιδιώκουν οι δήμοι, οίτινες περιλαμβάνουν κατοίκους ανήκοντας αποκλειστικώς εις την αυτήν προς την Κοινοτική Συνέλευσιν κοινότητα, και να εποπτεύη την λειτουργίαν των τοιούτων δήμων. Οι δήμοι ούτοι υπόκεινται εις τους νόμους.

2. Το περιεχόμενον των διατάξεων του εδαφίου (ε) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 87 και του εδαφίου (β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου δεν δύναται να θεωρηθή ότι κωλύει την δημιουργίαν μικτών και κοινών ιδρυμάτων του εις τας διατάξεις ταύτας οριζομένου είδους, εφ' όσον επιθυμούσι τούτο οι κάτοικοι.

3. Εν η περιπτώσει η κεντρική διοίκησης θελήση να ενεργήση δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας τον υπ' αυτής ασκούμενον έλεγchon των συνεργατικών, ιδρυμάτων ή δήμων, των αναφερομένων εις τα εδάφια (β) και (γ) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, ο τοιούτος έλεγχος θα ενεργήται υπό δημοσίων υπαλλήλων, ανηκόντων εις την αυτήν κοινότητα, εις ην ανήκουν αι συνεργατικά, τα ιδρύματα ή οι δήμοι, περί των πρόκειται.

ΑΡΘΡΟΝ 90.

1. Τηρουμένων των κατωτέρω διατάξεων του παρόντος άρθρου, εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις έχει αρμοδιότητα να προνοή διά των νόμων αυτής περί της εφαρμογής των νόμων και αποφάσεων αυτής.

2. Η Κοινοτική Συνέλευσις δεν έχει αρμοδιότητα να επιβάλη δι' οιανδήποτε νόμων ή αποφάσεων αυτής ποινάς φυλακίσεως ή κράτησιν δι' οιανδήποτε παράβασιν αυτών ή παράλειψιν συμμορφώσεως προς οιασδήποτε οδηγίας υπ' αυτής διδομένης κατά την ενάσκησιν της εμπειστευμένης αυτή υπό του Συντάγματος αρμοδιότητος.

3. Αι Κοινοτικάί Συνελεύσεις δεν έχουν αρμοδιότητα να επιβάλωσιν αναγκαστικά μέτρα προς επίτευξιν της συμμορφώσεως προς τους αντιστοιχούς κοινοτικούς νόμους ή αποφάσεις και προς τας αποφάσεις των δικαστηρίων, άτινα κρίνουνσιν αστικής διαφοράς αφορώσας εις την αντίστοιχον αρμοδιότητα αυτών περιλαμβανομένην προσωπικήν κατάστασιν και θρησκευτικά ζητήματα.

4. Οσάκις παρίσταται ανάγκη να γίνη χρήσις αναγκαστικών μέτρων προς επίτευξιν συμμορφώσεως προς οιαδήποτε νόμον ή απόφασιν Κοινοτικής Συνελεύσεως ή προς θέμα συναφές προς την άσκησιν ελέγχου ή εποπτείας υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως, τα μέτρα ταύτα επιβάλλονται τη αιτήσει ή διά λογαριασμόν της Κοινοτικής Συνελεύσεως υπό των δημοσίων αρχών της Δημοκρατίας, αίτινες έχουνσιν αποκλειστικήν αρμοδιότητα να επιβάλωσιν τοιαύτα αναγκαστικά μέτρα.

5. Η εκτέλεσις οιασδήποτε αποφάσεως ή διαταγής δικαστηρίου, εν σχέσει προς οιαδήποτε ζήτημα της αποκλειστικής αρμοδιότητος Κοινοτικής Συνελεύσεως, ενεργείται διά των δημοσίων αρχών της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 91.

1. Εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις συντάσσει και ψηφίζει κατ' έτος τον προϋπολογισμόν των εσόδων και εξόδων αυτής διά το επόμενον οικονομικόν έτος.
2. Ο προϋπολογισμός ούτος ψηφίζεται υπό της Κοινοτικής Συνελεύσεως προ της υπό του κοινοτικού νόμου καθοριζομένης ημερομηνίας ενάρξεως του κοινοτικού οικονομικού έτους.

ΑΡΘΡΟΝ 92.

Ο αριθμός των μελών εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως καθορίζεται υπό κοινοτικού νόμου ψηφιζομένου διά πλειοψηφίας των δύο τρίτων του όλου αριθμού των μελών εκάστης Κοινοτικής Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 93.

Η εκλογή των μελών αμφοτέρων των Κοινοτικών Συνελεύσεων ενεργείται διά καθολικής, αμέσου και μυστικής ψηφοφορίας.

ΑΡΘΡΟΝ 94.

1. Τηρουμένων των διατάξεων της δευτέρας παραγράφου του παρόντος άρθρου, πας πολίτης της Δημοκρατίας, έχων συμπληρώσει το εικοστόν πρώτον έτος της ηλικίας αυτού και έχων τα υπό του αντιστοίχου κοινοτικού εκλογικού νόμου καθοριζόμενα προσόντα διαμονής, δικαιούται να εγγραφή ως εκλογεύς εις τον αντίστοιχον εκλογικόν κοινοτικόν κατάλογον.

Τα μέλη της ελληνικής κοινότητος εγγράφονται μόνον εις τον ελληνικόν κοινοτικόν εκλογικόν κατάλογον και τα μέλη της τουρκικής κοινότητος εγγράφονται μόνον εις τον τουρκικόν κοινοτικόν εκλογικόν κατάλογον.

2. Ουδείς δικαιούται να εγγραφή εις τον κοινοτικόν εκλογικόν κατάλογον ως εκλογεύς, εφ' όσον δεν κέκτηται τα υπό του αντιστοίχου κοινοτικού εκλογικού νόμου απαιτούμενα προς εγγραφήν προσόντα.

ΑΡΘΡΟΝ 95.

Παν άτομον δικαιούται να υποβάλη υποψηφιότητα διά την εκλογήν αυτού ως μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως, εφ' όσον κατά τον χρόνον της εκλογής:

(α) είναι πολίτης της Δημοκρατίας, εγγεγραμμένος εις τον αντίστοιχον κοινοτικόν εκλογικόν κατάλογον,

(β) έχει συμπληρώσει το εικοστόν πέμπτον έτος της ηλικίας αυτού,

(γ) δεν έχει καταδικασθή κατά την ημέραν της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ή μετ' αυτήν δι' αδίκημα ατιμωτικών ή ηθικής αισχροτήτος ή δεν έχει στερηθή της εκλογιμότητος κατόπιν αποφάσεως αρμοδίου δικαστηρίου λόγω οιουδήποτε εκλογικού αδικήματος και

(δ) δεν πάσχει εκ διανοητικής νόσου καθιστώσης αυτό ανίκανον να ασκήση τα καθήκοντα αυτού ως μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 96.

1. Η θητεία των Κοινοτικών Συνελεύσεων είναι πενταετής, αρχομένη από της ημερομηνίας, την οποίαν ορίζουσιν οι αντίστοιχοι κοινοτικοί νόμοι.

2. Η απερχομένη Κοινοτική Συνέλευσις συνεχίζει μέχρι της κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ενάρξεως της θητείας της νέας Κοινοτικής Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 97.

1. Γενικαί κοινοτικά εκλογαί διεξάγονται δι' εκάστην των Κοινοτικών Συνελεύσεων τριάκοντα τουλάχιστον ημέρας προ της λήξεως της θητείας της απερχομένης Κοινοτικής Συνελεύσεως.

2. Οσάκις κενούται η έδρα μέλους τινός Κοινοτικής Συνελεύσεως, αυτή θα πληρούται δι' αναπληρωματικής εκλογής διεξαγομένης εντός προθεσμίας τεσσαράκοντα πέντε ημερών από της ημέρας, καθ' ην εκενώθη η έδρα.

3. Εάν η κατά την πρώτην ή δευτέραν παράγραφον του παρόντος άρθρου εκλογή δεν δύναται να διεξαχθή κατά την υπό του Συντάγματος ή κατά την συμφώνως προς τούτο οριζομένην ημέραν, ένεκεν εξαιρετικών και απροβλέπτων περιστάσεων, ως σεισμού, πλημμύρας, γενικής επιδημίας και παρομοίων περιστάσεων, η εκλογή διενεργείται την αντίστοιχον ημέραν της επομένης εβδομάδος.

ΑΡΘΡΟΝ 98.

1. Εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις δύναται να διαλυθή μόνον δι' αποφάσεως αυτής της ίδιας, λαμβανομένης δι' απολύτου πλειοψηφίας.

2. Παρά τας διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 96 και της πρώτης παραγράφου του άρθρου 97, η ως άνω απόφασις ορίζει την ημερομηνίαν της διενεργείας γενικής κοινοτικής εκλογής της εν λόγω Κοινοτικής Συνελεύσεως, ήτις δεν δύναται να απέχη ολιγότερον των τριάκοντα ημερών και περισσότερον των τεσσαράκοντα ημερών από της ημέρας της λήψεως της αποφάσεως περί διαλύσεως, ως και την ημερομηνίαν της πρώτης συνεδριάσεως της νεοεκλεγομένης Κοινοτικής Συνελεύσεως, της ημερομηνίας ταύτης μη δυναμένης να απέχη πέραν των δέκα πέντε ημερών από της τοιαύτης

κοινοτικής γενικής εκλογής. Μέχρι δε της τελευταίας ταύτης ημερομηνίας η απερχομένη Κοινοτική Συνέλευσις συνεχίζει.

3. Παρά τας διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 96 η θητεία της μετά διάλυσιν εκλεγομένης Κοινοτικής Συνελεύσεως περιορίζεται εις τον υπολειπόμενον χρόνον της θητείας της διαλυθείσης Κοινοτικής Συνελεύσεως. Εν η όμως περιπτώσει η διάλυσις εγένετο κατά το τελευταίον έτος της πενταετούς θητείας της Κοινοτικής Συνελεύσεως, η γενική κοινοτική εκλογή της Κοινοτικής Συνελεύσεως ταύτης προκηρύσσεται διά τε τον υπολειπόμενον χρόνον της θητείας της διαλυθείσης Κοινοτικής Συνελεύσεως και διά την επομένην πενταετή θητείαν της Κοινοτικής ταύτης Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 99.

Οσάκις η Κοινοτική Συνέλευσις συνεχίξη μέχρι της ημέρας ενάρξεως της θητείας της νεοεκλεγομένης Κοινοτικής Συνελεύσεως, κατά τας διατάξεις της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 96 ή της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 98, αυτή δεν δύναται να ψηφίξη νόμους ή να λαμβάνη αποφάσεις επί οιοδήποτε θέματος, ειμή μόνον εν περιπτώσει επειγουσών και εξαιρετικών απροβλέπτων περιστάσεων, αίτινες δέον να μνημονεύονται ειδικώς εις τον σχετικόν νόμον ή απόφασιν.

ΑΡΘΡΟΝ 100.

Πριν ή αναλάβη τα καθήκοντα αυτού, παν μέλος Κοινοτικής Συνελεύσεως οφείλει να δώση εν δημοσία συνεδριάσει αυτής την κάτωθι διαβεβαίωσιν:

«Διαβεβαιώ επισήμως πίστιν και σεβασμόν εις το Σύνταγμα και τους συνάδοντας αυτό νόμους και εις την διατήρησιν της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητος της Δημοκρατίας της Κύπρου».

ΑΡΘΡΟΝ 101.

1. Η ιδιότης του μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως είναι ασυμβίβαστος προς το αξίωμα του υπουργού ή του βουλευτού ή του μέλους δημοτικού συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου και του δημάρχου ή προς την ιδιότητα προσώπου ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τας δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας ή προς οιονδήποτε δημόσιον ή δημοτικόν αξίωμα ή θέσιν, προκειμένου δε περί μέλους της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και προς το του θρησκευτικού λειτουργού.

2. Ο όρος «δημόσιον αξίωμα ή θέσις» εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβάνει οιονδήποτε αξίωμα ή θέσιν επ' αμοιβή εν τη υπηρεσία της Δημοκρατίας ή Κοινοτικής Συνελεύσεως, η αμοιβή της οποίας τελεί υπό τον έλεγχον είτε της Δημοκρατίας είτε Κοινοτικής Συνελεύσεως, συμπεριλαμβανομένου παντός αξιώματος ή θέσεως εις οιονδήποτε νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ή οργανισμόν δημοσίας ωφελείας.

ΑΡΘΡΟΝ 102.

Διά των κανονισμών αυτών αι Κοινοτικά Συνελεύσεις ρυθμίζουν παν θέμα διαδικασίας συμπεριλαμβανομένων των τακτικών και εκτάκτων συνεδριάσεων, των ημερομηνιών και της διάρκειάς αυτών, του τρόπου ψηφοφορίας και της διεξαγωγής των εργασιών αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 103.

1. Αι συνεδριάσεις των Κοινοτικών Συνελεύσεων είναι δημόσιοι, τα δε πρακτικά των συνεδριάσεων αυτών δημοσιεύονται.
2. Εκατέρα Κοινοτική Συνέλευσις δύναται, εάν κρίνη τούτο αναγκαίον, να συνέρχηται εις μυστικήν συνεδρίασιν, κατόπιν αποφάσεως λαμβανομένης διά πλειοψηφίας των δύο τρίτων του όλου αριθμού των μελών αυτής.

ΑΡΘΡΟΝ 104.

1. Οι υπό της ελληνικής και της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως ψηφιζόμενοι νόμοι ή αι λαμβανόμεναι αποφάσεις, αφού υπογραφώσιν υπό του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αντιστοίχως, εντός δέκα πέντε ημερών από της παρ' αυτών λήψεως των νόμων ή αποφάσεων τούτων, δημοσιεύονται αμέσως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας.
2. Ο κοινοτικός νόμος ισχύει, πλην αν άλλη ημερομηνία ρητώς ορίζεται εν αυτώ, από της εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας δημοσιεύσεως αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 105.

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εν σχέσει προς την ελληνικήν Κοινοτικήν Συνέλευσιν και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εν σχέσει προς την τουρκικήν Κοινοτικήν Συνέλευσιν δύνανται εντός προθεσμίας δέκα πέντε ημερών από της υπ' αυτών λήψεως παντός νόμου ή αποφάσεως της αντιστοίχου Κοινοτικής Συνελεύσεως ν' αναπέμψωσι τον νόμον ή την απόφασιν ταύτην εις την Κοινοτικήν Συνέλευσιν προς επανεξέτασιν.
2. Εάν η ενδιαφερομένη Κοινοτική Συνέλευσις εμμείνη επί του αναπεμφθέντος νόμου ή αποφάσεως, ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, αναλόγως της περιπτώσεως, θα υπογράψωσι και δημοσιεύωσι τον νόμον ή την απόφασιν, συμφώνως προς τας διατάξεις του αμέσως προηγουμένου άρθρου.

ΑΡΘΡΟΝ 106.

1. Τα μέλη των Κοινοτικών Συνελεύσεων δεν διώκονται ποινικώς και δεν ευθύνονται αστικώς ένεκεν οιασδήποτε εκφρασθείσης γνώμης ή ψήφου

δοθείσης υπ' αυτών εν τη Κοινοτική Συνελεύσει.

2. Τα μέλη των Κοινοτικών Συνελεύσεων δεν διώκονται, συλλαμβάνονται ή φυλακίζονται, εφ' όσον χρόνον εξακολουθώσι να είναι μέλη αυτών άνευ αδείας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Άδεια δεν απαιτείται επί ποινικού αδικήματος αυτοφώρου τιμωρουμένου διά φυλακίσεως πέντε ετών και άνω.

9 του 93(Ι) του 2016.

Εις την περίπτωσιν ταύτην το Ανώτατον Δικαστήριον ειδοποιούμενον παρευθός υπό της αρμοδίας αρχής αποφασίζει επί της παροχής ή μη της αδείας συνεχίσεως της διώξεως ή της κρατήσεως, αναλόγως της περιπτώσεως, εφ' όσον ο αδιοπραγήσας εξακολουθεί να είναι μέλος της Κοινοτικής Συνελεύσεως.

3. Εάν το Ανώτατον Δικαστήριον αρνηθή να παράσχη την άδειαν προς δίωξιν του μέλους της Κοινοτικής Συνελεύσεως, ο χρόνος, καθ' ον το μέλος τούτο δεν δύναται να διωχθή, δεν συνυπολογίζεται εις τον χρόνον της παραγραφής του περι ου πρόκειται αδικήματος.

4. Εάν το Ανώτατον Δικαστήριον αρνηθή να παράσχη την άδειαν προς εκτέλεσιν αποφάσεως φυλακίσεως επιβληθείσης εις μέλος Κοινοτικής Συνελεύσεως υπό αρμοδίου δικαστηρίου, η εκτέλεσις της αποφάσεως ταύτης αναβάλλεται, μέχρις ου ο καταδικασθείς παύση να είναι μέλος της Κοινοτικής Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 107.

Κενούται η έδρα μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως:

(α) λόγω θανάτου αυτού, ή

(β) δι' εγγράφου παραιτήσεως αυτού, ή

(γ) διά της επελεύσεως οιασδήποτε περιπτώσεως εκ των αναφερομένων εν τω εδαφίω (γ) ή (δ) του άρθρου 95 ή διά της απωλείας της ιθαγενείας της Δημοκρατίας ή εάν παύση να έχη τα προσόντα να εγγραφή εις τον αντίστοιχον εκλογικόν κοινοτικόν κατάλογον ως εκλογεύς, ή

(δ) διά της αναλήψεως αξιώματος ή θέσεως εκ των εν άρθρω 101 αναφερομένων.

ΑΡΘΡΟΝ 108.

1. Η ελληνική και η τουρκική κοινότης δικαιούνται να λαμβάνωσι παρά της ελληνικής ή της τουρκικής Κυβερνήσεως αντιστοίχως επιχορηγήσεις διά τα εκπαιδευτικά, μορφωτικά, αθλητικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα, άτινα ανήκουσιν αντιστοίχως εις την ελληνικήν ή την τουρκικήν κοινότητα.

2. Επίσης, οσάκις η ελληνική ή η τουρκική κοινότης θεωρή ότι δεν έχει τον αναγκαίον αριθμόν διδασκάλων, καθηγητών ή κληρικών διά την λειτουργίαν

των ιδρυμάτων αυτής, η κοινότητα θα δικαιούται να λάβει και χρησιμοποιήσει το απολύτως αναγκαίον προς αντιμετώπισιν των αναγκών αυτής προσωπικόν, όπερ η ελληνική ή η τουρκική Κυβέρνησις αντιστοίχως θέλουσι παράσχει.

ΑΡΘΡΟΝ 109.

Εκάστη θρησκευτική ομάδα, ήτις συμφώνως τη τρίτη παραγράφω του άρθρου 2 επελέξατο εκατέραν κοινότητα, δικαιούται όπως αντιπροσωπεύηται εν τη Κοινοτική Συνελεύσει της κοινότητας, ην η ομάδα επελέξατο, ως ο οικείος κοινοτικός νόμος θέλει ορίσει, διά μέλους ή μελών της θρησκευτικής ομάδος εκλεγομένης υπό ταύτης.

ΑΡΘΡΟΝ 110.

1. Η αυτοκέφαλος ελληνική ορθόδοξος Εκκλησία της Κύπρου θα συνεχίση έχουσα το αποκλειστικόν δικαίωμα ρυθμίσεως και διοικήσεως των εσωτερικών αυτής υποθέσεων και της περιουσίας αυτής συμφώνως τοις Ιεροίς Κανόσι και τω εν ισχύϊ Καταστατικώ Χάρτη αυτής. Η ελληνική Κοινοτική Συνέλευσις δεν δύναται όπως ενεργή αντιθέτως προς το ειρημένον δικαίωμα της ελληνικής ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου.

2. Το ίδρυμα του βακουφίου και αι αρχαί και οι νόμοι περί των βακουφίων, ως και οι αναφερόμενοι εις βακούφια αναγνωρίζονται υπό του Συντάγματος. Παν θέμα καθ' οιονδήποτε τρόπον επηρεάζον ή σχέσιν έχον προς το ίδρυμα του βακουφίου ή των βακουφίων ή οιανδήποτε ιδιοκτησίαν των βακουφίων περιλαμβανομένης της ιδιοκτησίας των τεμενών και οιανδήποτε ετέρου μουσουλμανικού θρησκευτικού ιδρύματος διοικείται μόνον συμφώνως τοις νόμοις και αρχαίς των βακουφίων και τοις νόμοις και κανονισμοίς, ους ψηφίζει η τουρκική Κοινοτική Συνέλευσις. Ουδεμία νομοθετική, εκτελεστική ή άλλη πράξις επιτρέπεται όπως παραβή τους εν λόγω νόμους ή αρχάς των βακουφίων και τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως ή δύναται να επικρατήση τούτων ή να επέμβη εις τούτους.

3. Εκάστη εκκλησία θρησκευτικής ομάδος, δι' ην ισχύουσιν αι διατάξεις της τρίτης παραγράφου του άρθρου 2, θα συνεχίση έχουσα από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος παν δικαίωμα σχετικόν προς θρησκευτικά θέματα όπερ έχει συμφώνως τω ισχύοντι αμέσως προ της ειρημένης ημερομηνίας νόμω της αποικίας της Κύπρου.

ΑΡΘΡΟΝ 111.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος παν ζήτημα των ανηκόντων εις την ελληνικήν ορθόδοξον Εκκλησίαν ή εις θρησκευτικήν ομάδα, δι' ην ισχύουσιν αι διατάξεις της τρίτης παραγράφου του άρθρου 2, σχέσιν έχον προς τον αρραβώνα, τον γάμον, το κύρος του γάμου, διέπεται από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος υπό του εκκλησιαστικού νόμου της ελληνικής ορθοδόξου Εκκλησίας ή υπό του εκκλησιαστικού νόμου εκάστης θρησκευτικής ομάδος, αναλόγως της περιπτώσεως. 3(α) του 95 του 1989.

Νόμος θέλει προβλέψει περί της ενώπιον Επισκόπου αποπείρας συνδιαλλαγής ή της πνευματικής λύσεως του γάμου.

2.-Α. Παν ζήτημα των ανηκόντων εις την ελληνικήν ορθόδοξον Εκκλησίαν, 3(β) του 95 του 1989. σχέσιν έχον προς το διαζύγιον, τον χωρισμόν από κοίτης και τραπέζης ή την συνοίκησιν των συζύγων ή τας οικογενειακάς σχέσεις διαγιγνώσκεται υπό οικογενειακών δικαστηρίων έκαστον των οποίων σύγκειται:

(α) Εις την περί διαζυγίου δίκην εκ τριών δικαστών, ο εις των οποίων είναι αξιωματούχος κληρικός, νομομαθής διοριζόμενος υπό της ελληνικής ορθοδόξου Εκκλησίας και προεδρεύει τούτου, οι δε έτεροι δύο επιλέγονται μεταξύ νομομαθών ανωτάτου επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου ανηκόντων εις την ελληνικήν ορθόδοξον Εκκλησίαν, και διορίζονται υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Εις ην περίπτωσιν δεν διορίζεται αξιωματούχος κληρικός ως ανωτέρω, το Ανώτατον Δικαστήριο διορίζει και τον Πρόεδρον του Δικαστηρίου.

(β) Εις πάσαν άλλην δίκην εξ' ενός δικαστού ως νόμος θέλει ορίσει.

Β. Το διαζύγιον χωρεί μόνον—

(α) Διά τους εις το Καταστατικόν της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου λόγους ως ούτοι ισχύουν κατά την ημερομηνίαν ψηφίσεως υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων του περί της Πρώτης Τροποποιήσεως του Συντάγματος Νόμου του 1989, εφ' όσον ούτοι δεν αντίκεινται προς το Σύνταγμα·

(β) όταν αι μεταξύ των συζύγων σχέσεις έχουν κλονισθή τόσον ισχυρώς από λόγον ο οποίος αφορά το πρόσωπον του εναγομένου ή και των δύο συζύγων, ώστε βασίμως η εξακολούθησις της εγγάμου σχέσεως να είναι αφόρητος διά τον ενάγοντα· και

(γ) δι' οιονδήποτε έτερον λόγον ως νόμος θέλει ορίσει, αφού ακουσθώσιν αι απόψεις της ελληνικής ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου.

3. Παν ζήτημα των ανηκόντων εις θρησκευτικήν ομάδα δι' ην ισχύουσιν αι 3(β) του 95 του 1989. διατάξεις της τρίτης παραγράφου του άρθρου 2, σχέσιν έχον προς το διαζύγιον, τον χωρισμόν από κοίτης και τραπέζης ή την συνοίκησιν των συζύγων ή τας οικογενειακάς σχέσεις διαγιγνώσκεται υπό οικογενειακού δικαστηρίου, περί της ιδρύσεως, της συνθέσεως και της δικαιοδοσίας του οποίου νόμος θέλει ορίσει, τηρουμένων των αναλογιών προς τα ανωτέρω.

4. Νόμος θέλει προβλέψει περί της εφέσεως κατά των αποφάσεων των 3(β) του 95 του 1989. οικογενειακών δικαστηρίων, περί της συνθέσεως των δικαζόντων και αποφασιζόντων επί των εφέσεων τούτων, ως και περί της δικαιοδοσίας και της εξουσίας των δευτεροβαθμίων τούτων δικαστηρίων. Νόμος συμφώνως ταις διατάξεσι της παρούσης παραγράφου δύναται να ορίση ότι το δευτεροβάθμιον δικαστήριο δύναται να απαρτίζεται εξ' ενός ή πλειόνων δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, συνεδριαζόντων μόνων ή μετ' άλλου ή άλλων δικαστών της δικαστικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας, ως ο νόμος θέλει ορίσει.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου 3(β) του 95 του 1989. εις τους ανήκοντας εις την Ελληνικήν Κοινότητα προσφέρεται η ελεύθερη επιλογή πολιτικού γάμου.

6. Ουδέν εκ των εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου 3(β) του 95 του 1989. διαλαμβανομένων δύναται να παρεμποδίση την εφαρμογήν των διατάξεων της πέμπτης παραγράφου του άρθρου 90 προκειμένης εκτελέσεως οιασδήποτε αποφάσεως ή διαταγής παντός εκκλησιαστικού δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ VI.—ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 112.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζουσιν από κοινού δύο εκ των κεκτημένων τα προσόντα του διορισμού ως δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου πρόσωπα ως γενικόν εισαγγελέα της Δημοκρατίας και βοηθόν γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, τηρουμένου του κανόνος ότι ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας δεν θα ανήκωσιν εις την αυτήν κοινότητα.

2. Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας προΐσταται της νομικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας έπεται τούτω. Η νομική υπηρεσία της Δημοκρατίας είναι ανεξάρτητος υπηρεσία μη υπαγομένη εις οιονδήποτε υπουργείον.

3. Ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας έχουσι το δικαίωμα να ακούωνται υπό παντός δικαστηρίου ή δικαστού και προηγούνται ιεραρχικώς οιονδήποτε άλλου προσώπου εμφανιζομένου ενώπιον οιονδήποτε δικαστηρίου ή δικαστού, τηρουμένου του κανόνος ότι ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας προηγείται πάντοτε ιεραρχικώς του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας.

4. Ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είναι μέλη της μονίμου νομικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και υπηρετούσιν, υφ' ους όρους οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου πλην του προέδρου τούτου και δεν απολύονται, ειμή υφ' ους όρους και καθ' ον τρόπον οι δικασταί ούτοι.

5. Επί παντός ζητήματος αφορώντος εις πρόσωπα ανήκοντα εις την κοινότητα του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, ή την κοινότητα του βοηθού

γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, αναλόγως της περιπτώσεως, ο εις συμβουλευεται τον έτερον προ της λήψεως αποφάσεως υπό του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας τηρουμένου του κανόνος ότι εις διώξεις ενώπιον δικαστηρίων εχόντων ποινικήν δικαιοδοσίαν, συντεθειμένων δε εκ δικαστών ανηκόντων εις μίαν κοινότητα, θα έχη την ενεργόν διαχείρισιν της υποθέσεως ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας ή ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, αναλόγως της περιπτώσεως, ο ανήκων εις την κοινότητα ταύτην.

ΑΡΘΡΟΝ 113.

1. Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας, βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είναι ο νομικός σύμβουλος της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, του Υπουργικού Συμβουλίου και των υπουργών, ασκεί δε πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί πάσαν ετέραν υπηρεσίαν ή καθήκον καθοριζόμενον ή ανατιθέμενον εις αυτόν διά του Συντάγματος ή διά νόμου.

2. Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας έχει εξουσίαν κατά την κρίσιν αυτού προς το δημόσιον συμφέρον να κινή, διεξάγη, επιλαμβάνηται και συνεχίση ή διακόπητι οιανδήποτε διαδικασίαν ή διατάσση δίωξιν καθ' οιονδήποτε προσώπου εν τη Δημοκρατία δι' οιονδήποτε αδίκημα. Η τοιαύτη εξουσία δύναται να ασκήται υπό του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων εις αυτόν ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 114.

1. Ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας έχει την εξουσίαν και ασκεί τας υπηρεσίας και τα καθήκοντα, άτινα κανονικώς εμπίπτουσιν εις την αρμοδιότητα του αξιώματος του. Ούτος ωσαύτως δύναται να ασκή πάσαν εξουσίαν και να εκτελή πάσαν υπηρεσίαν ή καθήκον εμπειπιστευμένον εις τον γενικόν εισαγγελέα της Δημοκρατίας δυνάμει του Συντάγματος ή των νόμων υποκείμενος εις τας οδηγίας του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας.

2. Ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας αναπληροί τον γενικόν εισαγγελέα της Δημοκρατίας εν τη ενασκήσει των καθηκόντων αυτού εν περιπτώσει απουσίας ή προσκαίρου κωλύματος αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ο γενικός ελεγκτής και ο βοηθός γενικού ελεγκτού.

ΑΡΘΡΟΝ 115.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζουσιν από κοινού δύο ικανά και κατάλληλα πρόσωπα ως γενικόν ελεγκτήν και βοηθόν γενικού ελεγκτού τηρουμένου του κανόνος ότι ο γενικός ελεγκτής και ο βοηθός γενικού ελεγκτού δεν θα ανήκωσιν εις την αυτήν κοινότητα.

2. Ο γενικός ελεγκτής είναι προϊστάμενος της ελεγκτικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και ο βοηθός γενικού ελεγκτού έπεται αυτού. Η ελεγκτική υπηρεσία της Δημοκρατίας είναι ανεξάρτητος υπηρεσία της Δημοκρατίας μη υπαγομένη εις οιονδήποτε υπουργείον.

3. Ο γενικός ελεγκτής και ο βοηθός γενικού ελεγκτού είναι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι της Δημοκρατίας και δεν αποχωρούσι της υπηρεσίας ούτε απολύονται εκ της θέσεως αυτών, εμμή υφ' ους όρους και καθ' ον τρόπον οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 116.

1. Ο γενικός ελεγκτής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού ελεγκτού ελέγχει εν ονόματι της Δημοκρατίας πάσαν πληρωμήν ή είσπραξιν και πάντα λογαριασμόν χρηματικών διαθεσίμων ή λοιπού ενεργητικού ή αναληφθεισών υπό της Δημοκρατίας ή διά λογαριασμόν αυτής υποχρεώσεων, του οποίου η διαχείρισις γίνεται υπό της Δημοκρατίας ή εν ονόματι αυτής θεωρών και ελέγχων συνάμα πάντα τοιούτον λογαριασμόν. Προς τον σκοπόν τούτον έχει το δικαίωμα της επιθεωρήσεως απάντων των σχετικών προς τοιούτους λογαριασμούς βιβλίων, αρχείων και καταστάσεων και των τόπων ένθα φυλάσσεται το περί ου ο λόγος ενεργητικών.

2. Ο γενικός ελεγκτής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού ελεγκτού ασκεί πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί πάσαν ετέραν υπηρεσίαν ή καθήκον καθοριζόμενον ή ανατιθέμενον εις αυτόν διά νόμου.

3. Αι εις το παρόν κεφάλαιον οριζόμεναι εξουσίαι και τα καθήκοντα του γενικού ελεγκτού δύνανται ν' ασκώνται και η καθοριζόμενη υπηρεσία να εκτελήται υπ' αυτού είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων υπ' αυτόν και ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

4. Ο γενικός ελεγκτής υποβάλλει ετησίως έκθεσιν επί της ασκήσεως των εν τω παρόντι κεφαλαίω αναφερομένων υπηρεσιών και καθηκόντων αυτού προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες μεριμνώσι περί της καταθέσεως αυτής ενώπιον της Βουλής.

ΑΡΘΡΟΝ 117.

1. Ο βοηθός γενικού ελεγκτού έχει την εξουσίαν και εκτελεί τας υπηρεσίας και τα καθήκοντα, άτινα κανονικώς εμπίπτουσιν εις την αρμοδιότητα του αξιώματος του. Ούτος ωσαύτως δύναται, υποκείμενος εις τας οδηγίας του γενικού ελεγκτού, να ασκή πάσαν εξουσίαν και να εκτελή παν καθήκον ή υπηρεσίαν εμπειστευμένην εις τον γενικόν ελεγκτήν δυνάμει του Συντάγματος ή του νόμου.

2. Ο βοηθός γενικού ελεγκτού αναπληροί τον γενικόν ελεγκτήν εν τη ενασκήσει των καθηκόντων αυτού, εν περιπτώσει απουσίας ή προσκαίρου κωλύματος αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Ο διοικητής και ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας

ΑΡΘΡΟΝ 118.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζουσιν από κοινού δύο ικανά και κατάλληλα πρόσωπα ως διοικητήν και υποδιοικητήν της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας, τηρουμένου του κανόνος ότι ο διοικητής και ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας δεν θα ανήκωσιν εις την αυτήν κοινότητα.

2. Ο διοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας προΐσταται της Εκδοτικής Τραπέζης και ο υποδιοικητής έπεται αυτού. Η Τράπεζα αυτή δεν υπάγεται εις οιονδήποτε υπουργείον.

3. Ο διοικητής και ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας θα διορίζωνται υπό όρους καθοριζομένους διά των εγγράφων του διορισμού αυτών. 3(α) του 104(Ι) του 2002.

4. Ο διοικητής και ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τράπεζας της Δημοκρατίας παύονται από το κατά την παράγραφο 8 του άρθρου 153 συνιστώμενο συμβούλιο, υπό όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται σε νόμο, που διέπει τη λειτουργία της Εκδοτικής Τράπεζας της Δημοκρατίας. 3(β) του 104(Ι) του 2002.

5. *Καταργήθηκε [3(γ) του 104(Ι) του 2002].*

6. Οιονδήποτε πειθαρχικόν ζήτημα σχετικόν προς την άσκησιν της υπηρεσίας του διοικητού και του υποδιοικητού της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας υπάγεται εις την αρμοδιότητα του κατά την ογδόην παράγραφον του άρθρου 153 συνιστωμένου συμβουλίου.

ΑΡΘΡΟΝ 119.

1. Ο διοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας βοηθούμενος υπό του υποδιοικητού, εφαρμόζει τους νομισματικούς νόμους της Δημοκρατίας, είναι επιφορτισμένος με την διοίκησιν της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας, ασκεί πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί πάσαν ετέραν υπηρεσίαν ή καθήκον εμπίπτον εις την αρμοδιότητα της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας.

2. Ο διοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας βοηθούμενος υπό του υποδιοικητού ασκεί πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί παν έτερον καθήκον ή υπηρεσίαν καθοριζομένην ή ανατιθεμένην αυτώ διά νόμου.

3. Αι εν τω παρόντι κεφαλαίω οριζόμεναι εξουσίαι και καθήκοντα του διοικητού της Εκδοτικής Τραπέζης δύνανται να ασκούνται και η καθοριζομένη υπηρεσία να εκτελείται υπ' αυτού είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων υπ' αυτόν και ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

4. *Καταργήθηκε [4 του 104(Ι) του 2002].*

5. Ο διοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας υποβάλλει εξαμηνιαίας εκθέσεις επί της καταστάσεως του νομίσματος, των κεφαλαίων και αξιών της Δημοκρατίας προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες μεριμνώσι περί της καταθέσεως των εκθέσεων ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων.

ΑΡΘΡΟΝ 120.

1. Ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας έχει την εξουσίαν και εκτελεί τας υπηρεσίας και τα καθήκοντα, άτινα κανονικώς εμπίπτουσιν εις την αρμοδιότητα αυτού. Ούτος ωσαύτως δύναται να ασκή υποκείμενος εις τας οδηγίας του διοικητού πάσαν εξουσίαν και να εκτελή παν καθήκον ή υπηρεσίαν ανατιθεμένην εις τον διοικητήν της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας δυνάμει του Συντάγματος ή του νόμου.

2. Ο υποδιοικητής αναπληροί τον διοικητήν της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας εν τη ενασκήσει των καθηκόντων αυτού εν περιπτώσει απουσίας ή προσκαίρου κωλύματος αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 121.

Ουδέν εκ των εν τω παρόντι κεφαλαίω περιλαμβανομένων δύναται να ερμηνευθή ως κωλύον την μετατροπήν της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας εις Κεντρικήν Τράπεζαν υπό τον όρον ότι εν τοιαύτη περιπτώσει τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου ο διοικητής και ο υποδιοικητής της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας θα καταστήσιν αντιστοίχως διοικητής και υποδιοικητής της Κεντρικής Τραπέζης της Δημοκρατίας.

ΜΕΡΟΣ VII. — ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Γενικά Διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 122.

Εν τω παρόντι κεφαλαίω οι κάτωθι όροι, εκτός εάν εκ της εν δεδομένη αλληλουχία χρήσεως όρου τινός προκύπτει άλλο τι, σημαίνουσι:

Ο όρος «δημοσία θέσις ή αξίωμα» σημαίνει θέσιν ή αξίωμα εν τη δημοσία υπηρεσία.

Ο όρος «δημόσιος υπάλληλος» δηλοί τον κατέχοντα μονίμως ή προσωρινώς δημοσίαν θέσιν ή αξίωμα ή τον αναπληρούντα τον μόνιμον κάτοχον.

Ο όρος «δημοσία υπηρεσία» σημαίνει υπηρεσίαν υπαγομένην εις την Δημοκρατίαν, πλην της υπηρεσίας εν τω στρατώ ή εν τοις σώμασιν ασφαλείας της Δημοκρατίας και περιλαμβάνει υπηρεσίαν παρά τω Οργανισμώ Εσωτερικών Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, τω Ραδιοφωνικώ Ιδρύματι Κύπρου και τω Οργανισμώ Ηλεκτρισμού Κύπρου και παρ' οιοδήποτε ετέρω νομικώ προσώπω δημοσίου δικαίου ή παρ' οιοδήποτε ετέρω οργανισμώ δημοσίου δικαίου άνευ νομικής προσωπικότητας, ιδρυομένοις προς το δημόσιον συμφέρον υπό νόμου, των οποίων τα κεφάλαια είτε παρέχονται είτε είναι ηγγυημένα υπό της Δημοκρατίας, εν η δε περιπτώσει η επιχείρησις ασκείται αποκλειστικώς υπό τοιούτου νομικού προσώπου ή οργανισμού, εφ' όσον η διοίκησις αυτού τελεί υπό τον έλεγχον της Δημοκρατίας. Ο εν αρχή όρος δεν περιλαμβάνει όμως υπηρεσίαν εις θέσιν ή αξίωμα ου ο διορισμός ή η πλήρωσις δυνάμει του Συντάγματος ενεργείται από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, ουδέ υπηρεσίαν εργατών, εκτός εάν ούτοι απασχολώνται τακτικώς ως εργάται εις μόνιμα έργα της Δημοκρατίας ή οιοδήποτε εκ των ειρημένων νομικών προσώπων ή οργανισμών.

ΑΡΘΡΟΝ 123.

1. Η δημοσία υπηρεσία αποτελείται κατά εβδομήκοντα επί τοις εκατόν εξ Ελλήνων και κατά τριάκοντα επί τοις εκατόν εκ Τούρκων.

2. Η ποσοτική αύτη κατανομή εφαρμόζεται, καθ' ο μέτρον καθίσταται τούτο πρακτικώς δυνατόν, εις άπαντας τους βαθμούς της ιεραρχίας εν τη δημοσία υπηρεσία.

3. Εις περιοχάς ή τοποθεσίας, ένθα εκατέρα κοινότης αποτελεί πλειοψηφίαν προσεγγίζουσαν τα εκατόν επί τοις εκατόν, οι δημόσιοι υπάλληλοι οι τοποθετημένοι ή επιφορτισμένοι δι' υπηρεσίας εις τιαύτας περιοχάς ή τοποθεσίας δέον να ανήκωσιν εις την εν λόγω κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 124.

1. Συνιστάται επιτροπή δημοσίας υπηρεσίας συγκειμένη εξ ενός προέδρου και εννέα άλλων μελών διοριζομένων από κοινού από του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.
2. Επτά εκ των μελών της επιτροπής είναι Έλληνες και τρεις Τούρκοι.
3. Έκαστον μέλος της επιτροπής διορίζεται διά περίοδον εξ ετών, δύναται όμως να υποβάλη οποτεδήποτε ιδιογράφως παραίτησιν απευθυνομένην προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας.
4. Η αντιμισθία ως και οι έτεροι όροι υπηρεσίας μέλους της επιτροπής θέλουσιν ορισθή διά νόμου και δεν δύνανται να μεταβληθώσι δυσμενώς διά το μέλος μετά τον διορισμόν αυτού.
5. Τα μέλη της επιτροπής δεν δύνανται να απολυθώσιν, ειμή υφ' ους όρους και καθ' ον τρόπον οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
6. (1) Ουδείς δύναται να διορισθή ως μέλος της επιτροπής, εάν δεν είναι υπήκοος της Δημοκρατίας, δεν είναι αμέμπτου χαρακτήρος και δεν έχη τα προσόντα εκλογής αυτού ως βουλευτού.

(2) Ουδείς δύναται να διορισθή ή να παραμείνη ως μέλος της επιτροπής εφ' όσον διατελεί ή διετέλεσε κατά τους δώδεκα προηγουμένους του διορισμού αυτού μήνας προκειμένου περί του προέδρου αυτής, ή κατά τους εξ προηγουμένους του διορισμού αυτού μήνας προκειμένου περί οιουδήποτε ετέρου μέλους:

(α) υπουργός,

(β) βουλευτής ή μέλος εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως,

(γ) δημόσιος υπάλληλος ή πρόσωπον ανήκον εις τας ενόπλους δυνάμεις,

(δ) υπάλληλος οιασδήποτε τοπικής αρχής ή νομικού προσώπου ή οργανισμού κοινής ωφελείας ιδρυθέντος διά νόμου προς το δημόσιον συμφέρον, και

(ε) μέλος συντεχνίας ή σωματείου ή οργανώσεως ανηκούσης εις αυτήν.
7. Εάν οιοιδήποτε μέλος της επιτροπής τελή εν αδεία ή αδυνατή να ασκήση τα καθήκοντα αυτού ένεκεν απουσίας αυτού εκτός των ορίων της Δημοκρατίας ή ένεκεν οιοιδήποτε άλλου λόγου, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύνανται από κοινού να διορίσωσιν οιοιδήποτε πρόσωπον, όπερ συγκεντροί τα απαιτούμενα προσόντα εις την θέσιν του απουσιάζοντος ή κωλυομένου προς άσκησιν των καθηκόντων αυτού, εφ' όσον χρόνον διαρκεί η απουσία ή το κώλυμα.

ΑΡΘΡΟΝ 125.

1. Επιφυλασσομένης πάσης ετέρας εν τω Συντάγματι ρητής διατάξεως περί οιοδήποτε των εν τη παρούση παραγράφω θεμάτων και τηρουμένων των διατάξεων οιοδήποτε νόμου, η επιτροπή δημοσίας υπηρεσίας οφείλει να κατανέμη τας δημοσίας θέσεις μεταξύ των δύο κοινοτήτων και να διορίζη, μονιμοποιή, εντάσση εις την δύναμιν των μονίμων ή των δικαιουμένων συντάξεως υπάλληλων, προάγη, μεταθέτη, καθιστά συνταξιούχους δημοσίους υπαλλήλους και να ασκή πειθαρχικήν εξουσίαν επ' αυτών, περιλαμβανομένων της απολύσεως ή της απαλλαγής από των καθηκόντων αυτών.

2. Ο πρόεδρος συγκαλεί εις συνεδρίασιν την επιτροπήν και προεδρεύει των συνεδριάσεων αυτής, τηρουμένων των κάτωθι, ήτοι ότι:

(α) ουδεμία συνεδρίασις γίνεται, εφ' όσον δεν έχουσι προηγουμένως ειδοποιηθή περί ταύτης άπαντα τα μέλη της επιτροπής,

(β) εις περίπτωσιν ισοψηφίας ο πρόεδρος δεν δικαιούται δευτέρας ή νικώσης ψήφου.

3. (1) Τηρουμένων των επομένων διατάξεων της παρούσης παραγράφου οιαδήποτε απόφασις της επιτροπής λαμβάνεται δι' απολύτου πλειοψηφίας των μελών αυτής.

(2) Εν περιπτώσει διορισμού ή προβιβασμού προς πλήρωσιν κενής ή το πρώτον συσταθείσης θέσεως η απόφασις ως προς την πλήρωσιν ταύτης συμφώνως ταις διατάξεσι του Συντάγματος υπό Έλληνας ή Τούρκου λαμβάνεται δι' απολύτου πλειοψηφίας, εις ην δέον να περιλαμβάνονται αι ψήφοι τουλάχιστον δύο εκ των τουρκικών μελών της επιτροπής· εάν όμως τοιαύτη απόφασις δεν δύναται να ληφθή διά της ανωτέρω οριζομένης πλειοψηφίας, το ζήτημα παραπέμπεται υπό της επιτροπής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ίνα τούτο αποφασίση σχετικώς. Η απόφασις του Δικαστηρίου τούτου είναι οριστική δεσμεύουσα την επιτροπήν.

(3) Οσάκις η απόφασις αφορά αποκλειστικώς εις Τούρκον, αύτη λαμβάνεται δι' απολύτου πλειοψηφίας, εις ην δέον να περιλαμβάνονται αι ψήφοι τουλάχιστον δύο τουρκικών μελών της επιτροπής. Οσάκις η απόφασις αφορά αποκλειστικώς εις Έλληνα αύτη λαμβάνεται δι' απολύτου πλειοψηφίας, εις ην δέον να περιλαμβάνονται αι ψήφοι τουλάχιστον τεσσάρων ελληνικών μελών της επιτροπής.

(4) Οσάκις η απόφασις αφορά εις επιλογήν Έλληνας ή Τούρκου προς διορισμόν ή προαγωγήν, αύτη λαμβάνεται τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) της παρούσης παραγράφου δι' απολύτου πλειοψηφίας· παρά ταύτα η ομόφωνος πρότασις πέντε ελληνικών μελών της επιτροπής προκειμένου περί επιλογής Έλληνας ή η ομόφωνος πρότασις τριών τουρκικών μελών προκειμένου περί επιλογής Τούρκου δεσμεύουσι την επιτροπήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ο γενικός λογιστής και ο βοηθός γενικού λογιστού.

ΑΡΘΡΟΝ 126.

Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζουσιν από κοινού δύο ικανά και κατάλληλα πρόσωπα ως γενικόν λογιστήν και βοηθόν γενικού λογιστού τηρουμένου του κανόνος ότι ο γενικός λογιστής και ο βοηθός γενικού λογιστού δεν θα ανήκωσιν εις την αυτήν κοινότητα.

2. Ο γενικός λογιστής είναι ο προϊστάμενος του θησαυροφυλακείου και ο βοηθός γενικού λογιστού έπεται αυτού.

3. Ο γενικός λογιστής και ο βοηθός γενικού λογιστού είναι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι της Δημοκρατίας.

4. Η εκ της υπηρεσίας αποχώρησις και πας πειθαρχικός έλεγχος, περιλαμβανομένης της απολύσεως και της απομακρύνσεως εκ της υπηρεσίας του γενικού λογιστού και του βοηθού γενικού λογιστού υπάγονται εις την αρμοδιότητα της επιτροπής δημοσίας υπηρεσίας.

ΑΡΘΡΟΝ 127.

1. Ο γενικός λογιστής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού λογιστού διευθύνει και επιβλέπει πάσαν λογιστικήν εργασίαν σχετικήν προς τα χρηματικά διαθέσιμα και το λοιπόν ενεργητικόν, των η διαχείρισις γίνεται υπό της Δημοκρατίας ή εν ονόματι αυτής, και προς τας αναληφθείσας υπό της Δημοκρατίας ή διά λογαριασμόν αυτής υποχρεώσεις. Τηρουμένων δε των διατάξεων του Συντάγματος ή οιουδήποτε νόμου, δέχεται και ενεργεί πάσαν πληρωμήν χρημάτων της Δημοκρατίας.

2. Ο γενικός λογιστής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού λογιστού ασκεί πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί παν έτερον καθήκον ή υπηρεσίαν καθοριζομένην ή ανατιθεμένην εις τούτον διά νόμου.

3. Αι εν τω παρόντι κεφαλαίω οριζόμεναι εξουσίαι και καθήκοντα του γενικού λογιστού δύνανται να ασκούνται και η καθοριζομένη υπηρεσία να εκτελήται είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων υπ' αυτόν και ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 128.

1. Ο βοηθός γενικού λογιστού έχει την εξουσίαν και εκτελεί τας υπηρεσίας και καθήκοντα, άτινα κανονικώς εμπίπτουσιν εις την αρμοδιότητα αυτού. Ούτος ωσαύτως δύναται υποκείμενος εις τας οδηγίας του γενικού λογιστού να ασκή

πάσαν εξουσίαν και να εκτελή πάσαν υπηρεσίαν και καθήκον εμπειστευμένον εις τον γενικόν λογιστήν δυνάμει του Συντάγματος ή του νόμου.

2. Ο βοηθός γενικού λογιστού αναπληροί τον γενικόν λογιστήν εν τη ενασκήσει των καθηκόντων αυτού εν περιπτώσει απουσίας ή προσκαίρου κωλύματος αυτού.

ΜΕΡΟΣ VIII — ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 129.

1. Η Δημοκρατία έχει στρατόν δύο χιλιάδων ανδρών, εκ των οποίων εξήκοντα επί τοις εκατόν είναι Έλληνες και τεσσαράκοντα επί τοις εκατόν είναι Τούρκοι.

2. Υποχρεωτική στρατιωτική θητεία δεν δύναται να επιβληθή ειμή κατόπιν κοινής συμφωνίας του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 130.

1. Αι δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας αποτελούνται εκ της αστυνομίας και της χωροφυλακής και έχουσι δύναμιν δύο χιλιάδων ανδρών, ήτις δύναται να μειωθή ή αυξηθή κατόπιν κοινής συμφωνίας του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

2. Αι δυνάμεις ασφαλείας της Δημοκρατίας συντίθενται κατά εβδομήκοντα επί τοις εκατόν εξ Ελλήνων και κατά τριάκοντα επί τοις εκατόν εκ Τούρκων· κατά την αρχικήν όμως περίοδον και ίνα μη απολυθώσιν οι Τούρκοι, οίτινες υπηρετούν εις το αστυνομικόν σώμα την 11ην Φεβρουαρίου, 1959, μη περιλαμβανομένων των υπηρετούντων εις την επικουρικήν αστυνομίαν, το ποσοστόν των Τούρκων δύναται να διατηρηθή κατ' ανώτατον όριον εις τεσσαράκοντα επί τοις εκατόν και συνεπώς το ποσοστόν των Ελλήνων δύναται να μειωθή μέχρι εξήκοντα επί τοις εκατόν.

ΑΡΘΡΟΝ 131.

1. Οι αρχηγοί και υπαρχηγοί του στρατού, της αστυνομίας και της χωροφυλακής της Δημοκρατίας διορίζονται από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

2. Εις των αρχηγών του στρατού, της αστυνομίας και της χωροφυλακής είναι Τούρκος και οσάκις ο αρχηγός του στρατού ή της αστυνομίας ή της χωροφυλακής ανήκει εις την μίαν κοινότητα, ο υπαρχηγός ανήκει εις την ετέραν κοινότητα.

ΑΡΘΡΟΝ 132.

Δυνάμεις σταθμεύουσαι εις τμήματα του εδάφους της Δημοκρατίας κατωκημένα εν αναλογία προσεγγιζούση τα εκατόν επί τοις εκατόν

αποκλειστικώς υπό μελών μιας μόνης κοινότητος δέον να ανήκωσιν εις την κοινότητα ταύτην.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ. — ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

ΑΡΘΡΟΝ 133.

1. (1) Καθιδρύεται Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον της Δημοκρατίας συγκείμενον εξ ενός έλληνος, ενός τούρκου και ενός ουδετέρου δικαστού. Πρόεδρος του Δικαστηρίου είναι ο ουδέτερος δικαστής.

(2) Ο πρόεδρος και οι λοιποί δικασταί του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου διορίζονται από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας· εν περιπτώσει όμως κενώσεως μιας μόνης θέσεως, είτε του έλληνος είτε του τούρκου δικαστού, υπερισχύει η πρότασις του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εις την κοινότητα του οποίου ανήκει ο διορισθησόμενος δικαστής, εάν ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δεν συμφωνήσωσιν επί του διορισμού τούτου εντός μιας εβδομάδος από της προτάσεως ταύτης.

2. Έδρα του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι η πρωτεύουσα της Δημοκρατίας.

3. Ο ουδέτερος δικαστής δεν δύναται να είναι υπήκοος ή πολίτης της Δημοκρατίας ή του Βασιλείου της Ελλάδος ή της Τουρκικής Δημοκρατίας ή του Ηνωμένου Βασιλείου και των αποικιών αυτού.

4. Ο έλλην και ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου δέον να είναι πολίται της Δημοκρατίας.

5. Ο πρόεδρος και οι λοιποί δικασταί του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου διορίζονται επιλεγόμενοι μεταξύ νομομαθών ανωτάτου επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου.

6. (1) Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου διορίζεται διά χρονικήν περίοδον εξ ετών.

(2) Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας του προέδρου του Δικαστηρίου δέον να αναφέρονται εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού.

(3) Οι όροι υπηρεσίας του προέδρου του Δικαστηρίου, οι αναφερόμενοι εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού κατά το εδάφιον (2) της παρούσης παραγράφου, δέον να περιλαμβάνωσι:

(α) όρον περί αποχωρήσεως αυτού εκ της υπηρεσίας διά τους αυτούς λόγους, δι' ους αποχωρεί ο έλλην ή ο τούρκος δικαστής κατά το εδάφιον (3) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου, και

(β) όρον περί απολύσεως αυτού διά τον αυτόν λόγον, δι' ον δύναται να

απολυθή ο έλληνας ή ο τούρκος δικαστής, κατά το εδάφιο (4) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

7. (1) Ο έλληνας και ο τούρκος δικαστής είναι μόνιμα μέλη της δικαστικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και παραμένουν εν υπηρεσία μέχρι του εξηκοστού ογδούτου έτους συμπληρωμένου.

(2) Ο έλληνας και ο τούρκος δικαστής δύναται να υποβάλει ιδιογράφως την παραιτήσιν αυτού προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, διατηρουμένων των δικαιωμάτων αυτού επί οιοδήποτε επί τη αποχωρήσει αυτού χορηγούμενου επιδόματος, συντάξεως, προσθέτου χορηγήματος ή άλλου παρομοίου ωφελήματος, το οποίον τυχόν απέκτησε βάσει οιοδήποτε νόμου.

(3) Ο έλληνας ή ο τούρκος δικαστής του Δικαστηρίου αποχωρεί εκ της υπηρεσίας λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητας ή αναπηρίας, καθιστώσας αυτόν ανίκανον να εκπληρώσῃ τα καθήκοντα αυτού είτε μόνιμως είτε επί τσοσούτον χρόνον, ώστε να καθίσταται ανέφικτος η συνέχισις της υπηρεσίας αυτού. Ο ούτω αποχωρών δικαστής δικαιούται πάντων των ωφελημάτων και απολαυών των προβλεπομένων υπό του κατά τον χρόνον της αποχωρήσεως αυτού ισχύοντος νόμου.

(4) Ο έλληνας ή ο τούρκος δικαστής του δικαστηρίου απολύονται εκ της υπηρεσίας λόγω αναρμόστου συμπεριφοράς.

8. (1) Καθιδρύεται συμβούλιον, συγκείμενον εκ του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προέδρου, του αρχαιοτέρου κατά διορισμόν έλληνας δικαστού και του τούρκου δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως μελών.

(2) Το συμβούλιον τούτο κέκτηται αποκλειστικήν αρμοδιότητα να αποφασίζει επί παντός θέματος αναφερομένου:

(α) εις την αποχώρησιν, την απόλυσιν ή τον καθ' οιοδήποτε άλλον τρόπον τερματισμόν της υπηρεσίας του προέδρου του Δικαστηρίου, συμφώνως προς τους όρους υπηρεσίας, τους περιλαμβανομένους εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού,

(β) εις την αποχώρησιν ή την απόλυσιν του έλληνας ή του τούρκου δικαστού του Δικαστηρίου διά τους εν εδαφίοις (3) και (4) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου προβλεπομένους λόγους.

(3) Η κατά το εδάφιο (2) της παρούσης παραγράφου διαδικασία ενώπιον του συμβουλίου είναι δικαστικής φύσεως, ο δε υπό κρίσιν δικαστής δικαιούται να ακουσθή και να υποστηρίξη την υπόθεσιν αυτού ενώπιον του συμβουλίου.

(4) Η απόφασις του συμβουλίου λαμβανομένη κατά πλειοψηφίαν είναι δεσμευτική διά τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες προβαίνουν από κοινού εις τας δεούσας ενεργείας συμφώνως προς την απόφασιν ταύτην.

9. Εν περιπτώσει προσωρινής απουσίας ή ανικανότητας του προέδρου ή του έλληνας ή του τούρκου δικαστού του Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή ο κατά διορισμόν αρχαιότερος εκ των δύο ελλήνων δικαστών ή ο τούρκος δικαστής αυτού αντιστοίχως αναπληρούσιν αυτούς κατά την διάρκεια της τοιαύτης προσωρινής απουσίας ή ανικανότητας.

10. Αποκλείεται οιαδήποτε αγωγή κατά του προέδρου ή οιοδήποτε δικαστού του Δικαστηρίου διά πάσαν πράξιν γενομένην ή πάσαν γνώμην εκφρασθείσαν κατά την ενάσκησιν των δικαστικών αυτού καθηκόντων.

11. Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας του έλληνας και του τούρκου δικαστού του δικαστηρίου καθορίζονται διά νόμου.

12. Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας οιοδήποτε δικαστού του Δικαστηρίου δεν δύναται να μεταβληθώσι δυσμενώς δι' αυτόν μετά τον διορισμόν αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 134.

1. Πάσαι αι συνεδριάσεις του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι δημόσιαι, το Δικαστήριον όμως δύναται να αποφασίση να συνεδριάση παρουσία μόνον των διαδίκων, αν υπάρχωσι τοιούτοι, και των υπαλλήλων του Δικαστηρίου, εάν θεωρή ότι τούτο επιβάλλει το συμφέρον της ομαλής διεξαγωγής της διαδικασίας ή η ασφάλεια της Δημοκρατίας ή τα δημόσια ήθη.

2. Εάν προσφυγή τις εμφανίζηται ως προδήλως αβάσιμος, το Δικαστήριον δύναται μετ' ακρόασιν των διαδίκων, να απορρίψη ταύτην δι' ομοφώνως λαμβανομένης αποφάσεως, άνευ δημοσίας συζητήσεως, εάν πείθηται ότι η προσφυγή αύτη είναι προδήλως αβάσιμος.

ΑΡΘΡΟΝ 135.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον εκδίδει διαδικαστικόν κανονισμόν του Δικαστηρίου, δι' ου ρυθμίζει την ενώπιον αυτού ακολουθητέαν διαδικασίαν και την ενάσκησιν της εις αυτό υπό του Συντάγματος ανατεθειμένης δικαιοδοσίας, καθορίζει τους τύπους των δικογράφων και τα δικαστικά τέλη και δαπανήματα της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας, την σύνθεσιν της γραμματείας αυτού και ρυθμίζει τα δικαιώματα και καθήκοντα των υπαλλήλων αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 136.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να αποφασίζη οριστικώς και αμετακλήτως επί πάντων των αντικειμένων περιών εν τοις επομένοις άρθροις.

ΑΡΘΡΟΝ 137.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, ενεργούντες ίδια εκάτερος ή από κοινού δικαιούνται να προσφύγωσιν ενώπιον του Ανωτάτου

Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά τους όρους του παρόντος άρθρου, επί τω λόγω ότι νόμος ή απόφασις της Βουλής των Αντιπροσώπων ή διάταξις τις αυτών ποιείται δυσμενή διάκρισιν εις βάρος μιας εκ των δύο κοινοτήτων.

2. Η κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου προσφυγή δέον να ασκηθή εντός προθεσμίας εβδομήκοντα πέντε ημερών από της εκδόσεως του νόμου ή της αποφάσεως.

3. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από της καταθέσεως της προσφυγής δημοσιεύουσιν εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας ανακοίνωσιν περί της ασκήσεως της προσφυγής. Από της επομένης της εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας δημοσιεύσεως της τοιαύτης ανακοινώσεως αναστέλλεται η ισχύς του προσβληθέντος νόμου ή της αποφάσεως, μέχρις ου το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον αποφασίση επί της προσφυγής.

4. Επί τοιαύτης προσφυγής το Δικαστήριον δύναται να επικυρώση ή ακυρώση τον προσβληθέντα νόμον ή απόφασιν ή οιανδήποτε διάταξιν αυτών ή να αναπέμψη τούτον ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων προς επανεξέτασιν εν όλω ή εν μέρει· εν περιπτώσει όμως ακυρώσεως του νόμου ή της αποφάσεως ή οιασδήποτε διατάξεως αυτών, η ακύρωσις αύτη επενεργεί από της κατά την πέμπτην παράγραφον του παρόντος άρθρου δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, μη θιγομένου ποσώς του κύρους οιασδήποτε πράξεως ή παραλείψεως γενομένης υπό το κράτος του νόμου ή της αποφάσεως ή διατάξεως τινος αυτών.

5. Πάσα απόφασις του Δικαστηρίου ανακοινούται αμέσως εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, και εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Βουλής των Αντιπροσώπων, του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας υποχρεουμένων να δημοσιεύσωσι ταύτην παραχρήμα εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 138.

1. Εν η περιπτώσει κατά την υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων επισημωσιν του προϋπολογισμού, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, ενεργούντες ιδία εκάτερος ή από κοινού, ανέπεμψαν προς αυτήν τούτον επί τω λόγω ότι κατά την ιδίαν αυτών κρίσιν γίνεται εν αυτώ δυσμενής διάκρισις η δε Βουλή των Αντιπροσώπων επέμεινεν επί της αποφάσεως αυτής, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δικαιούνται ιδία εκάτερος ή από κοινού αναλόγως της περιπτώσεως να προσφύγωσιν επί τω ανωτέρω λόγω ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου.

2. Η προσφυγή αύτη ασκείται εντός της υπό του Συντάγματος οριζομένης προθεσμίας εκδόσεως των νόμων ή αποφάσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων.

3. Επί τοιαύτης προσφυγής το Δικαστήριον δύναται να ακυρώση ή επικυρώση τον προϋπολογισμόν ή να αναπέμψη τούτον εν όλω ή εν μέρει εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων.

4. Πάσα απόφασις του Δικαστηρίου ανακοινούται αμέσως εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας και εις τον Πρόεδρον και Αντιπρόεδρον της Βουλής των Αντιπροσώπων και δημοσιεύεται παραχρήμα εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 139.

1. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αρμοδιότητα να αποφασίζη οριστικώς και αμετακλήτως επί πάσης προσφυγής αφορώσης σύγκρουσιν ή αμφισβήτησιν εξουσίας ή αρμοδιότητος εγειρομένης μεταξύ της Βουλής των Αντιπροσώπων και των Κοινοτικών Συνελεύσεων ή εκατέρας αυτών, ως και μεταξύ οιασδήποτε οργάνων ή αρχών της Δημοκρατίας. Η παρούσα όμως διάταξις δεν έχει εφαρμογήν επί των μεταξύ των δικαστηρίων ή δικαστικών αρχών της Δημοκρατίας συγκρούσεων ή αμφισβητήσεων, αίτινες επιλύονται υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Ο όρος «δικαστήρια ή δικαστικά αρχαί της Δημοκρατίας» εν τη παρούση παραγράφω δεν περιλαμβάνει το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον.

2. Οσάκις αναφύεται ζήτημα αρμοδιότητος του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, τούτο, επί οιασδήποτε θέματος, επιλύει παν ζήτημα της αρμοδιότητος του.

3. Η κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου προσφυγή ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου:

(α) υπό του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, ή

(β) υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, ή

(γ) υπό εκατέρας ή αμφοτέρων των Κοινοτικών Συνελεύσεων, ή

(δ) υπό παντός άλλου οργάνου της Δημοκρατίας ή αρχής εν τη Δημοκρατία,

εφ' όσον άπαντες οι ανωτέρω είναι ενδιαφερόμενα εν τη συγκρούσει ή τη αμφισβητήσει μέρη.

4. Η προσφυγή ασκείται εντός τριάκοντα ημερών, αφ' ης η εν λόγω εξουσία ή αρμοδιότης αμφισβητείται.

5. Επί τοιαύτης προσφυγής το Δικαστήριον δύναται να αποφανθή ότι το αντικείμενον της προσφυγής, νόμος ή απόφασις ή πράξις, είναι άκυρον και άνευ οιασδήποτε απολύτως νομικού αποτελέσματος, είτε αφ' ου χρονικού σημείου η σύγκρουσις εγένετο ή η αμφισβήτησις ηγέρθη, είτε εξ υπαρχής, είτε εν όλω είτε εν μέρει, επί τω λόγω ότι ο τοιούτος νόμος ή πράξις εγένετο ή η απόφασις ελήφθη άνευ εξουσίας ή αρμοδιότητος και εν εκατέρα περιπτώσει το Δικαστήριον δύναται να αποφασίση όσον αφορά την ισχύν οιασδήποτε

πράξεως ή παραλείψεως γενομένης δυνάμει του τοιούτου νόμου ή αποφάσεως ή πράξεως.

6. Η επί τοιαύτης προσφυγής εκδιδόμενη απόφασις του Δικαστηρίου κοινοποιείται αμέσως προς πάντα τα ενδιαφερόμενα μέρη και προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες οφείλουσι να δημοσιεύωσι ταύτην παραχρήμα εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας.

7. Ασκηθείσης τοιαύτης προσφυγής, το Δικαστήριον δύναται να διατάξη την αναστολήν του αντικειμένου της προσφυγής, νόμου ή αποφάσεως ή πράξεως αναλόγως της περιπτώσεως, μέχρις ου αποφανθή το Δικαστήριον· η τοιαύτη περί αναστολής απόφασις δημοσιεύεται παραχρήμα εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 140.

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας από κοινού προ της εκδόσεως νόμου ή αποφάσεως τινος της Βουλής των Αντιπροσώπων δικαιούνται να αναφερθώσιν εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ίνα γνωματεύση τούτο, κατά πόσον ο εν λόγω νόμος, απόφασις ή ωρισμένη διάταξις αυτών ευρίσκεται εις αντίθεσιν ή είναι ασύμφωνος προς διάταξιν τινά του Συντάγματος δι' οιονδήποτε άλλον λόγον πλην της δυσμενούς εις βάρος

4(α) του 127(Ι) του 2006.

2. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ερευνά το υπό την κρίσιν αυτού τεθέν κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ζήτημα και αφ' ου ακούση τας απόψεις του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας και της Βουλής των Αντιπροσώπων εκδίδει την γνωμάτευσιν αυτού επί του τεθέντος αυτώ ζητήματος και κοινοποιεί ταύτην εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, ως και εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων.

3. Εις ην περίπτωσιν το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον γνωματεύση ότι ο νόμος ή η απόφασις ή διάταξις τις αυτών ευρίσκεται εις αντίθεσιν ή ασυμφωνίαν προς διάταξιν τινά του Συντάγματος ή του δικαίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ο νόμος ή η απόφασις δεν δύναται να εκδοθή υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

4(β) του 127(Ι) του 2006.

ΑΡΘΡΟΝ 141.

1. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται προ της εκδόσεως νόμου επιβάλλοντος διατυπώσεις, όρους ή περιορισμούς του διά του άρθρου 25 ηγγυημένου δικαιώματος ν' αναφερθή εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ίνα γνωματεύση τούτο κατά πόσον αι διατυπώσεις, οι όροι ή οι περιορισμοί τίθενται ή όχι προς το δημόσιον συμφέρον ή είναι αντίθετοι προς τα συμφέροντα της κοινότητος αυτού.

2. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ερευνά το υπό την κρίσιν αυτού

τεθέν ζήτημα και αφ' ου ακούση τας απόψεις του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αναλόγως της περιπτώσεως, ως και τας απόψεις της Βουλής των Αντιπροσώπων, εκδίδει την γνωμάτευσιν αυτού και κοινοποιεί ταύτην εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας και εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων.

3. Εις ην περίπτωσην το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον γνωματεύση ότι οι εν λόγω όροι, περιορισμοί ή διατυπώσεις δεν ετέθησαν προς το δημόσιον συμφέρον ή είναι αντίθετοι προς τα συμφέροντα της ενδιαφερομένης κοινότητος, ο ειρημένος νόμος ή ωρισμένη διάταξις αυτού θεσπίζουσα όρους, περιορισμούς ή διατυπώσεις δεν δύναται να εκδοθή υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 142.

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εν σχέσει προς οιονδήποτε νόμον ή απόφασιν της ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εν σχέσει προς οιονδήποτε νόμον ή απόφασιν της τουρκικής Κοινοτικής Συνελεύσεως δύναται, προ της δημοσιεύσεως του νόμου ή της αποφάσεως αυτής, ν' αναφερθώσιν εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ίνα τούτο γνωματεύση, κατά πόσον ο εν λόγω νόμος ή η απόφασις ή ωρισμένη διάταξις αυτών ευρίσκειται εις αντίθεσιν ή ασυμφωνίαν προς τινα διάταξιν του Συντάγματος.

2. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ερευνά παν υπό την κρίσιν αυτού τεθέν κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ζήτημα και αφ' ου ακούση τας απόψεις του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αναλόγως της περιπτώσεως, ως και τας απόψεις της ενδιαφερομένης Κοινοτικής Συνελεύσεως, εκδίδει την γνωμάτευσιν αυτού επί του τεθέντος αυτώ ζητήματος και κοινοποιεί ταύτην εις τον Πρόεδρον ή τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας αναλόγως της περιπτώσεως και εις την ενδιαφερομένην Κοινοτικήν Συνέλευσιν.

3. Εις ην περίπτωσην το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον γνωματεύση ότι ο νόμος ή η απόφασις ή διάταξις τις αυτών ευρίσκειται εις αντίθεσιν ή ασυμφωνίαν προς διάταξιν τινα του Συντάγματος, ο νόμος ή η απόφασις ή ωρισμένη διάταξις αυτών δεν δύναται να δημοσιευθή υπό του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας αναλόγως της περιπτώσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 143.

1. Ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ή βουλευταί αντιπροσωπεύοντες τουλάχιστον το εν πέμπτον του συνολικού αριθμού των βουλευτών της νεοεκλεγομένης Βουλής δικαιούνται να προσφύγωσιν εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ίνα αποφανθή τούτο, αν συντρέχωσι τοιαύται επείγουσαι και εξαιρετικά απρόβλεπτοι περιστάσεις, δικαιολογούσαι την υπό της Βουλής, ήτις συνεχίζει μέχρι της ενάρξεως της περιόδου της νέας

Βουλής ψήφισιν νόμων ή λήψιν αποφάσεων κατά το άρθρον 68.

2. Η προσφυγή του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας δέον να ασκείται εντός της υπό του Συντάγματος οριζομένης προθεσμίας εκδόσεως των νόμων και αποφάσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων, η δε προσφυγή των ως άνω βουλευτών δέον να ασκείται εντός δέκα πέντε ημερών από της πρώτης συνεδριάσεως της νέας Βουλής.

3. Η απόφασις του Δικαστηρίου κοινοποιείται αμέσως εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας και εις τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Βουλής των Αντιπροσώπων και δημοσιεύεται παραχρήμα εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 144.

1. Πας διάδικος δικαιούται, καθ' οιονδήποτε στάδιον της διαδικασίας συμπεριλαμβανομένης και της κατ' έφεσιν, να εγείρη ζήτημα αντισυνταγματικότητας νόμου ή αποφάσεως ή διατάξεως τινος αυτών ουσιώδους διά την διάγνωσιν της εκκρεμούς ενώπιον του δικαστηρίου υποθέσεως. Το δικαστήριον, ενώπιον του οποίου εγείρεται το ζήτημα, παραπέμπει παρευθύς τούτο ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και αναστέλλει την πρόοδον της διαδικασίας, μέχρις ου αποφανθή επ' αυτού το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον.

2. Μετ' ακρόασιν των διαδίκων το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ερευνά το παραπεμφθέν αυτώ ζήτημα και αποφασίζει επ' αυτού, διαβιβάζει δε την απόφασιν αυτού εις το δικαστήριον, όπερ είχε παραπέμψει το ζήτημα.

3. Η κατά την δευτέραν παράγραφον του παρόντος άρθρου απόφασις του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου δεσμεύει το παραπέμψαν το ζήτημα δικαστήριον και τους εν τη δίκη διαδίκους, εν η δε περιπτώσει δέχεται ότι ο νόμος ή η απόφασις ή διάταξις τις αυτών είναι αντισυνταγματική, επιφέρει την μη εφαρμογήν μόνον εν τη εκκρεμεί ταύτη δίκη του νόμου τούτου ή της αποφάσεως ή της σχετικής διατάξεως αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 145.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να αποφασίζει οριστικώς και αμετακλήτως επί πάσης εκλογικής ενστάσεως, ασκουμένης κατά τον εκλογικόν νόμον, αναφερομένης δε εις την εκλογήν του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας ή των βουλευτών ή των μελών των Κοινοτικών Συνελεύσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 146.

1. Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να αποφασίζει επί πάσης εφέσεως κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου το οποίο έχει αποκλειστική δικαιοδοσία να αποφασίζει σε πρώτο βαθμό επί πάσης προσφυγής υποβαλλομένης κατ' αποφάσεως, πράξεως ή

2(α) του 130(Ι) του 2015.

παραλείψεως οιοδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου ασκούντων εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία επί τω λόγω ότι αυτή είναι αντίθετος προς τας διατάξεις του Συντάγματος ή τον νόμον ή εγένετο καθ' υπέρβασιν ή κατάχρησιν της εξουσίας της εμπειστευμένης εις το όργανον ή την αρχήν ή το πρόσωπον τούτο.

1Α. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, νόμος ήθελε ορίσει περί 2(β) του 130(Ι) του 2015. της ίδρυσης, της δικαιοδοσίας και των εξουσιών Διοικητικού Δικαστηρίου.

2. Η προσφυγή ασκείται υπό παντός προσώπου, του οποίου προσεβλήθη ευθέως διά της αποφάσεως, της πράξεως ή της παραλείψεως ίδιον, ενεστώς έννομον συμφέρον, όπερ κέκτηται τούτο είτε ως άτομον είτε ως μέλος κοινότητος τινος.

3. Η προσφυγή ασκείται εντός εβδομήκοντα πέντε ημερών από της ημέρας της δημοσιεύσεως της αποφάσεως ή της πράξεως ή, εν περιπτώσει μη δημοσιεύσεως ή εν περιπτώσει παραλείψεως, από της ημέρας καθ' ην η πράξις ή παράλειψις περιήλθεν εις γνώσιν του προσφεύγοντος, εκτός εάν προβλέπεται 2 του 135(Ι) του 2020. διά νόμου, ρητά, διαφορετική προθεσμία άσκησις προσφυγής κατά απόφασης, πράξεως ή παράλειψης.

4. Επί τωιαύτης προσφυγής το Διοικητικό Δικαστήριο δύναται, διά της 2(γ) του 130(Ι) του 2015. αποφάσεως αυτού:

(α) να επικυρώση, εν όλω ή εν μέρει, την τωιαύτην απόφασιν ή πράξιν ή παράλειψιν· ή

(β) να κηρύξη την απόφασιν ή την πράξιν, εν όλω ή εν μέρει, άκυρον και εστερημένην οιοδήποτε αποτελέσματος· ή

(γ) να κηρύξη την παράλειψιν εν όλω ή εν μέρει άκυρον και ό,τι παν το 2(δ) του 130(Ι) του 2015. παραλειφθέν έδει να είχαν εκτελεσθή· ή

(δ) να τροποποιήσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση ή την πράξιν, ως νόμος 2(δ) του 130(Ι) του 2015. για Διοικητικό Δικαστήριο ήθελε ορίσει, νοουμένου ότι αυτή αφορά φορολογικό ζήτημα ή είναι απόφαση αφορώσα σε διαδικασία διεθνούς προστασίας κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5. Η κατά την τετάρτην παράγραφον του παρόντος άρθρου απόφασις ή, σε περίπτωση που έχει ασκηθεί έφεση, η απόφαση επί της έφεσης δεσμεύει παν 2(ε) του 130(Ι) του 2015. δικαστήριον, όργανον ή αρχήν εν τη Δημοκρατία, και τα περί ων πρόκειται όργανα, αρχαί ή πρόσωπα υποχρεούνται εις ενεργόν συμμόρφωσιν προς ταύτην.

5Α. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, δικαστήριο το οποίο 2(στ) του 130(Ι) του εκδίδει απόφαση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, έχει 2015. δικαιοδοσία ως νόμος ήθελε ορίσει, να εξετάζει και να αποφασίζει κατά πόσον υπήρξε ενεργός συμμόρφωση σε απόφασή του δυνάμενο να επιβάλει κυρώσεις εναντίον μη συμμορφουμένου.

6. Παν πρόσωπον ζημιωθέν εξ αποφάσεως ή πράξεως ή παραλείψεως κηρυχθείσης ακύρου κατά το παρόν άρθρο δικαιούται, εφ' όσον η αξίωσις αυτού δεν ικανοποιήθη υπό του περί ου πρόκειται οργάνου, αρχής ή προσώπου, να επιδιώξη δικαστικώς αποζημίωσιν ή άλλην θεραπείαν επί τω τέλει, όπως επιδικασθή εις τούτο δικαία και εύλογος αποζημίωσις καθοριζομένη υπό του δικαστηρίου ή παρασχεθή εις τούτο άλλη δικαία και εύλογος θεραπεία ην το δικαστήριον έχει την εξουσίαν να παράσχη.

2(ζ) του 130(Ι) του 2015.

ΑΡΘΡΟΝ 147.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να αποφαινεται οριστικώς και αμετακλήτως τη αιτήσει του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας και του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας συμφώνως τη τρίτη παραγράφω του άρθρου 44 επί της υπάρξεως μονίμου ή προσωρινής ανικανότητος ή μη προσωρινής απουσίας του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, κωλύουσης την ενεργόν εκπλήρωσιν των καθηκόντων αυτού, ως προβλέπεται εν εδαφίω (δ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 44.

ΑΡΘΡΟΝ 148.

Τηρουμένων των διατάξεων της τρίτης παραγράφου του άρθρου 144 πάσα απόφασις του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου επί οιοδήποτε ζητήματος εμπίπτοντος εις την δικαιοδοσίαν ή την αρμοδιότητα αυτού δεσμεύει παν δικαστήριον, όργανον, αρχήν ή πρόσωπον εν τη Δημοκρατία.

ΑΡΘΡΟΝ 149.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν:

(α) επιλύσεως οιασδήποτε αντιφάσεως των δύο κειμένων του Συντάγματος, δι' αναφοράς εις το κείμενον του σχεδίου Συντάγματος το υπογραφέν εν τη Μικτή Συνταγματική Επιτροπή εν Λευκωσία την 6ην Απριλίου, 1960, ως και εν τω παραρτήματι τροποποιήσεων αυτού, το υπογραφέν την 6ην Ιουλίου, 1960, υπό αντιπροσώπων του Βασιλείου της Ελλάδος, της Τουρκικής Δημοκρατίας και της Ελληνικής και Τουρκικής κοινότητος, λαμβανομένου υπ' όψιν και του κειμένου των συμφωνιών Ζυρίχης της 11ης Φεβρουαρίου, 1959, και Λονδίνου της 19ης Φεβρουαρίου, 1959, κατά τε το γράμμα και το πνεύμα αυτών, και

(β) ερμηνείας του παρόντος Συντάγματος εν περιπτώσει ασαφείας, λαμβανομένου υπ' όψιν και του κειμένου των συμφωνιών Ζυρίχης της 11ης Φεβρουαρίου, 1959, και Λονδίνου της 19ης Φεβρουαρίου, 1959, κατά τε το γράμμα και το πνεύμα αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 150.

Το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται δικαιοδοσίαν να επιβάλλη ποινάς ένεκεν περιφρονήσεως του Δικαστηρίου τούτου.

ΑΡΘΡΟΝ 151.

1. Παρά τας προηγουμένας διατάξεις του παρόντος μέρους το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον κέκτηται αποκλειστικήν αρμοδιότητα να αποφασίζει οριστικώς και αμετακλήτως επί αναφοράς της επιτροπής δημοσίας υπηρεσίας συμφώνως τω εδαφίω (β) της τρίτης παραγράφου του άρθρου 125.

2. Η κατά το παρόν άρθρον αρμοδιότης του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου δεν αποκλείει την κατά το άρθρον 146 άσκησιν προσφυγής στρεφομένης κατ' αποφάσεως, πράξεως ή παραλείψεως της επιτροπής δημοσίας υπηρεσίας.

ΜΕΡΟΣ Χ. — ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥΤΟ ΤΕΤΑΓΜΕΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ΑΡΘΡΟΝ 152.

1. Η δικαστική εξουσία, εξαιρουμένης της ασκουμένης κατά το έννατον μέρος υπό του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και κατά την δευτέραν παράγραφον του παρόντος άρθρου υπό των δικαστηρίων των προβλεπομένων υπό κοινοτικού νόμου, ασκείται υπό Ανωτάτου Δικαστηρίου και υπό κατωτέρων δικαστηρίων, τα οποία θα ιδρυθώσι διά νόμου, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος.

2. Η δικαστική εξουσία επί αστικών διαφορών αφορωσών εις τον προσωπικόν θεσμόν και θρησκευτικά ζητήματα, άτινα υπάγονται κατά το άρθρον 87 εις τας Κοινοτικάς Συνελεύσεις, ασκείται υπό των δικαστηρίων, περί ων θέλει προβλέψει κοινοτικός νόμος κατά τας διατάξεις του Συντάγματος.

ΑΡΘΡΟΝ 153.

1. (1) Καθιδρύεται Ανώτατον Δικαστήριον, συγκείμενον εκ δύο ελλήνων δικαστών, ενός τούρκου και ενός ουδετέρου δικαστού. Πρόεδρος του Δικαστηρίου είναι ο ουδέτερος, όστις θα διαθέτη δύο ψήφους.

(2) Ο πρόεδρος και οι λοιποί δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου διορίζονται από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

Εν περιπτώσει κενώσεως μιας μόνης θέσεως έλληνός τινος ή τούρκου δικαστού, υπερισχύει η πρότασις του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, εις την κοινότητα του οποίου ανήκει ο διορισθησόμενος δικαστής, εάν ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας δεν συμφωνήσουν επί του διορισμού τούτου εντός μιας εβδομάδος από της

προτάσεως ταύτης.

2. Έδρα του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι η πρωτεύουσα της Δημοκρατίας.

3. Ο ουδέτερος δικαστής δεν δύναται να είναι υπήκοος ή πολίτης της Δημοκρατίας ή του Βασιλείου της Ελλάδος ή της Τουρκικής Δημοκρατίας ή του Ηνωμένου Βασιλείου και των αποικιών αυτού.

4. Οι έλληνες δικασταί και ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου δέον να είναι πολίται της Δημοκρατίας.

5. Ο πρόεδρος και οι λοιποί δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου διορίζονται επιλεγόμενοι μεταξύ νομοαθών ανωτάτου επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου.

6. (1) Ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου διορίζεται διά χρονικήν περίοδον εξ ετών.

(2) Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου δέον ν' αναφέρονται εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού.

(3) Οι όροι υπηρεσίας του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι αναφερόμενοι εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού κατά το εδάφιον (β) της παρούσης παραγράφου, δέον να περιλαμβάνωσι:

(α) όρον περί αποχωρήσεως αυτού εκ της υπηρεσίας διά τους αυτούς λόγους, δι' ους αποχωρεί έλληνα ή ο τούρκος δικαστής, κατά το εδάφιον (γ) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου, και

(β) όρον περί απολύσεως αυτού διά τον αυτόν λόγον, δι' ον δύναται να απολυθή έλληνα ή ο τούρκος δικαστής κατά το εδάφιον (δ) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

7. (1) Οι έλληνες δικασταί και ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι μόνιμα μέλη της δικαστικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και παραμένουσιν εν τη υπηρεσία μέχρι του εξηκοστού ογδόου έτους συμπληρωμένου.

(2) Οι έλληνες δικασταί ή ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δύναται να υποβάλωσι ιδιογράφως την παραίτησιν αυτών προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, διατηρουμένων των δικαιωμάτων αυτών επί οιουδήποτε επί τη αποχωρήσει αυτών χορηγουμένου επιδόματος, συντάξεως, προσθέτου χορηγήματος ή άλλου παρομοίου ωφελήματος, το οποίον τυχόν απέκτησε βάσει οιουδήποτε νόμου.

(3) Οι έλληνες ή ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αποχωρούσιν εκ της υπηρεσίας λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητας

ή αναπηρίας, καθιστώσης αυτούς ανικάνους να εκπληρώσωσι τα καθήκοντα αυτών είτε μονίμως είτε επί τοσούτον χρόνον, ώστε να καθίσταται ανέφικτος η συνέχισις της υπηρεσίας αυτών. Ο ούτως αποχωρών δικαστής δικαιούται πάντων των ωφελημάτων και αμοιβών των προβλεπομένων υπό του κατά τον χρόνον της αποχωρήσεως αυτού ισχύοντος νόμου.

(4) Έλλην ή ο τούρκος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου απολύεται λόγω αναρμόστου συμπεριφοράς.

8. (1) Καθιδρύεται συμβούλιον συγκείμενον εκ του προέδρου του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ως προέδρου και του έλληνοσ και του τούρκου δικαστού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ως μελών.

(2) Το συμβούλιον τούτο κέκτηται αποκλειστικήν αρμοδιότητα να αποφασίζει επί παντός θέματος αναφερομένου:

(α) εις την αποχώρησιν, την απόλυσιν ή τον καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον τερματισμόν του διορισμού του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου συμφώνως προς τους όρους υπηρεσίας τους περιλαμβανομένους εν τω εγγράφω του διορισμού αυτού,

(β) εις την αποχώρησιν ή την απόλυσιν των ελλήνων δικαστών ή του τούρκου δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου διά τους εν εδαφίοις (3) και (4) της εβδόμης παραγράφου του παρόντος άρθρου προβλεπομένους λόγους.

(3) Η κατά το εδάφιον (2) της παρούσης παραγράφου διαδικασία ενώπιον του συμβουλίου είναι δικαστικής φύσεως, ο δε υπό κρίσιν δικαστής δικαιούται να ακουσθή και να υποστηρίξη την υπόθεσιν αυτού ενώπιον του συμβουλίου.

(4) Η απόφασις του συμβουλίου λαμβανομένη κατά πλειοψηφίαν είναι δεσμευτική διά τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες προβαίνουνσιν από κοινού εις τας δεούσας ενεργείας συμφώνως προς την απόφασιν ταύτην.

9. Εν περιπτώσει προσωρινής απουσίας ή ανικανότητος του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή τινος εκ των ελλήνων δικαστών ή του τούρκου δικαστού αυτού ο πρόεδρος του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ή ο έλλην δικαστής ή ο τούρκος δικαστής αυτού αντιστοίχως αναπληρούσιν αυτούσ κατά την διάρκειαν της τοιαύτης προσωρινής απουσίας ή ανικανότητος· εν η περιπτώσει όμως είναι ανέφικτος ή δυσχερής η υπό του έλληνοσ ή του τούρκου δικαστού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου αναπλήρωσις, ο εν ενεργεία ανώτεροσ κατά βαθμόν έλλην ή τούρκος δικαστής της δικαστικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας αντιστοίχως αναπληροί αυτόν.

10. Αποκλείεται οιαδήποτε αγωγή κατά του προέδρου ή οιοσδήποτε δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου διά πάσαν πράξιν γενομένην ή πάσαν γνώμην εκφρασθείσαν κατά την ενάσκησιν των δικαστικών αυτού καθηκόντων.

11. Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας των ελλήνων δικαστών και του τούρκου δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου καθορίζονται διά νόμου.

12. Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας οιοδήποτε δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν δύνανται να μεταβληθώσι δυσμενώς δι' αυτόν μετά τον διορισμόν αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 154

Αι συνεδριάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι δημόσιαι, το Δικαστήριον όμως δύναται να αποφασίση να συνεδριάση παρουσία μόνον των διαδίκων, αν υπάρχωσι τοιοῦτοι, και των υπαλλήλων του Δικαστηρίου, εάν θεωρή ότι τούτο επιβάλλει το συμφέρον της ομαλής διεξαγωγής της διαδικασίας ή η ασφάλεια της Δημοκρατίας ή τα δημόσια ήθη.

ΑΡΘΡΟΝ 155.

1. Το Ανώτατον Δικαστήριον είναι το ανώτατον δευτεροβάθμιον δικαστήριον εν τη Δημοκρατία και κέκτηται δικαιοδοσίαν να κρίνη και αποφασίζη κατά τας διατάξεις του Συντάγματος και τον δυνάμει τούτου συντασσόμενον διαδικαστικόν κανονισμόν επί πάσης εφέσεως κατ' αποφάσεως οιοδήποτε άλλου δικαστηρίου, πλην του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου.

2. Τηρουμένης της τρίτης και της τετάρτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, το Ανώτατον Δικαστήριον ασκεί δικαιοδοσίαν εις πρώτον και εις δεύτερον βαθμόν, καθ' α ορίζεται εν τω Συντάγματι ή θέλει ορισθή υπό νόμου· εις ας περιπτώσεις όμως απονέμεται εις το Ανώτατον Δικαστήριον δικαιοδοσία πρώτου βαθμού, ή δικαιοδοσία αύτη θα ασκήται, τηρουμένης της διατάξεως του άρθρου 159 υπό δικαστού ή δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου ους θέλει τούτο ορίσει. Παρέχεται όμως το δικαίωμα εφέσεως ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά των ως ανωτέρω εκδιδομένων αποφάσεων.

3. Το Ανώτατον Δικαστήριον κατ' αποκλεισμόν παντός άλλου δικαστηρίου καθορίζει την σύνθεσιν του δικαστηρίου, όπερ κρίνει πάσαν αστικήν υπόθεσιν, εις ην ενάγων και εναγόμενος ανήκουσιν εις διαφορετικάς κοινότητας και του δικαστηρίου, όπερ κρίνει πάσαν ποινικήν υπόθεσιν, εις ην κατηγορούμενος και βλαβέν πρόσωπον ανήκουσιν εις διαφόρους κοινότητας. Το δικαστήριον τούτο θα απαρτίζεται εκ δικαστών ανηκόντων εις αμφοτέρας, την ελληνικήν και την τουρκικήν, κοινότητα.

4. Το Ανώτατον Δικαστήριον έχει αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να εκδίδη εντάλματα της φύσεως του habeas corpus, mandamus, prohibition, quo warranto και certiorari.

ΑΡΘΡΟΝ 156.

Τα κατωτέρω αδικήματα εκδικάζονται κατά πρώτον βαθμόν υπό δικαστηρίου προεδρευομένου υπό του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου και συντεθειμένου εκ δικαστών ανηκόντων εις αμφοτέρας τας κοινότητας, ως θέλει ορίσει το Ανώτατον Δικαστήριον:

(α) εσχάτη προδοσία και άλλα αδικήματα κατά της ασφαλείας της Δημοκρατίας,

(β) αδικήματα κατά του Συντάγματος και της συνταγματικής τάξεως.

Η έφεσις κατά των εκδιδομένων κατά τα ανωτέρω αποφάσεων εκδικάζεται υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου προεδρευομένου όμως, αντί του προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, υπό του προέδρου του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, ασκούντος εν τοιαύτη περιπτώσει πάσαν εξουσίαν ανήκουσαν εις τον πρόεδρον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 157.

1. Επιφυλασσομένων των περί του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου διατάξεων του Συντάγματος, το Ανώτατον Δικαστήριον αποτελεί το Ανώτατον Δικαστικόν Συμβούλιον, ο δε πρόεδρος αυτού έχει δύο ψήφους.

2. Εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου υπάγονται ο διορισμός, η προαγωγή, η μετάθεσις, ο τερματισμός της υπηρεσίας και η απόλυσις των δικαστών, ως και η πειθαρχική εξουσία επί τούτων.

3. Ουδενός δικαστού αποφασίζεται η αποχώρησις ή η απόλυσις, ειμή υφ' ους όρους και καθ' ον τρόπον προβλέπεται εν τω Συντάγματι διά τους δικαστάς του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 158.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος, νόμος θέλει ορίσει περί της ιδρύσεως, της δικαιοδοσίας και των εξουσιών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, πλην των δικαστηρίων, περί ων θέλει ορίση κατά το άρθρον 160 κοινοτικός νόμος.

2. Πας τοιούτος νόμος θέλει προβλέψει διά την ίδρυσιν αποχρώντων δικαστηρίων εις επαρκή αριθμόν διά την πρόσφορον και άνευ καθυστερήσεων απονομήν της δικαιοσύνης και διά την διασφάλισιν, εντός των ορίων της δικαιοδοσίας αυτών, της πιστής εφαρμογής των διασφαλιζουσών τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίας διατάξεων του Συντάγματος.

3. Νόμος θέλει προβλέψει περί της αντιμισθίας και των άλλων όρων υπηρεσίας των δικαστών των κατά την πρώτην παράγραφον του παρόντος άρθρου ιδρυθησομένων δικαστηρίων. Η αντιμισθία και οι λοιποί όροι υπηρεσίας οιοδήποτε δικαστού δεν δύνανται να μεταβληθώσι δυσμενώς δι' αυτόν μετά τον διορισμόν αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 159.

1. Οσάκις εν τινι υποθέσει ο ενάγων και ο εναγόμενος ανήκουσιν εις την αυτήν κοινότητα, το επί της υποθέσεως ταύτης ασκούν πολιτικής φύσεως δικαιοδοσίαν δικαστήριον απαρτίζεται εκ δικαστού ή δικαστών ανηκόντων εις την κοινότητα ταύτην.

2. Οσάκις εν τινι υποθέσει ο κατηγορούμενος και το βλαβέν πρόσωπον ανήκουσιν εις την αυτήν κοινότητα, ή οσάκις δεν υφίσταται βλαβέν πρόσωπον, απαρτίζεται το επί της υποθέσεως ταύτης ασκούν ποινικής φύσεως δικαιοδοσίαν δικαστήριον εκ δικαστού ή δικαστών ανηκόντων εις την κοινότητα ταύτην.

3. Οσάκις εν τινι αστική υποθέσει, ο ενάγων και ο εναγόμενος ανήκουσιν εις διαφόρους κοινότητας, το δικαστήριον απαρτίζεται εκ δικαστών ανηκόντων εις αμφοτέρας τας κοινότητας, ως θέλει ορίσει το Ανώτατον Δικαστήριον.

4. Οσάκις εν τινι ποινική υποθέσει ο κατηγορούμενος και το βλαβέν πρόσωπον ανήκουσιν εις διαφορετικάς κοινότητας, το δικαστήριον απαρτίζεται εκ δικαστών ανηκόντων εις αμφοτέρας τας κοινότητας, ως θέλει ορίσει το Ανώτατον Δικαστήριον.

5. Επί θανατικής ανακρίσεως, εάν μεν ο αποθανών ανήκεν εις την ελληνικήν κοινότητα, η ανάκρισις διεξάγεται υπό έλληνοσ θανατικού ανακριτού, εάν δε ο αποθανών ανήκεν εις την τουρκικήν κοινότητα, η ανάκρισις διεξάγεται υπό τούρκου θανατικού ανακριτού. Οσάκις οι αποθανόντες είναι πλείονες του ενός και ανήκουσιν εις διαφόρους κοινότητας, η ανάκρισις διεξάγεται υπό θανατικού ανακριτού οριζομένου υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

6. Η εκτέλεσις πάσης αποφάσεως ή διαταγής δικαστηρίου ασκούντος αστικήν ή ποινικήν δικαιοδοσίαν ενεργείται υπό ελληνών δικαστικών υπαλλήλων, εάν το εκδόν ταύτην δικαστήριον απαρτίζεται εξ ελληνών ή ελληνών δικαστών, υπό τούρκων δε δικαστικών υπαλλήλων, εάν το εκδόν ταύτην δικαστήριον απαρτίζεται εκ τούρκου ή τούρκων δικαστών, εις πάσαν δε άλλην περίπτωσιν η εκτέλεσις ενεργείται υπό δικαστικών υπαλλήλων, τους οποίους ορίζει το εκδόν την απόφασιν δικαστήριον.

ΑΡΘΡΟΝ 160.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος, κοινοτικός νόμος, ψηφιζόμενος υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως, θέλει προβλέψει περί της ιδρύσεως, της συνθέσεως και της δικαιοδοσίας δικαστηρίων, άτινα θα δικάζωσι τας αστικάς διαφοράς, τας αφορώσας εις τον προσωπικόν θεσμόν και εις θρησκευτικά ζητήματα, τα οποία υπάγονται κατά τας διατάξεις του Συντάγματος εις την αρμοδιότητα των Κοινοτικών Συνελεύσεων.

2. Τοιούτος νόμος θέλει προβλέψει περί της εφέσεως κατά των αποφάσεων των δικαστηρίων τούτων, περί της συνθέσεως των δικαστηρίων, των δικαζόντων και αποφασιζόντων επί των εφέσεων τούτων, ως και περί της δικαιοδοσίας και της εξουσίας των δευτεροβαθμίων τούτων δικαστηρίων.

Κοινοτικός νόμος συμφώνως ταις διατάξεσι της παρούσης παραγράφου δύναται να ορίση ότι το δευτεροβάθμιον δικαστήριον δύναται να απαρτίζηται εξ ενός ή πλειόνων δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, συνεδριάζόντων μόνων ή μετ' άλλου ή άλλων δικαστών της δικαστικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας, ως ο νόμος θέλει ορίσει.

3. Εν τη ενασκήσει της δικαιοδοσίας αυτών τα ανωτέρω δικαστήρια εφαρμόζουσι τους υπέρ της οικείας Κοινοτικής Συνελεύσεως ψηφιζομένους νόμους· αι διατάξεις όμως της παραγράφου ταύτης δεν αποκλείουσι το δικαίωμα δικαστηρίου της Δημοκρατίας να εφαρμόση τον σχετικόν κοινοτικόν νόμον επί υποθέσεως, καθ' ην παρεμπιπτόντως εγείρεται ζήτημα προσωπικού θεσμού ή θρησκευτικόν ζήτημα.

ΑΡΘΡΟΝ 161.

Τηρουμένων των διατάξεων της τρίτης παραγράφου του άρθρου 160 τα δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουσιν εξουσίαν να εφαρμόζωσι και τους οικείους κοινοτικούς νόμους πλην των περί προσωπικού θεσμού και των θρησκευτικών θεμάτων νόμων.

ΑΡΘΡΟΝ 162.

Το Ανώτατον Δικαστήριον κέκτηται δικαιοδοσίαν να επιβάλλη ποινάς ένεκεν περιφρονήσεως του Δικαστηρίου τούτου και παν έτερον δικαστήριον της Δημοκρατίας, περιλαμβανομένων και των κατά το άρθρον 160 ιδρυομένων υπό κοινοτικού νόμου τοιούτων, έχει εξουσίαν να διατάσση την φυλάκισιν οιοδήποτε προσώπου μη υπακούοντος εις απόφασιν ή διαταγήν αυτού μέχρι της συμμορφώσεως αυτού προς την απόφασιν ή διαταγήν ταύτην, εν πάση όμως περιπτώσει η φυλάκισις δεν δύναται να υπερβή τους δώδεκα μήνας.

Παρά τας διατάξεις του άρθρου 90 νόμος ή κοινοτικός νόμος, αναλόγως της περιπτώσεως, δύναται να χορηγήση δικαιοδοσίαν επιβολής ποινής διά περιφρόνησιν του δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 163.

1 . Το Ανώτατον Δικαστήριον εκδίδει διαδικαστικόν κανονισμόν επί σκοπώ ρυθμίσεως της διαδικασίας ενώπιον αυτού ως και ενώπιον παντός άλλου δικαστηρίου ιδρυομένου δυνάμει των διατάξεων του παρόντος μέρους του Συντάγματος, πλην των εν άρθρω 160 προβλεπομένου.

2. Μη θιγομένης της γενικής διατάξεως της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου το Ανώτατον Δικαστήριον δύναται να εκδίδη διαδικαστικόν κανονισμόν διά τους κατωτέρω αναφερομένους σκοπούς :

(α) την ρύθμισιν των συνεδριάσεων των δικαστηρίων και την δι' οιοδήποτε σκοπόν επιλογήν δικαστών,

(β) την συνοπτικήν εκδίκασιν οιασδήποτε εφέσεως, ήτις θεωρείται υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου αυτή είναι εκκρεμής, ως προδήλως αβάσιμος ή προπετής ή ως ασκηθείσα προς τον σκοπόν παρελκύσεως της απονομής της δικαιοσύνης ωσαύτως δε την συνοπτικήν διεξαγωγήν πάσης ετέρας διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή ετέρου δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί ένδικον μέσον προδήλως αβάσιμον ή προπετές ή ασκηθέν προς τον σκοπόν της παρελκύσεως της απονομής της δικαιοσύνης,

(γ) τον καθορισμόν των τύπων των δικογράφων και των δικαστικών τελών και δαπανημάτων της ενώπιον των δικαστηρίων διαδικασίας,

(δ) τον καθορισμόν και την ρύθμισιν της συνθέσεως της γραμματείας των δικαστηρίων και των εξουσιών και καθηκόντων και εξουσιών των δικαστικών υπαλλήλων,

(ε) τον καθορισμόν των προθεσμιών, εντός των οποίων αξιούται συμμόρφωσις προς τας διατάξεις του διαδικαστικού κανονισμού,

(στ) τον καθορισμόν της διαδικασίας, ήτις δέον να τηρήται ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου κατά την ενάσκησιν της πειθαρχικής αρμοδιότητος αυτού επί των δικαστικών λειτουργιών.

3. Ο κατά το παρόν άρθρον διαδικαστικός κανονισμός δύναται να ορίση τον αριθμόν των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οίτινες θα δικάζωσι συγκεκριμένον θέμα· εν τη ενασκήσει όμως της δυνάμει του Συντάγματος αναγνωριζομένης εις το Ανώτατον Δικαστήριον δικαιοδοσίας ουδεμία υπόθεσις δύναται να κριθή, ειμή συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 159, εν τη εκδικάσει δε οιασδήποτε εφέσεως συμπεριλαμβανομένης και τοιαύτης συμφώνως τω άρθρω 156, το Ανώτατον Δικαστήριον δέον να απαρτίζεται εκ πάντων των μελών αυτού, τηρουμένων των διατάξεων της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 160.

ΑΡΘΡΟΝ 164.

1. Τα κατά την δευτέραν παράγραφον του άρθρου 160 συνιστώμενα δευτεροβάθμια δικαστήρια εκδίδουσι διαδικαστικόν κανονισμόν επί σκοπώ ρυθμίσεως της ενώπιον αυτών διαδικασίας, ως και της διαδικασίας ενώπιον των δικαστηρίων των αι αποφάσεις εκκαλούνται ενώπιον αυτών.

2, Μη θιγομένης της γενικής διατάξεως της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου τα ανωτέρω δευτεροβάθμια δικαστήρια δύναται ίδια να εκδίδωσι δι' εαυτά ή διά τα δικαστήρια, των αι αποφάσεις εκκαλούνται ενώπιον αυτών, διαδικαστικόν κανονισμόν διά τους κατωτέρω αναφερομένους σκοπούς:

(α) την ρύθμισιν των συνεδριάσεων των δικαστηρίων τούτων,

(β) τον καθορισμόν των τύπων των δικογράφων και των δικαστικών τελών και δαπανημάτων της ενώπιον αυτών διαδικασίας,

(γ) τον καθορισμόν και ρύθμισιν της συνθέσεως της γραμματείας των δικαστηρίων τούτων και των εξουσιών και καθηκόντων των δικαστικών υπαλλήλων, και

(δ) τον καθορισμόν των προθεσμιών, εντός των οποίων αξιούται συμμόρφωσις προς τας διατάξεις του κανονισμού του δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ XI. — ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 165.

1. Παν έσοδον και παν χρηματικόν ποσόν καθ' οιονδήποτε τρόπον συλλεγόμενον ή εισπραττόμενον υπό της Δημοκρατίας κατατίθεται, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος και των νόμων, εις λογαριασμόν του Δημοσίου καλούμενον «λογαριασμός παγίου ταμείου της Δημοκρατίας».

2. Παν έσοδον και παν χρηματικόν ποσόν καθ' οιονδήποτε τρόπον συλλεγόμενον ή εισπραττόμενον υπό εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως κατατίθεται, τηρουμένων των κοινοτικών νόμων, εις λογαριασμόν καλούμενον «λογαριασμός παγίου ταμείου Κοινοτικής Συνελεύσεως».

3. Πάσα εν τω Συντάγματι μνεία του όρου «λογαριασμός παγίου ταμείου» δέον να ερμηνεύηται ως αναφερομένη εις τον λογαριασμόν παγίου ταμείου της Δημοκρατίας, περί ου η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου, εκτός εάν ο όρος χρησιμοποιήται εν τοιαύτη αλληλουχία, ώστε να προκύπτη άλλο τι.

ΑΡΘΡΟΝ 166.

1. Επιπροσθέτως των χορηγημάτων, αντιμισθιών και άλλων χρηματικών ποσών, ων η χρέωσις ρυθμίζεται υπό οιασδήποτε ετέρας διατάξεως του Συντάγματος ή νόμου, ο λογαριασμός παγίου ταμείου χρεούται διά των κάτωθι δαπανών:

(α) πάσης συντάξεως και παντός χορηγήματος, διά την καταβολήν των οποίων είναι υπόχρεως η Δημοκρατία,

(β) των χορηγιών του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας και της αντιμισθίας των δικαστών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του γενικού εισαγγελέως και του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, του γενικού ελεγκτού και του βοηθού γενικού ελεγκτού, του διοικητού και του υποδιοικητού της Εκδοτικής Τραπέζης της Δημοκρατίας και των μελών της επιτροπής δημοσίας υπηρεσίας,

(γ) πάσης οφειλής εκ χρεών, δι α είναι υπόχρεως η Δημοκρατία, και

(δ) παντός χρηματικού ποσού καταβλητέου εις εκτέλεσιν δικαστικής αποφάσεως ή διαταγής εκδοθείσης κατά της Δημοκρατίας υπό οιοδήποτε δικαστηρίου.

2. Εν τω παρόντι άρθρω ο όρος «οφειλαί εκ χρεών» περιλαμβάνει τόκους, κρατήσεις προς δημιουργίαν εξοφλητικού αποθέματος, την εξόφλησιν των χρεωλυσίων του δημοσίου χρέους και απάσας τας δαπάνας τας σχετικές προς την σύναψιν δανείων τη εγγυήσει του λογαριασμού παγίου ταμείου ως και την εξυπηρέτησιν και εξόφλησιν του εκ της συνάψεως του δανείου δημιουργουμένου χρέους.

ΑΡΘΡΟΝ 167.

1. Ο υπουργός των οικονομικών ευθύς ως λάβη τας προβλέψεις εκάστου υπουργείου και εκάστης ανεξαρτήτου υπηρεσίας της Δημοκρατίας, μεριμνά διά την σύνταξιν εν σχέσει προς έκαστον οικονομικόν έτος πλήρους προϋπολογισμού της Δημοκρατίας διά το εν λόγω έτος, όστις μετ' έγκρισιν αυτού υπό του Υπουργικού Συμβουλίου κατατίθεται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων.

2. Αι προβλέψεις των δαπανών εν τω προϋπολογισμώ απεικονίζουσι κεχωρισμένως:

(α) τα συνολικά κονδύλια τα απαιτούμενα διά την αντιμετώπισιν των δαπανών, δι' ων χρεούται ο λογαριασμός παγίου ταμείου, και

(β) τα ποσά, άτινα απαιτούνται αντιστοίχως διά την αντιμετώπισιν ετέρων δαπανών.

3. Ο προϋπολογισμός απεικονίζει, καθ' ο μέτρον είναι πρακτικώς δυνατόν, το ενεργητικόν και το παθητικόν της Δημοκρατίας κατά την λήξιν του συμπληρωθέντος προηγουμένου οικονομικού έτους, τον τρόπον, καθ' ον το ενεργητικόν είναι επενδεδυμένον ή τηρείται, και λεπτομερείας όσον αφορά εις τας εκκρεμείς υποχρεώσεις.

4. Αι δαπάναι αίτινες αντιμετωπίζονται εκ του λογαριασμού παγίου ταμείου, αι μη χρεούμεναι εις βάρος αυτού, υποβάλλονται προς ψήφισιν εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων και εφ' όσον ψηφισθώσιν υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων συμπεριλαμβάνονται εις τον προϋπολογισμόν του οικονομικού έτους, εις ο αναφέρονται.

5. Εάν κατά τι οικονομικόν έτος διαπιστωθή ότι το ψηφισθέν υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων δι' οιονδήποτε σκοπόν κονδύλιον είναι ανεπαρκές ή ότι παρίσταται ανάγκη διαθέσεως κονδυλίου διά σκοπόν, δι' ον ουδέν κονδύλιον έχει ψηφισθή, κατατίθεται εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων προς ψήφισιν συμπληρωματικός προϋπολογισμός εμφανίων τα απαιτούμενα χρηματικά ποσά και εφ' όσον ούτος ψηφισθή υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, συμπεριλαμβάνεται το κονδύλιον εις τον προϋπολογισμόν του οικονομικού έτους, εις ο αναφέρεται.

6. Η Βουλή των Αντιπροσώπων δύναται να ψηφίση ή να αρνηθή την ψήφισιν οιασδήποτε δαπάνης περιλαμβανομένης εις συμπληρωματικόν προϋπολογισμόν, δεν δύναται όμως να ψηφίση αύξησιν δαπάνης ή μεταβολήν

του σκοπού, δι' ον αυτή προορίζεται.

7. Ο προϋπολογισμός της Βουλής των Αντιπροσώπων, συντασσόμενος υπό του Προέδρου της Βουλής συμφώνως των ευρύτερων δημοσιονομικών συνθηκών και τηρουμένων των εκάστοτε καθοριζομένων από την Εκτελεστική Εξουσία ανωτάτων ορίων δαπανών, συνιστά διακριτό μέρος του προϋπολογισμού της Δημοκρατίας, υποβάλλεται στη Βουλή προς έγκρισιν δι' αποφάσεως λαμβανομένης κατά τη συνήθη διαδικασία υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται στη σύνταξή του, ακολούθως δε καταχωρίζεται αυτούσιος στον προϋπολογισμό της Δημοκρατίας για το οικονομικό έτος στο οποίο ούτος αφορά και με τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας καθίσταται κατά πάντα εκτελεστός. 2 του 100(Ι) του 2019.

8. Νόμος θέλει προβλέψει τα περί της εκτελέσεως του προϋπολογισμού της Βουλής των Αντιπροσώπων και περί της καθιδρύσεως αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου, ως και περί οποιουδήποτε άλλου συναφούς ζητήματος επί τω σκοπώ διασφαλίσεως της πλήρους οικονομικής αυτονομίας της Βουλής των Αντιπροσώπων. 2 του 100(Ι) του 2019.

ΑΡΘΡΟΝ 168.

1. Ουδεμία δαπάνη ενεργείται εκ του λογαριασμού παγίου ταμείου ή ετέρου λογαριασμού του Δημοσίου, ειμή βάσει εντάλματος πληρωμής υπογεγραμμένου υπό του υπουργού των οικονομικών· ο υπουργός των οικονομικών όμως δεν δύναται να αρνηθή την υπογραφήν εντάλματος πληρωμής δαπάνης προβλεπομένης εν τω προϋπολογισμώ.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ουδέν ένταλμα πληρωμής εκδίδεται, εάν η σχετική δαπάνη δεν έχη περιληφθή εις τον προϋπολογισμόν του οικονομικού έτους, εις ο αναφέρεται το ένταλμα πληρωμής.

3. Εάν ο προϋπολογισμός δεν έχη ψηφισθή υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων μέχρι της ημέρας ενάρξεως του οικονομικού έτους, εις ο ούτος αφορά, η Βουλή των Αντιπροσώπων δύναται, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος, δι' αποφάσεως αυτής να παράσχη εξουσιοδότησιν ενεργείας οιασδήποτε απαιτουμένης δαπάνης επί χρονικόν διάστημα μη υπερβαίνον τον ένα μήνα εκάστοτε και εν πάση περιπτώσει τους δύο μήνας εν συνόλω εκ του λογαριασμού παγίου ταμείου ή οιασδήποτε ετέρου λογαριασμού του Δημοσίου, εφ' όσον ήθελε θεωρήσει τούτο αναγκαίον διά την συνέχισιν των εν τω προϋπολογισμώ προβλεπομένων δημοσίων υπηρεσιών και δη μέχρις εκπνοής του ειρημένου χρονικού διαστήματος· άλλ' η κατά τα ανωτέρω εγκρινομένη δαπάνη δι' οιασδήποτε υπηρεσίαν δεν δύναται να υπερβαίνη το αναλογούν εις το ειρημένον χρονικόν διάστημα τμήμα του συνολικώς διά την εν λόγω υπηρεσίαν ψηφισθέντος διά του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους ποσού.

ΜΕΡΟΣ ΧΙΙ. — ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 169.

Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 50 και της τρίτης παραγράφου του άρθρου 57—

(1) Πάσα διεθνής συμφωνία μετ' άλλων κρατών ή οιουδήποτε διεθνούς οργανισμού αφορώσα εις εμπορικά θέματα, οικονομικήν συνεργασίαν, περιλαμβανομένων πληρωμών και πιστώσεων και *modus vivendi*, συνομολογούνται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου.

(2) Η διαπραγματεύσεις πάσης ετέρας συνθήκης, συμβάσεως ή διεθνούς συμφωνίας ως και η υπογραφή αυτών γίνεται κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δεν τίθενται όμως εν ισχύϊ και δεν δεσμεύουσι την Δημοκρατίαν, ειμή μόνον εφ' όσον κυρωθώσι διά νόμου ψηφιζομένου υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, ότε και συνομολογούνται.

(3) Συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνίαι συνομολογούμεναι συμφώνως ταις ειρημέναις διατάξεσι του παρόντος άρθρου έχουσιν από της δημοσιεύσεως αυτών εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας ηυξημένην ισχύν έναντι οιουδήποτε ημεδαπού νόμου, υπό τον όρον ότι αι τοιαύται συνθήκαι, συμβάσεις και συμφωνίαι εφαρμόζονται αντιστοίχως και υπό του αντισυμβαλλομένου.

4. Η Δημοκρατία δύναται να ασκεί κάθε της επιλογή και διακριτική ευχέρεια 5 του 127(I) του 2006. που προβλέπεται στις Συνθήκες περί Ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και σε οποιοσδήποτε συνθήκες τροποποιούν ή αντικαθιστούν αυτές και η Δημοκρατία συνομολογεί.

ΑΡΘΡΟΝ 170.

1. Η Δημοκρατία θέλει παραχωρήσει κατόπιν συμφωνίας υπό καταλλήλους όρους την ρήτραν του μάλλον ευνοουμένου Κράτους εις το Βασίλειον της Ελλάδος, την Τουρκικήν Δημοκρατίαν και το Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας εις πάσαν συμφωνίαν οιασδήποτε φύσεως.

2. Αι διατάξεις της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται ως προς την συνθήκην την αναφερομένην εις την εγκαθίδρυσιν της Δημοκρατίας της Κύπρου και συναφθείσαν μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος, της Δημοκρατίας της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας, τας αφορώσας εις

τας βάσεις και τας στρατιωτικές διευκολύνσεις τας παραχωρηθείσας εις το Ηνωμένον Βασίλειον.

ΑΡΘΡΟΝ 171.

1. Εις τας ραδιοφωνικάς και τηλεοπτικάς εκπομπάς μεταδίδονται προγράμματα δι' αμοιτέρας τας κοινότητας, την ελληνικήν και την τουρκικήν.

2. Η διάρκεια των ραδιοφωνικών προγραμμάτων διά την τουρκικήν κοινότητα δεν θα είναι βραχυτέρα των εβδομήκοντα πέντε ωρών εβδομαδιαίως, κατανεμημένων εις κανονικάς ημερησίας εκπομπάς καθ' άπασας τας ημέρας της εβδομάδος· εάν όμως επιβληθή μείωσις της συνολικής διάρκειας των εκπομπών ούτως ώστε η διάρκεια των προγραμμάτων διά την ελληνικήν κοινότητα να καταστή βραχυτέρα των εβδομήκοντα πέντε ωρών εβδομαδιαίως, τότε η καθ' οιανδήποτε εβδομάδα διάρκεια των προγραμμάτων διά την τουρκικήν κοινότητα μειούται κατά τον αυτόν αριθμόν ωρών, κατά τον οποίον εμειώθη η διάρκεια των προγραμμάτων διά την ελληνικήν κοινότητα· εάν αντιθέτως η διάρκεια των προγραμμάτων διά την ελληνικήν κοινότητα αυξηθή πέραν των εκατόν τεσσαράκοντα ωρών εβδομαδιαίως, τότε η διάρκεια των προγραμμάτων διά την τουρκικήν κοινότητα θ' αυξάνηται κατ' αναλογίαν τριών ωρών διά την τουρκικήν κοινότητα έναντι επτά ωρών διά την ελληνικήν κοινότητα.

3. Εις την τηλεόρασιν θα διατίθενται εκπομπάί τριών ημερών καθ' εκάστην περίοδον δέκα συνεχών ημερών εις προγράμματα διά την τουρκικήν κοινότητα και η συνολική διάρκεια των προγραμμάτων τούτων καθ' εκάστην τοιαύτην δεκαήμερον περίοδον ορίζεται κατ' αναλογίαν τριών ωρών προγράμματος διά την τουρκικήν κοινότητα έναντι επτά ωρών προγράμματος διά την ελληνικήν κοινότητα.

4. Όλαι αι επίσημοι ραδιοφωνικάι και τηλεοπτικάι εκπομπάί γίνονται εις αμοιτέρας τας γλώσσας την ελληνικήν και την τουρκικήν και δεν συνυπολογίζονται εις την διάρκειαν των εκπομπών περί ων το παρόν άρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ 172.

Η Δημοκρατία ευθύνεται διά πάσαν ζημιόγονον άδικον πράξιν ή παράλειψιν των υπαλλήλων ή αρχών της Δημοκρατίας εν τη ασκήσει των καθηκόντων αυτών ή κατ' επίκλησιν ασκήσεως των καθηκόντων αυτών. Νόμος θέλει καθορίσει τα περί της ευθύνης της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 173.

1. Χωριστοί δήμοι θα δημιουργηθώσιν εις τας πέντε μεγαλυτέρας πόλεις της Δημοκρατίας, ήτοι την Λευκωσίαν, Λεμεσόν, Αμμόχωστον, Λάρνακα και Πάφον υπό των τούρκων κατοίκων αυτών, υπό τον όρον ότι ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας θέλουσιν εντός τεσσάρων ετών από της

ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος εξετάσει το ζήτημα, αν ο χωρισμός ούτος των δήμων των ειρημένων πόλεων θα συνεχισθή ή όχι.

2. Εις οιανδήποτε των ως άνω πόλεων το συμβούλιον του ελληνικού δήμου εκλέγεται υπό των ελλήνων εκλογέων της πόλεως, το δε συμβούλιον του τουρκικού δήμου εκλέγεται υπό των τούρκων εκλογέων της πόλεως.

3. Εις εκάστην των ως άνω πόλεων συνιστάται οργανισμός συντονισμού αποτελούμενος εκ δύο μελών εκλεγομένων υπό του συμβουλίου του ελληνικού δήμου, δύο μελών εκλεγομένων υπό του συμβουλίου του τουρκικού δήμου και ενός προέδρου εκλεγομένου κοινή συμφωνία υπό των δύο συμβουλίων των εν λόγω δήμων της πόλεως. Ο οργανισμός συντονισμού προνοεί περί πάσης εργασίας, ήτις απαιτείται να ενεργήται από κοινού, παρέχει εντός της πόλεως εις τους δημότας αμφοτέρων των δήμων υπηρεσίας ανατεθειμένας αυτώ κατόπιν συμφωνίας των συμβουλίων των δύο δήμων, και μεριμνά περί των θεμάτων, άτινα καθιστώσιν εις ωρισμένον βαθμόν αναγκαίαν την συνεργασίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 174.

Εντός των ορίων οιασδήποτε εκ των ως άνω πόλεων ουδείς δημοτικός φόρος, φόρος ακινήτου ιδιοκτησίας, τέλος ή οιονδήποτε έτερον έσοδον επιβάλλεται, βεβαιούται ή εισπράττεται παρ' οιοσδήποτε προσώπου υπό οιοσδήποτε εκ των ως άνω δήμων, εάν το πρόσωπον τούτο δεν ανήκη εις την αυτήν προς την του ενδιαφερομένου δήμου κοινότητα, εξαιρουμένων:

(α) των τελών των καταβαλλομένων διά την χρήσιν δημοτικών αγορών, σφαγείων και ετέρων δημοτικών χώρων, απάντων κειμένων εντός της περιοχής, εν τη οποία το συμβούλιον ενός εκ των ως άνω δήμων οιασδήποτε των ειρημένων πόλεων ασκεί την αρμοδιότητα αυτού,

(β) των τελών δημοσίων θεαμάτων, των καταβλητέων εντός ακινήτων ή χώρων κειμένων εντός της περιοχής, εν τη οποία το συμβούλιον ενός εκ των ως άνω δήμων οιασδήποτε των ειρημένων πόλεων ασκεί την αρμοδιότητα αυτού, και

(γ) των τελών, άτινα κατόπιν συμφωνίας των δύο συμβουλίων των ως άνω δήμων οιασδήποτε των ειρημένων πόλεων καταβάλλονται δι' οιανδήποτε υπηρεσίαν παρεχομένην εις πρόσωπον μη ανήκον εις την κοινότητα του δήμου καθ' υπέρβασιν του μέτρου της συνήθως παρεχομένης υπό δήμου υπηρεσίας, άτινα πάντα καταβάλλονται εις το συμβούλιον του περι ου πρόκειται δήμου· εις την περίπτωσιν όμως καθ' ην οιαδήποτε υπηρεσία υπό μορφήν ελέγχου ή επιθεωρήσεως ως και υπηρεσία παρομοίας φύσεως παρέχεται υπό δήμου εις οιανδήποτε εκ των ειρημένων πόλεων εις πρόσωπον ανήκον εις την κοινότητα του ετέρου δήμου παν σχετικόν τέλος καταβάλλεται εις τον παρέχοντα την υπηρεσίαν δήμον.

ΑΡΘΡΟΝ 175.

Ουδεμία άδεια χορηγείται υπό δήμου οιασδήποτε εκ των ειρημένων πόλεων εις πρόσωπον μη ανήκον εις την κοινότητα του δήμου τούτου· άδειαι όμως σχετικαί προς ακίνητα, χώρους ή οικοδομικάς εργασίας εντός της περιοχής, εν

τη οποία δήμος οιασδήποτε των ειρημένων πόλεων ασκεί την αρμοδιότητα αυτού, εκδίδονται υπό του δήμου τούτου, εν σχέσει δε προς την εκδιδόμενην άδειαν ο αυτός δήμος, ο οποίος εισπράττει τα καταβλητέα σχετικά τέλη, παρέχει πάσαν υπηρεσίαν, ενεργεί πάσαν επίβλεψιν και πάντα έλεγchon.

ΑΡΘΡΟΝ 176.

Ουδέν εν τοις άρθροις 173 έως 178 συμπεριλαμβανομένοις δύναται να ερμηνευθή ως αποκλείον την έκδοσιν νόμου περί σχεδίου πόλεων εφαρμοζομένου εις οιονδήποτε εκ των ως άνω δήμων τηρουμένων των κάτωθι όρων:

(α) η καταρτίζουσα τα πολεοδομικά σχέδια αρχή δι' οιασδήποτε εκ των ειρημένων πόλεων αποτελείται εκ δεκαμελούς επιτροπής συντεθειμένης εξ επτά Ελλήνων και τριών Τούρκων,

(β) αι αποφάσεις της αρχής ταύτης λαμβάνονται δι' απολύτου πλειοψηφίας· ουδεμία όμως απόφασις αφορώσα εις ελληνικόν δήμον λαμβάνεται, εάν η ως άνω πλειοψηφία δεν περιλαμβάνη τας ψήφους τουλάχιστον τεσσάρων Ελλήνων και ουδεμία απόφασις αφορώσα τουρκικόν δήμον λαμβάνεται εάν η ανωτέρω ειρημένη πλειοψηφία δεν περιλαμβάνει τας ψήφους τουλάχιστον δύο Τούρκων,

(γ) παν θέμα πολεοδομικής φύσεως οιασδήποτε των προμνησθεισών πόλεων ως και πας πολεοδομικός διακανονισμός ανήκουσιν εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής.

ΑΡΘΡΟΝ 177.

Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 173 έως 178 συμπεριλαμβανομένων, έκαστος δήμος οιασδήποτε των ειρημένων πόλεων ασκεί την αρμοδιότητα και απάσας τας λειτουργίας αυτού εντός περιοχής, της οποίας τα όρια θα καθορισθώσι δι' έκαστον δήμον διά συμφωνίας του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 178.

Διά τας λοιπάς περιοχάς δέον να ληφθή ειδική πρόνοια διά την συγκρότησιν των οργάνων των δήμων επί τη βάσει του κανόνος της εν τω μέτρω του δυνατού αναλογικής εκπροσωπήσεως των δύο κοινοτήτων.

ΜΕΡΟΣ XIII. — ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 179.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 1Α, το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος νόμος της Δημοκρατίας. 6(α) του 127(Ι) του 2006.

2. Ουδείς νόμος ή απόφασις της Βουλής των Αντιπροσώπων ή εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως ως και ουδεμία πράξις ή απόφασις οιονδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου εν τη Δημοκρατία ασκούντος εκτελεστικήν εξουσίαν ή οιονδήποτε διοικητικόν λειτούργημα δύναται να είναι καθ' οιονδήποτε τρόπον αντίθετος ή ασύμφωνος προς οιαδήποτε των διατάξεων του Συντάγματος ή προς οποιαδήποτε υποχρέωση επιβάλλεται στη Δημοκρατία ως αποτέλεσμα της συμμετοχής της ως κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

6(β) του 127(Ι) του 2006.

ΑΡΘΡΟΝ 180.

1. Αμφότερα, το ελληνικόν και το τουρκικόν κείμενον του Συντάγματος, είναι πρωτότυπα και έχουσι το αυτό κύρος και την αυτήν νομικήν ισχύν.

2. Οιαδήποτε αντίφασις μεταξύ των δύο κειμένων του Συντάγματος επιλύεται υπό του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου δι' αναφοράς εις το κείμενον του σχεδίου Συντάγματος το υπογραφέν εν τη Μικτή Συνταγματική Επιτροπή εν Λευκωσία την 6ην Απριλίου, 1960, ως και εν τω παραρτήματι τροποποιήσεων αυτού, το υπογραφέν την 6ην Ιουλίου, 1960, υπό αντιπροσώπων του Βασιλείου της Ελλάδος, της Τουρκικής Δημοκρατίας και της Ελληνικής και Τουρκικής κοινότητος, λαμβανομένου υπ' όψιν και του κειμένου των συμφωνιών Ζυρίχης της 11ης Φεβρουαρίου, 1959, και Λονδίνου της 19ης Φεβρουαρίου, 1959, κατά τε το γράμμα και το πνεύμα αυτών.

3. Εν περιπτώσει ασαφείας, το Σύνταγμα ερμηνεύεται υπό του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου λαμβανομένου υπ' όψει και του κειμένου των συμφωνιών Ζυρίχης της 11ης Φεβρουαρίου, 1959, και Λονδίνου της 19ης Φεβρουαρίου, 1959, κατά τε το γράμμα και το πνεύμα αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 181.

Η συνθήκη εγγυήσεως της ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητος και του Συντάγματος της Δημοκρατίας, η συνομολογηθείσα μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος, της Τουρκικής Δημοκρατίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας ως και η συνθήκη στρατιωτικής συμμαχίας η συνομολογηθείσα μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος και της Τουρκικής Δημοκρατίας, τα κείμενα των οποίων είναι προσηρτημένα τω παρόντι Συντάγματι ως παραρτήματα I και II κέκτηνται συνταγματικήν ισχύν.

ΑΡΘΡΟΝ 182.

1. Τα άρθρα ή τα μέρη των άρθρων του Συντάγματος τα περιλαμβανόμενα εν τω συνημμένω τω παρόντι παραρτήματι III, ενσωματωθέντα εις το Σύνταγμα εκ της συμφωνίας Ζυρίχης της 11ης Φεβρουαρίου, 1959, αποτελούσι θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος και δεν δύνανται, καθ' οιονδήποτε τρόπον, να τροποποιηθώσι διά μεταβολής, προσθήκης ή καταργήσεως.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου πάσα διάταξις του Συντάγματος δύναται να τροποποιηθή διά μεταβολής, προσθήκης ή καταργήσεως. ως εν τη τρίτη παραγράφω του παρόντος άρθρου ορίζεται.

3. Διά την ψήφισιν οιοδήποτε νόμου περί τροποποιήσεως απαιτείται πλειοψηφία περιλαμβάνουσα τουλάχιστον τα δύο τρίτα του όλου αριθμού των εις την ελληνικήν κοινότητα ανηγόντων βουλευτών και τουλάχιστον τα δύο τρίτα του όλου αριθμού των εις την τουρκικήν κοινότητα ανηγόντων βουλευτών.

ΑΡΘΡΟΝ 183.

1. Εν περιπτώσει πολέμου ή ετέρου δημοσίου κινδύνου απειλούντος την ύπαρξιν της Δημοκρατίας ή οιονδήποτε τμήμα αυτής το Υπουργικόν Συμβούλιον κέκτηται την εξουσίαν να προκηρύσση δι' αποφάσεως αυτού την κήρυξιν καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης· ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, όμως, ίδια εκάτερος ή από κοινού έχουσι δικαίωμα αρνησικυρίας οιασδήποτε τοιαύτης αποφάσεως ασκούμενον εντός τεσσαράκοντα οκτώ ωρών από της ημέρας, καθ' ην η απόφασις εκοινοποιήθη εις το γραφείον εκατέρου.

2. Πάσα τοιαύτη προκήρυξις καθορίζει τα άρθρα του Συντάγματος, άτινα αναστέλλονται, καθ' όλην την διάρκειαν της καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης· μόνον όμως τα κάτωθι αναφερόμενα άρθρα του Συντάγματος δύνανται να ανασταλώσι διά της προκηρύξεως : το άρθρον 7, μόνον καθ' όσον αφορά εις θάνατον προκληθέντα εκ θεμιτής πολεμικής ενεργείας, η δευτέρα και τρίτη παράγραφος του άρθρου 10, τα άρθρα 11, 13, 16, 17, 19, 21 , το εδάφιον (δ) της ογδόης παραγράφου του άρθρου 23 και τα άρθρα 25 και 27.

3. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδουσι παραχρήμα διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας την προκήρυξιν, εκτός εάν ίδια εκάτερος ή από κοινού έχωσιν ασκήσει το δικαίωμα της αρνησικυρίας, ως εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου ορίζεται.

4. Προκήρυξις εκδοθείσα συμφώνως ταις ανωτέρω διατάξεσι του παρόντος άρθρου κατατίθεται αμέσως ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων. Εάν η Βουλή των Αντιπροσώπων δεν διατελή εν συνόδω, συγκαλείται αυτή ίνα αποφασισθή όσον οίον τε ταχύτερον περί τούτου.

5. Η Βουλή των Αντιπροσώπων δικαιούται να απορρίψη ή εγκρίνη την προκήρυξιν περί κηρύξεως καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης. Εν περιπτώσει απορρίψεως η προκήρυξις περί κηρύξεως καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης δεν έχει ουδεμίαν νομικήν ισχύν. Εν περιπτώσει εγκρίσεως ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδουσι παραχρήμα διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας την απόφασιν της Βουλής των Αντιπροσώπων.

6. Η προκήρυξις περί κηρύξεως καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης παύει να ισχύη άμα τη παρελεύσει δύο μηνών από της εγκρίσεως αυτής υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων, εκτός εάν η Βουλή των Αντιπροσώπων τη αιτήσεται του Υπουργικού Συμβουλίου αποφασίση να παρατείνη την διάρκειαν της καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης, οπότε ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας ίδια εκάτερος ή από κοινού έχουσι δικαίωμα αρνησικυρίας της αποφάσεως περί παρατάσεως της διαρκείας της καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης ασκούμενον συμφώνως τω άρθρω 50.

7. (1) Παρά τας διατάξεις του Συντάγματος, εφ' όσον χρόνον ισχύει προκήρυξις περί κηρύξεως καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης, το Υπουργικόν Συμβούλιον κρίνον ότι απαιτείται άμεσος ενέργεια εκδίδει διατάγματα αυστηρώς συναρτώμενα προς την κατάστασιν εκτάκτου ανάγκης έχοντα ισχύν νόμου και υποκείμενα εις το δικαίωμα αρνησικυρίας του Προέδρου και του Αντιπροέδρου ενεργούντων εκάτερου ίδια ή από κοινού, συμφώνως τω άρθρω 57.

(2) Εάν δεν ασκηθή συμφώνως τω πρώτω εδαφίω της παρούσης παραγράφου δικαίωμα αρνησικυρίας, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδουσι παραχρήμα διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας τα ειρημένα διατάγματα.

(3) Τα ανωτέρω διατάγματα αποβάλλουσι την ισχύν αυτών άμα τη λήξει της καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης, εφ' όσον δεν θα έχωσιν ανακληθή ενωρίτερον.

ΑΡΘΡΟΝ 184.

1. Οσάκις διάταγμα εκδοθέν συμφώνως τω εδαφίω (2) της εβδόμης παραγράφου του άρθρου 183 επιτρέπει την επιβολήν προληπτικής προσωπικής κρατήσεως—

(α) η αρχή, τη διαταγή της οποίας κρατείται οιονδήποτε πρόσωπον κατ' εφαρμογήν του διατάγματος, δέον όσον οίον τε ταχύτερον να πληροφορήση τον κρατούμενον περί των λόγων της κρατήσεως αυτού και, τηρουμένων των διατάξεων της τρίτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, περί των ισχυρισμών ως προς τα πραγματικά γεγονότα εφ' ων βασίζεται η διαταγή και να παράσχη αυτώ την ευχέρειαν υποβολής, όσον οίον τε ταχύτερον, αντιρρήσεων κατά της διαταγής κρατήσεως, και

(β) ουδείς πολίτης κρατείται εις εκτέλεσιν διατάγματος επί χρόνον υπερβαίνοντα τον ένα μήνα, εκτός εάν γνωμοδοτικόν συμβούλιον συντεθειμένον, ως εν τη δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου ορίζεται, μετ' εξέτασιν των υποβληθεισών συμφώνως τω εδαφίω (α) της παρούσης παραγράφου υπό του κρατουμένου αντιρρήσεων γνωμοδοτή προ της παρελεύσεως του μηνός ότι θεωρεί υφιστάμενον ικανόν λόγον δικαιολογούντα την κράτησιν.

2. Γνωμοδοτικόν συμβούλιον καθιστάμενον διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου συντίθεται εξ ενός προέδρου διοριζομένου από κοινού υπό του

Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας και επιλεγόμενου εκ προσώπων τελούντων ή διατελεσάντων δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή κεκτημένων τα προσόντα προς διορισμόν αυτών ως δικαστών του Δικαστηρίου τούτου και εκ δύο ετέρων μελών διοριζομένων από κοινού υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, αφού προηγουμένως συμβουλευθώσι τον πρόεδρον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

3. Το παρόν άρθρον δεν επιβάλλει εις οιαδήποτε αρχήν να αποκαλύψη γεγονότα, ων η αποκάλυψις κατά την κρίσιν αυτής θα ήτο αντίθετος προς το εθνικόν συμφέρον.

ΑΡΘΡΟΝ 185.

1. Το έδαφος της Δημοκρατίας είναι ενιαίον και αδιαίρετον.
2. Η καθολική ή μερική ένωσις της Κύπρου μεθ' οιαυδήποτε άλλου Κράτους ή η χωριστική ανεξαρτησία αποκλείονται.

ΑΡΘΡΟΝ 186.

1. Εν τω Συντάγματι, πλην εάν ορίζεται ρητώς άλλως ή εάν εκ της εν δεδομένη αλληλουχία χρήσεως όρου τινός προκύπτει άλλο τι—

(α) «Κοινότης» σημαίνει την ελληνικήν ή την τουρκικήν κοινότητα·

το «δικαστήριον» συμπεριλαμβάνει και πάντα δικαστήν αυτού·

«Έλλην» είναι ο ανήκων εις την ελληνικήν κοινότητα, ως εν άρθρω 2 ορίζεται·

«νόμος» σημαίνει νόμον της Δημοκρατίας, οσάκις ο όρος χρησιμοποιείται εν σχέσει προς περίοδον χρόνου επομένην της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος·

το «πρόσωπον» συμπεριλαμβάνει πάσαν εταιρείαν, συνεταιρισμόν, ένωσιν, σωματείον, ίδρυμα ή οργάνωσιν προσώπων, μετά ή άνευ νομικής προσωπικότητος·

«Δημοκρατία» σημαίνει την Δημοκρατίαν της Κύπρου·

«Τούρκος» ή «τουρκικός» είναι ο ανήκων εις την τουρκικήν κοινότητα, ως εν άρθρω 2 ορίζεται·

(β) λέξεις δηλούσαι το αρσενικόν γένος συμπεριλαμβάνουσι το θηλυκόν γένος και λέξεις εις τον ενικόν αριθμόν συμπεριλαμβάνουσι τον πληθυντικόν και τανάπαλιν.

2. Εις ας περιπτώσεις το Σύνταγμα παρέχει εξουσίαν προς έκδοσιν πάσης φύσεως διαταγμάτων, κανονισμών διοικήσεως ή διαχειρίσεως και οιαυδήποτε

οδηγιών, η εξουσία αυτή δέον να ερμηνεύηται ως περιλαμβάνουσα και εξουσίαν καθ' όμοιον τρόπον ασκουμένην, προς τροποποίησιν ή ανάκλησιν οιουδήποτε των ειρημένων διαταγμάτων, κανονισμών ή οδηγιών.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΡΘΡΟΝ 187.

1. Οι εκλεγέντες—

(α) ως πρώτος Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας,

(β) ως βουλευταί ή ως μέλη εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως, συμφώνως προς τας διατάξεις οιουδήποτε νόμου ισχύοντος αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος θεωρούνται ότι είναι οι νομίμως κατά την έννοιαν των διατάξεων του Συντάγματος εκλεγέντες αντιστοίχως Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, βουλευταί και μέλη των Κοινοτικών Συνελεύσεων.

2. Πάντες οι εκλογικοί νόμοι και κανονισμοί, ων η ισχύς έληξεν αυτοδικαίως κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, θέλουσιν εξακολουθήσει να ισχύωσι, μέχρις ου ψηφισθή νέος εκλογικός νόμος υπό της Βουλής των Αντιπροσώπων ή υφ' οιασδήποτε Κοινοτικής Συνελεύσεως αναλόγως της περιπτώσεως, εν πάση περιπτώσει όμως ουχί πέραν των δέκα οκτώ μηνών από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος. Η παράτασις αυτή της ισχύος αφορά εις πάσαν αναπληρωματικήν εκλογήν διενεργουμένην προς πλήρωσιν διαρκούσης της ειρημένης χρονικής περιόδου, κενουμένου λειτουργήματος του Προέδρου της Δημοκρατίας ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας ή αξιώματος βουλευτού ή θέσεως μέλους Κοινοτικής Συνελεύσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 188.

1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος και των ακολουθουσών διατάξεων του παρόντος άρθρου, πας κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ισχύων νόμος θέλει εξακολουθήσει να ισχύη κατά την ρηθείσαν ημερομηνίαν και μετ' αυτήν, μέχρις ου τροποποιηθή, διά μεταβολής, προσθήκης ή καταργήσεως δι' οιουδήποτε νόμου ή κοινοτικού τοιούτου ψηφίζομένου κατά το Σύνταγμα, από δε της ημερομηνίας ταύτης θα ερμηνεύηται και θα εφαρμόζεται προσαρμοζόμενος, καθ' ο μέτρον είναι αναγκαίον, προς το Σύνταγμα.

2. Επιφυλασσομένης πάσης διαφόρου ρυθμίσεως εν ταις μεταβατικαίς διατάξεσιν ουδεμία διάταξις τοιούτου νόμου αντικειμένη ή ασύμφωνος προς οιαδήποτε διάταξιν του Συντάγματος και ουδείς νόμος, δι' ον απαιτείται κατά το άρθρον 78 χωριστή πλειοψηφία, θα εξακολουθήσει να ισχύη· οι νόμοι όμως οι αφορώντες εις τους δήμους θα εξακολουθήσωσιν ισχύοντες επί χρονικόν

διάστημα εξ μηνών από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, οιοσδήποτε δε νόμος επιβάλλων φόρους ή τέλη θα εξακολουθήσει ισχύων μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου, 1960.

3. Δι' οιονδήποτε τοιούτον νόμον διατηρούμενον εν ισχύϊ συμφώνως τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου, ισχύουσι τα ακόλουθα, εκτός εάν εκ της χρήσεως όρου εν δεδομένη τινί αλληλουχία προκύπτει διάφορον τι:

(α) οιαδήποτε μνεία της αποικίας της Κύπρου ή του «Στέμματος» ερμηνεύεται εν σχέσει προς οιονδήποτε χρονικήν περίοδον αρχομένην από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος και εφεξής ως σημαίνουσα την Δημοκρατίαν,

(β) οιαδήποτε μνεία του Κυβερνήτου ή του Κυβερνήτου εν Συμβουλίω ερμηνεύεται, εν σχέσει προς οιονδήποτε τοιαύτην χρονικήν περίοδον, ως σημαίνουσα τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας συμφώνως ταις ρηταίς διατάξεσι του Συντάγματος ίδια εκάτερον ή από κοινού, την Βουλήν των Αντιπροσώπων προκειμένου περί θεμάτων σχετικών προς άσκησιν νομοθετικής εξουσίας, εξαιρουμένων των θεμάτων των ρητώς υπαχθέντων εις τας Κοινοτικές Συνελεύσεις, τας Κοινοτικές Συνελεύσεις προκειμένου περί παντός θέματος υπαγομένου συμφώνως τω Συντάγματι εις την αρμοδιότητα αυτών και το Υπουργικόν Συμβούλιον προκειμένου περί θεμάτων σχετικών προς άσκησιν της εκτελεστικής εξουσίας,

(γ) οιαδήποτε μνεία του διοικητικού γραμματέως ή του δημοσιονομικού γραμματέως ερμηνεύεται, εν σχέσει προς οιαδήποτε τοιαύτην χρονικήν περίοδον, ως σημαίνουσα το υπουργείον ή την ανεξάρτητον υπηρεσίαν της Δημοκρατίας εις ην το γε νυν έχον έχουσιν ανατεθή τα θέματα, εφ' ων ήσαν αρμόδιοι οι ως άνω γραμματείς,

(δ) οιαδήποτε μνεία του γενικού εισαγγελέως ή του αντεισαγγελέως ερμηνεύεται εν σχέσει προς οιαδήποτε τοιαύτην χρονικήν περίοδον ως σημαίνουσα αντιστοιχώς τον γενικόν εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή τον βοηθόν γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας, και

(ε) οιαδήποτε μνεία οιονδήποτε ετέρου προσώπου κατέχοντος δημόσιον αξίωμα ή θέσιν ή οιασδήποτε αρχής ή οιονδήποτε οργανισμού ερμηνεύεται εν σχέσει προς οιαδήποτε τοιαύτην χρονικήν περίοδον ως σημαίνουσα τον αντίστοιχον δημόσιον υπάλληλον ή την αντίστοιχον αρχήν ή υπηρεσίαν ή τον αντίστοιχον οργανισμόν της Δημοκρατίας.

4. Οιονδήποτε δικαστήριον της Δημοκρατίας εφαρμόζον τας διατάξεις οιονδήποτε νόμου, διατηρουμένου εν ισχύϊ συμφώνως τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου, εξακολουθεί να εφαρμόζη αυτόν εν σχέσει προς οιαδήποτε τοιαύτην χρονικήν περίοδον μετά των αναγκαίων προσαρμογών προς συμμόρφωσιν αυτού προς τας διατάξεις του Συντάγματος περιλαμβανομένων και των μεταβατικών διατάξεων αυτού.

5. Εν τω παρόντι άρθρω—

(α) ο όρος «νόμος» περιλαμβάνει πάσαν διοικητικήν πράξιν καταρτισθείσαν δυνάμει του νόμου τούτου προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος·

(β) ο όρος «προσαρμογή» περιλαμβάνει τροποποιήσιν, ευθυγράμμισιν και κατάργησιν.

ΑΡΘΡΟΝ 189.

Παρά τας διατάξεις του άρθρου 3 και διά χρονικήν περίοδον πέντε ετών από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος—

(α) άπαντες οι κατά το άρθρον 188 διατηρούμενοι εν ισχύϊ νόμοι δύνανται να παραμείνωσιν εις την αγγλικήν γλώσσαν, και

(β) η αγγλική γλώσσα δύναται να είναι εν χρήσει εις πάσαν διαδικασίαν ενώπιον οιοσδήποτε δικαστηρίου της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 190.

1. Τηρουμένων των επομένων διατάξεων του παρόντος άρθρου παν δικαστήριον υφιστάμενον αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, θα εξακολουθή παρά τας διατάξεις του Συντάγματος να λειτουργή ως μέχρι τούδε, άλλ' υπό συγκρότησιν, συνάδουσιν κατά το δυνατόν προς τας διατάξεις του Συντάγματος από της ειρημένης ημερομηνίας και μέχρις ου ψηφισθή νέος νόμος περί συγκροτήσεως των δικαστηρίων της Δημοκρατίας, πάντως όμως ουχί πέραν των τεσσάρων μηνών από της ημερομηνίας ταύτης.

Εκκρεμείς όμως ακροαματικάί διαδικασίαι, πολιτικάί ή ποινικάί, αίτινες, κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος είχαν μερικώς συμπληρωθή, συνεχίζονται και περαιούνται ενώπιον του παρ' ω εκκρεμοῦσι δικαστηρίου συγκεκριτημένου ως πρότερον ανεξαρτήτως οιασδήποτε διατάξεως του Συντάγματος.

2. Παρά τας διατάξεις του Συντάγματος και μέχρις ου οργανωθή το δι' αυτού καθιδρυόμενον Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον και επί χρονικήν περίοδον μη υπερβαίνουσιν τους τρεις μήνας από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, το πρωτόκολλον του Ανωτάτου Δικαστηρίου θα λειτουργή και ως πρωτόκολλον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου.

3. Το πρωτόκολλον του Ανωτάτου Δικαστηρίου θα λειτουργή ως πρωτόκολλον και του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου εν σχέσει προς παν θέμα, περιλαμβανομένης και της προσφυγής, μέχρις ου συγκροτηθή το Δικαστήριον τούτο· η συγκρότησις του Δικαστηρίου θα πραγματοποιηθή ουχί βραδύτερον των τριών μηνών από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος.

4. Διά τον υπολογισμόν οιασδήποτε προθεσμίας εν σχέσει προς προσφυγήν

τινα ενώπιον του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά τας διατάξεις του Συντάγματος, δεν συνυπολογίζεται ο χρόνος από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος μέχρι της κατά τα ανωτέρω συγκροτήσεως του Δικαστηρίου.

5. Το υφιστάμενον αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος Ανώτατον Δικαστήριον θεωρείται, μέχρι της συγκροτήσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου συμφώνως ταις διατάξεσι του Συντάγματος, ότι αποτελεί το κατά το Σύνταγμα καθιδρυόμενον Ανώτατον Δικαστήριον. Η συγκρότησις του κατά το Σύνταγμα Ανωτάτου Δικαστηρίου θα γίνη ουχί βραδύτερον των τριών μηνών από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος· η μνεία όμως του αρχιδικαστού θα σημαίνει το αρχαιότερον μέλος του Δικαστηρίου και το υφιστάμενον Ανώτατον Δικαστήριον θα θεωρήται ως εγκύρως συγκεκριημένον διαρκούσης της ειρημένης χρονικής περιόδου ανεξαρτήτως της ελαττώσεως των μελών αυτού κάτω του αριθμού των τεσσάρων.

ΑΡΘΡΟΝ 191.

Οιαδήποτε διαδικασία εκκρεμούσα κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος εν τη οποία ο γενικός εισαγγελεύς εν ονόματι της Κυβερνήσεως της αποικίας της Κύπρου ή οιοδήποτε τμήματος ή υπαλλήλου αυτής είναι διάδικος θα συνεχίζεται κατά την ημερομηνίαν ταύτην και εφεξής, υποκαθισταμένης ως διαδίκου της Δημοκρατίας ή της αντιστοίχου υπηρεσίας ή του υπαλλήλου αυτής.

ΑΡΘΡΟΝ 192.

1. Επιφυλασσομένης πάσης ετέρας διατάξεως του Συντάγματος, παν πρόσωπον, όπερ αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος κατέχει θέσιν ή αξίωμα εν τη δημοσία υπηρεσία, δικαιούται να τύχη μετά την ημερομηνίαν ταύτην των αυτών όρων υπηρεσίας, των δι' αυτό ισχυόντων προ της ημερομηνίας ταύτης. Οι τοιούτοι όροι δεν δύνανται να μεταβληθώσι δυσμενώς δι' αυτόν διαρκούσης της συνεχίσεως της υπηρεσίας αυτού εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας κατά την ειρημένην ημερομηνίαν ή εφεξής.

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου πλην του αρχιδικαστού και οι δικασταί και ειρηνοδίκαι ή πταισματοδίκαι των κατωτέρων δικαστηρίων, κατέχοντες τα αξιώματα ή τας θέσεις αυτών αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος θέλουσιν εξακολουθήσει κατέχοντες, παρά τας διατάξεις των άρθρων 153 και 157, τα αντίστοιχα αξιώματα ή θέσεις αυτών, ως εάν είχαν διορισθή εις τας θέσεις ή τα αξιώματα αυτών κατά τας διατάξεις των άρθρων τούτων και δη, μέχρις ου λάβουν χώραν διορισμοί συμφώνως ταις διατάξεσι των ειρημένων άρθρων, και κατ' ακολουθίαν εφαρμόζονται ως προς τούτους αι διατάξεις του Συντάγματος.

3. Εάν ο κατέχων θέσιν ή αξίωμα τι εκ των εν τη πρώτη και δευτέρα παραγράφω του παρόντος άρθρου αναφερομένων δεν διορισθή εν τη δημοσία υπηρεσία της Δημοκρατίας, δικαιούται, διατηρουμένων των ισχυόντων περί αυτού όρων υπηρεσίας, να τύχη δικαίας αποζημιώσεως ή συντάξεως βάσει των περί συντάξεως εν περιπτώσει καταργήσεως της θέσεως ή αξιώματος διατάξεων, επιλεγομένης της επωφελεστεράς μεταξύ των δύο τοιούτων και καταβαλλομένης εκ του δημοσίου ταμείου της Δημοκρατίας.

4. Μη επηρεαζομένης της ισχύος της πέμπτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, πας κατέχων θέσιν εκ των εν τη πρώτη και τη δευτέρα παραγράφω αναφερομένων, υπαγομένην κατ' εφαρμογήν του Συντάγματος εις την αρμοδιότητα Κοινοτικής Συνελεύσεως δύναται, εάν επιθυμή τούτο, να παραιτηθή των συμφώνως τη τρίτη παραγράφω του παρόντος άρθρου δικαιωμάτων αυτού και να επιλέξη υπηρεσίαν υπαγομένην εις Κοινοτικήν Συνέλευσιν. Εν τοιαύτη περιπτώσει ο κάτοχος της ειρημένης θέσεως ή αξιώματος δικαιούται να λάβη παρά της Δημοκρατίας οιονδήποτε επίδομα λόγω αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας, σύνταξιν, πρόσθετον χορήγημα ή άλλο παρόμοιον ωφέλημα, του οποίου θα εδικαιούτο συμφώνως τω ισχύοντι αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος νόμω και δη αναφορικώς προς περίοδον χρόνου υπηρεσίας προ της ειρημένης ημερομηνίας, εάν η περίοδος αύτη καθ' εαυτήν ή ομού μεθ' οιασδήποτε περιόδου χρόνου υπηρεσίας υπαγομένης εις Κοινοτικήν Συνέλευσιν παρείχεν αυτό το δικαίωμα, συμφώνως τω μνημονευθέντι νόμω, απολήψεως οιονδήποτε τοιούτου ωφελήματος.

5. Πας εκπαιδευτικός, όστις αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ετέλει εν ενεργώ διδακτική υπηρεσία και ελάμβανεν αντιμισθίαν καταβαλλομένην εκ του δημοσίου ταμείου της αποικίας της Κύπρου και του οποίου η θέσις κατ' εφαρμογήν του Συντάγματος υπάγεται εις την αρμοδιότητα Κοινοτικής Συνελεύσεως, δικαιούται να λάβη παρά της Δημοκρατίας οιονδήποτε επίδομα λόγω αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας, σύνταξιν, πρόσθετον χορήγημα ή έτερον παρόμοιον ωφέλημα του οποίου θα εδικαιούτο συμφώνως τω ισχύοντι προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος νόμω και δη αναφορικώς προς περίοδον χρόνου υπηρεσίας προ της ειρημένης ημερομηνίας, εάν η περίοδος αύτη καθ' εαυτήν ή ομού μεθ' οιασδήποτε περιόδου υπηρεσίας υπαγομένης εις Κοινοτικήν Συνέλευσιν παρείχεν αυτό το δικαίωμα, συμφώνως τω μνημονευθέντι νόμω, απολήψεως οιονδήποτε τοιούτου ωφελήματος.

6. Πας όστις αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ήτο δημόσιος υπάλληλος της αποικίας της Κύπρου, και ευρίσκετο επ αδεία λόγω αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας ή υπό μετάθεσιν εκ της υπηρεσίας εις οιανδήποτε έτεραν υπηρεσίαν εκτός της τοιαύτης της Δημοκρατίας, θα δικαιούται των αυτών όρων υπηρεσίας οίτινες υπό τας αυτάς συνθήκας θα ισχύουν ως προς αυτόν προ της ειρημένης ημερομηνίας, αδιακρίτως του εάν είναι ή όχι υπήκοος της Δημοκρατίας, οι δε όροι υπηρεσίας ούτοι δεν επιτρέπεται να μεταβληθώσι δυσμενώς δι' αυτόν.

7. Εν τω παρόντι άρθρω οι κάτωθι όροι έχουσι την έναντι αυτών σημειουμένην έννοιαν:

(α) «δημοσία υπηρεσία» εν σχέσει προς τον προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος χρόνον σημαίνει υπηρεσίαν υποκειμένην εις την Κυβέρνησιν της αποικίας της Κύπρου, εν σχέσει δε προς υπηρεσίαν μετά την ημερομηνίαν ταύτην σημαίνει πολιτικήν υπηρεσίαν, υποκειμένην εις την Κυβέρνησιν της Δημοκρατίας και περιλαμβάνει υπηρεσίαν εν τοις σώμασιν ασφαλείας της Δημοκρατίας,

(β) οι «όροι υπηρεσίας» περιλαμβάνουσιν επιφερομένων των αναγκαίων προσαρμογών συμφώνως ταις διατάξεσι του Συντάγματος, τα αφορώντα εις την αντιμισθίαν, άδειαν, παύσιν ή αποχώρησιν, σύνταξιν, πρόσθετα χορηγήματα ή άλλα παρόμοια επιδόματα.

8. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της έκτης παραγράφου του παρόντος άρθρου ουδέν εκ των εν τω παρόντι άρθρω διαλαμβανομένων εφαρμόζεται προκειμένου περί οιοδήποτε, όστις δεν είναι υπήκοος της Δημοκρατίας.

ΑΡΘΡΟΝ 193.

Πας όστις αμέσως προ της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ελάμβανεν εκ του δημοσίου ταμείου της αποικίας της Κύπρου περιλαμβανομένου του ταμείου συντάξεων χηρών και ορφανών οιανδήποτε σύνταξιν ή έτερον επίδομα λόγω αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας θα εξακολουθή από της ημερομηνίας της ισχύος του Συντάγματος λαμβάνων την σύνταξιν ή το επίδομα λόγω αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας εκ του δημοσίου ταμείου της Δημοκρατίας, υπό τας προϋποθέσεις και τους όρους τους ισχύοντας περί των συντάξεων ή των ετέρων ειρημένων επιδομάτων αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ή υπό προϋποθέσεις και όρους θεσπιζομένους μεταγενεστέρως, ουχί όμως ολιγώτερον ευμενείς διά τον δικαιούχον και εφαρμοζομένους εις την περίπτωσιν αυτού.

ΑΡΘΡΟΝ 194.

Το επί συντάξεως εκ του ταμείου συντάξεων χηρών και ορφανών δικαίωμα οιοδήποτε προσώπου από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος και εφεξής θα εξακολουθή να υπόκειται εις τας προϋποθέσεις και τους όρους συνταξιοδοτήσεως τους ισχύοντας αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, δεν δύνανται δε να μεταβληθώσιν ούτοι δυσμενώς δι' οιοδήποτε πρόσωπον, εφ' όσον χρόνον υφίσταται δικαίωμα αυτού επί της συντάξεως.

ΑΡΘΡΟΝ 195.

Παρά τα οριζόμενα εν τω Συντάγματι οι εκλεγέντες ως πρώτος Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ως πρώτος Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, οίτινες δυνάμει του άρθρου 187 αναγνωρίζονται ως πρώτος Πρόεδρος και ως πρώτος

Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας, πριν ή εγκατασταθώσιν εις το λειτούργημα αυτών ή μετά την τοιαύτην εγκατάστασιν, ως εν άρθρω 42 ορίζεται, έχουσι και θεωρούνται ότι έσχον, από κοινού, το αποκλειστικόν δικαίωμα και την εξουσίαν να υπογράψωσι και συνομολογήσωσιν εν ονόματι της Δημοκρατίας την συνθήκην εγκαθιδρύσεως της Δημοκρατίας της Κύπρου, μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος, της Δημοκρατίας της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας, ομού μετά των ανταλλαγών διακοινώσεων των συνταχθεισών προς υπογραφήν μετά της συνθήκης ταύτης και την συνθήκην εγγυήσεως της ανεξαρτησίας, εδαφικής ακεραιότητος και του Συντάγματος της Δημοκρατίας, μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος, της Δημοκρατίας της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Βορείου Ιρλανδίας, την συνθήκην στρατιωτικής συμμαχίας μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Τουρκίας και την συμφωνίαν μεταξύ της Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Τουρκίας περί εφαρμογής της μεταξύ των Κρατών τούτων συναφθείσης συνθήκης συμμαχίας και αι συνθήκαι, αι συμφωνίαι και αι ανταλλαγείσαι διακοινώσεις αύται θα συνομολογηθώσιν ούτω εγκύρως εν ονόματι της Δημοκρατίας, και τιθέμεναι εν ισχύϊ καθίστανται δεσμευτικά από της ημερομηνίας της κατά τα ανωτέρω υπογραφής αυτών.

ΑΡΘΡΟΝ 196.

Η θητεία των πρώτων Κοινοτικών Συνελεύσεων άρχεται από της ημερομηνίας της ενάρξεως ισχύος του Συντάγματος.

ΑΡΘΡΟΝ 197.

1. Πάσα αμέσως προ της ημερομηνίας της ισχύος του Συντάγματος υπέρ οιοδήποτε σχολείου ή οργανισμού ή ιδρύματος, υπαγομένου δυνάμει των διατάξεων του Συντάγματος εις την αρμοδιότητα Κοινοτικής Συνελεύσεως ή διά λογαριασμόν αυτού ή ως καταπίστευμα υπέρ αυτού κατεχομένη κινητή ή ακίνητος ιδιοκτησία ή οιοδήποτε δικαίωμα ή συμφέρον επ' αυτής, είτε ανήκουσα εις την Κυβέρνησιν της αποικίας της Κύπρου ή εις οιοδήποτε οργανισμόν ή έτερον πρόσωπον, είτε εγγεγραμμένη επ' ονόματι αυτών, από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος μεταβιβάζεται και παραδίδεται εις την κατοχήν των προσώπων, αρχών ή οργανισμών ους ο νόμος της οικείας Κοινοτικής Συνελεύσεως θέλει ορίσει, τηρουμένων των προϋποθέσεων και των όρων ους θέλει θεσπίσει ο νόμος ούτος. Ο τοιούτος νόμος όμως δεν δύναται να ορίση ότι οιαδήποτε τοιαύτη ιδιοκτησία θα μεταβιβασθή εις αυτήν ταύτην την Κοινοτικήν Συνέλευσιν ή θα παραδοθή εις την κατοχήν αυτής ταύτης της Κοινοτικής Συνελεύσεως.

2. Ουδέν εκ των εν τω παρόντι άρθρω διαλαμβανομένων δύναται να ισχύση προκειμένου περί κληροδοτημάτων ή άλλων δωρεών διοικουμένων υπό διαχειριστών ή προκειμένου περί οιοδήποτε βακουφίου, και αφορώντων εις εκπαιδευτικούς σκοπούς.

ΑΡΘΡΟΝ 198.

1. Αι επόμεναι διατάξεις ισχύουσι, μέχρις ου ψηφισθή νόμος περί ιθαγενείας περιλαμβάνων τας διατάξεις ταύτας:

(α) παν θέμα αναφερόμενον εις την ιθαγένειαν διέπεται υπό των διατάξεων του παραρτήματος Δ της συνθήκης εγκαθιδρύσεως, και

(β) ο γεννώμενος εν Κύπρω κατά την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος ή μετ' αυτήν αποκτά διά της γεννήσεως την ιθαγένειαν της Δημοκρατίας, εάν ο πατήρ αυτού είχεν αποκτήσει την ιθαγένειαν της Δημοκρατίας κατά την ημερομηνίαν ταύτην ή θα απέκτα τοιαύτην ιθαγένειαν δυνάμει των διατάξεων του παραρτήματος Δ της συνθήκης εγκαθιδρύσεως, εάν δεν είχεν αποθάνει.

2. Εν τω παρόντι άρθρω «συνθήκη εγκαθιδρύσεως» σημαίνει την συνθήκην μεταξύ της Δημοκρατίας της Κύπρου, του Βασιλείου της Ελλάδος, της Δημοκρατίας της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, την αναφερομένην εις την εγκαθίδρυσιν της Δημοκρατίας της Κύπρου.

ΑΡΘΡΟΝ 199.

1. Η Τουρκική Κοινοτική Συνέλευσις δικαιούται όπως εισπράξη παρά της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας τα εν ταις ανταλλαγείσαις διακοινώσεσι μεταξύ του Κυβερνήτου της αποικίας της Κύπρου εκ μέρους της κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου και αντιπροσώπων της Τουρκικής κοινότητας της Κύπρου αίτινες συνετάχθησαν προς υπογραφήν κατά την 6ην Ιουλίου 1960 αναφερόμενα ποσά.

2. Ουδεμία των προβλέψεων του παρόντος άρθρου δύναται να ερμηνευθή ως περιορίζουσα το δικαίωμα εκατέρας των δύο κοινοτήτων επί τη βάσει του Συντάγματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι (Άρθρον 181)

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

(Εν μεταφράσει εκ του αυθεντικού αγγλικού και γαλλικού κειμένου.)

Η Δημοκρατία της Κύπρου αφ' ενός και η Ελλάς, η Τουρκία και το Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας αφ' ετέρου—

I. έχουσαι υπ' όσιν ότι η αναγνώρισις και η διατήρησις της ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητος και της ασφαλείας της Δημοκρατίας της Κύπρου, ως εγκαθιδρύθη και καθορίζεται διά των θεμελιωδών άρθρων του Συντάγματος αυτής, είναι προς το κοινόν αυτών συμφέρον,

II. επιθυμούσαι όπως συνεργασθώσιν ίνα διασφαλίσωσι τον σεβασμόν της δημιουργηθείσης διά του εν λόγω Συντάγματος καταστάσεως, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον I

Η Δημοκρατία της Κύπρου αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως διασφαλίζει την διατήρησιν της ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητος και της ασφαλείας αυτής ως και τον σεβασμόν του Συντάγματος αυτής.

Η Δημοκρατία της Κύπρου αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη συμμετέχη, καθολικώς ή μερικώς, εις πολιτικήν ή οικονομικήν τινά ένωσιν μεθ' οιουδήποτε κράτους. Κατά συνέπειαν κηρύσσει απαγορευμένην πάσαν δράσιν δυναμένην, αμέσως ή εμμέσως, να προωθήση είτε την ένωσιν μεθ' οιουδήποτε άλλου κράτους είτε τον διαμελισμόν της νήσου.

Άρθρον II

Η Ελλάς, η Τουρκία και το Ηνωμένον Βασίλειον, λαμβάνουσαι υπό σημείωσιν τας εν άρθρω I της παρούσης συνθήκης αναληφθείσας υπό της Δημοκρατίας της Κύπρου υποχρεώσεις, αναγνωρίζουσι και εγγυώνται την ανεξαρτησίαν, εδαφικήν ακεραιότητα και ασφάλειαν της Δημοκρατίας της Κύπρου ως και την δημιουργηθείσαν διά των θεμελιωδών άρθρων του Συντάγματος αυτής κατάστασιν.

Η Ελλάς, η Τουρκία και το Ηνωμένον Βασίλειον αναλαμβάνουσιν ωσαύτως την υποχρέωσιν όπως απαγορεύωσι, το κατ' αυτάς, πάσαν δράσιν σκοπούσαν εις την άμεσον ή έμμεσον προώθησιν είτε της ενώσεως της Κύπρου μεθ' οιουδήποτε άλλου κράτους είτε του διαμελισμού της νήσου.

Άρθρον III

Η Δημοκρατία της Κύπρου, η Ελλάς και η Τουρκία αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως σέβωνται την ακεραιότητα των κατά τον χρόνον της εγκαθιδρύσεως της Δημοκρατίας της Κύπρου διατηρηθεισών υπό την κυριαρχίαν του Ηνωμένου Βασιλείου περιοχών και εγγυώνται την υπό του Ηνωμένου Βασιλείου χρήσιν και απόλαυσιν των διασφαλισθησομένων εις τούτο υπό της Δημοκρατίας της Κύπρου δικαιωμάτων συμφώνως τη υπογραφείση εν Λευκωσία υπό σημερινήν ημερομηνίαν συνθήκη περί εγκαθιδρύσεως της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Άρθρον IV

Εν περιπτώσει παραβιάσεως των διατάξεων της παρούσης συνθήκης, η Ελλάδα, η Τουρκία και το Ηνωμένο Βασίλειον αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως διαβουλεύονται μετ' αλλήλων όσον αφορά τας παραστάσεις ή τα μέτρα τα αναγκαία διά την διασφάλισιν της τηρήσεως των εν λόγω διατάξεων.

Εφ' όσον κοινή ή συντετονισμένη ενέργεια δεν ήθελεν αποδειχθή δυνατή, εκάστη των τριών εγγυητριών δυνάμεων επιφυλάσσει εαυτή το δικαίωμα όπως ενεργήση με μόνον σκοπόν την επαναφοράν της διά της παρούσης συνθήκης δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Άρθρον V

Η παρούσα συνθήκη τίθεται εν ισχύϊ κατά την ημερομηνίαν της υπογραφής αυτής. Τα αυθεντικά κείμενα της παρούσης συνθήκης θέλουσι κατατεθή εν Λευκωσία.

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη θα προβώσι το ταχύτερον εις την καταχώρησιν της παρούσης συνθήκης παρά τη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών συμφώνως τω άρθρω 102 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II (Άρθρον 181)

ΣΥΝΘΗΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

(Εν μεταφράσει εκ του αυθεντικού γαλλικού κειμένου.)

Η Δημοκρατία της Κύπρου, η Ελλάδα και η Τουρκία—

I. εν τη κοινή αυτών επιθυμία όπως διατηρήσωσι την ειρήνην και την ασφάλειαν εκάστης εξ αυτών,

II. έχουσαι υπ' όψιν ότι αι προσπάθειαι αυτών διά την διατήρησιν της ειρήνης και της ασφαλείας είναι σύμφωνοι προς τους σκοπούς και τας αρχάς του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον I

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως συνεργάζωνται διά την κοινήν αυτών άμυναν και όπως διαβουλεύονται μετ' αλλήλων επί των αναφουομένων εν σχέσει προς ταύτην προβλημάτων.

Άρθρον ΙΙ

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως αντιστώσι κατά πάσης αμέσου ή εμμέσου επιθέσεως στρεφόμενης κατά της ανεξαρτησίας ή της εδαφικής ακεραιότητος της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Άρθρον ΙΙΙ

Διά τους σκοπούς της παρούσης συμμαχίας και προς επίτευξιν των προαναφερομένων θέλει εγκαθιδρυθή επί του εδάφους της Δημοκρατίας της Κύπρου Τριμερές Στρατηγείον.

Άρθρον ΙV

Η Ελλάς και η Τουρκία θα συμμετέχωσι του ούτω εγκαθιδρυμένου Τριμερούς Στρατηγείου διά των στρατιωτικών αποσπασμάτων των καθοριζομένων εν τω συνημμένω τη παρούση συνθήκη Συμπληρωματικώ Πρωτοκόλλω υπ' αριθμόν 1.

Τα εν λόγω αποσπάσματα θα μεριμνήσωσι περί της εκγυμνάσεως του στρατού της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Άρθρον V

Την διοίκησιν του Τριμερούς Στρατηγείου θα αναλαμβάνη εκ περιτροπής, διά περίοδον ενός έτους έκαστος, Έλληνας, Τούρκος και Κύπριος ανώτατος αξιωματικός, όστις θα διορίζεται αντιστοίχως υπό των Κυβερνήσεων της Ελλάδος και της Τουρκίας και υπό του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Άρθρον VI

Η παρούσα συνθήκη τίθεται εν ισχύι κατά την ημερομηνίαν της υπογραφής αυτής.

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη θα συνάψωσι προσθέτους συμφωνίας, εάν η εφαρμογή της παρούσης συνθήκης ήθελε καταστήσει τούτο αναγκαίον.

Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη θα προβώσι το ταχύτερον εις την καταχώρησιν της παρούσης συνθήκης παρά τη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών συμφώνως τω άρθρω 102 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Υπ' Αριθμόν Ι

1. Τα μέλλοντα να συμμετάσχουν του Τριμερούς Στρατηγείου αποσπάσματα, Ελληνικόν και Τουρκικόν, θα περιλαμβάνωσιν αντιστοίχως 950 Έλληνας

αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και οπλίτας και 650 Τούρκους, αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και οπλίτας.

II. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας της Κύπρου ενεργούντες από συμφώνου, δύνανται να ζητήσωσι παρά των Κυβερνήσεων Ελλάδος και Τουρκίας την αύξησιν ή μείωσιν του Ελληνικού και του Τουρκικού αποσπάσματος.

III. Συμφωνείται όπως οι χώροι στρατωνισμού των συμμετεχόντων εις το Τριμερές Στρατηγείον αποσπασμάτων, Ελληνικού και Τουρκικού, η νομική αυτών κατάστασις, αι διευκολύνσεις και ατέλειαι από τελωνειακών δασμών και φόρων, ως και αι λοιπαί ασυλίας και προνόμια αυτών, ως και οιαδήποτε άλλα στρατιωτικά και τεχνικά ζητήματα αφορώντα την οργάνωσιν και λειτουργίαν του ως άνω Στρατηγείου θα καθορισθώσι δι' ειδικής συμβάσεως ήτις θα τεθή εν ισχύι ουχί βραδύτερον της Συνθήκης Συμμαχίας.

IV. Συμφωνείται ωσαύτως ότι το Τριμερές Στρατηγείον θα εγκατασταθή ουχί βραδύτερον των τριών μηνών από της συμπληρώσεως του έργου της Μικτής Συνταγματικής Επιτροπής και θα αποτελήται κατά την αρχικήν περίοδον εκ περιορισμένου αριθμού αξιωματικών επιφορτισμένων με την εκγύμνασιν των ενόπλων δυνάμεων της Δημοκρατίας της Κύπρου. Τα προαναφερόμενα αποσπάσματα, Ελληνικόν και Τουρκικόν, θέλουσιν αφιχθή εις Κύπρον κατά την ημερομηνίαν της υπογραφής της Συνθήκης Συμμαχίας.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Υπ' Αριθμόν II

Άρθρον I

Συνιστάται Επιτροπή εκ των Υπουργών των Εξωτερικών της Κύπρου, της Ελλάδος και της Τουρκίας. Αύτη θα αποτελή το ανώτατον πολιτικόν όργανον της τριμερούς συμμαχίας και δύναται να επιλαμβάνηται οιοδήποτε ζητήματος αφορώντος την συμμαχίαν, όπερ αι Κυβερνήσεις των τριών συμμάχων χωρών θέλουσι συμφωνήσει όπως υποβάλωσιν εις αυτήν.

Άρθρον II

Η εξ Υπουργών Επιτροπή θα συνέρχηται εις τακτικήν σύνοδον άπαξ του έτους. Εν περιπτώσει επειγούσης ανάγκης η εξ Υπουργών Επιτροπή δύναται να συγκληθή υπό του Προέδρου αυτής εις έκτακτον σύνοδον τη αιτήσει ενός εκ των μελών της συμμαχίας.

Αι αποφάσεις της εξ Υπουργών Επιτροπής λαμβάνονται ομοφώνως.

Άρθρον III

Της εξ Υπουργών Επιτροπής προεδρεύει εκ περιτροπής και διά περίοδον ενός έτους έκαστος των τριών Υπουργών των Εξωτερικών. Πλην αντιθέτου αποφάσεως θα συνέρχηται εις τακτικήν σύνοδον εν τη πρωτεύουση της χώρας

του Προέδρου αυτής. Κατά την διάρκεια της θητείας αυτού, ο Πρόεδρος θα προεδρεύη τόσον της τακτικής όσον και των εκτάκτων συνόδων της εξ Υπουργών Επιτροπής.

Η Επιτροπή δύναται να συνιστά βοηθητικά όργανα οπότεν κρίνει τούτο αναγκαίον διά την εκπλήρωσιν του έργου αυτής.

Άρθρον IV

Κατά την ενάσκησιν των λειτουργιών αυτού το διά της συνθήκης συμμαχίας ιδρυόμενον Τριμερές Στρατηγείον θα είναι υπεύθυνον έναντι της εξ Υπουργών Επιτροπής. Το Τριμερές Στρατηγείον θα υποβάλλη εις την Επιτροπήν διαρκούσης της τακτικής συνόδου ταύτης ετησίαν έκθεσιν περιλαμβάνουσαν λεπτομερή απολογισμόν της δράσεως του Στρατηγείου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΞ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Άρθρον 182)

Άρθρον 1.

Πρώτη και δευτέρα παράγραφος άρθρου 3.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 4.

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 4 μόνον καθ' όσον αναφέρει τας αρχάς της Δημοκρατίας.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 4 μόνον καθ' όσον αναφέρει τας κοινοτικές αρχάς.

Τετάρτη παράγραφος άρθρου 4 μόνον καθ' όσον αναφέρει τους πολίτας της Δημοκρατίας.

Άρθρον 5.

Τετάρτη παράγραφος άρθρου 23 μόνον καθ' όσον αναφέρει την Δημοκρατίαν ή δήμον και το εδάφιον (γ) της ειρημένης παραγράφου.

Πέμπτη παράγραφος άρθρου 23 μόνον καθ' όσον αναφέρει την χρήσιν ιδιοκτησίας κτωμένης δι' αναγκαστικής απαλλοτριώσεως υπό της Δημοκρατίας ή δήμου και την απόδοσιν αυτής εις τον ιδιοκτήτην.

Έκτη παράγραφος άρθρου 23.

Ενδεκάτη παράγραφος άρθρου 23 μόνον καθ' όσον αναφέρει αναγκαστικήν απαλλοτριώσιν ενεργουμένην υπό της Δημοκρατίας ή δήμου και καθ' όσον αναφέρεται εν τη παραγράφω η προσφυγή εις δικαστήρια και το ανασταλτικόν αυτής αποτέλεσμα.

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 36.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 39 μόνον καθ' όσον αναφέρει καθολικήν ψηφοφορίαν.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 42 εξαιρουμένου του κειμένου της διαβεβαιώσεως, πλην μόνον της εν τω κειμένω τούτω μνείας της πίστεως εις το Σύνταγμα και του σεβασμού προς τούτο.

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 42.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 43 μόνον καθ' όσον αναφέρει την πενταετή θητείαν.

Δευτέρα και τετάρτη παράγραφος άρθρου 44.

Άρθρον 46, εξαιρουμένης της τετάρτης παραγράφου αυτού.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 50, εξαιρουμένου του τμήματος του εδαφίου Α από του υπεδαφίου (α) μέχρι και του υπεδαφίου (στ) συμπεριλαμβανομένων.

Πρώτη και δευτέρα παράγραφος άρθρου 51.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 51 εξαιρουμένης της τριακονθημέρου προθεσμίας του προϋπολογισμού.

Τετάρτη και έκτη παράγραφος άρθρου 51.

Άρθρον 52, εξαιρουμένης της προσφυγής εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον συμφώνως τω άρθρω 140.

Πρώτη, δευτέρα και τρίτη παράγραφος άρθρου 53.

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 57, εξαιρουμένων των προθεσμιών και της περιόδου της αρχομένης διά των λέξεων : «η άσκησις όμως του δικαιώματος αναπομπής» - μέχρι του τέλους της παραγράφου.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 57, εξαιρουμένων των προθεσμιών.

Τετάρτη παράγραφος άρθρου 57 μόνον καθ' όσον αναφέρει έκδοσιν.

Άρθρον 61.

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 62 μόνον καθ' όσον αναφέρει τα ποσοστά, την χωριστήν καθολικήν ψηφοφορίαν και ότι τα ποσοστά είναι ανεξάρτητα

στατιστικών δεδομένων.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 65 μόνον καθ' όσον αναφέρει την πενταετή προθεσμίαν.

Άρθρον 78.

Άρθρον 86.

Εδάφια (α), (β) (γ), (δ) και (ε) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 87, και το εδάφιο (στ) εξαιρουμένων των εν τέλει αυτού λέξεων «συμφώνως τω άρθρω 88».

Εδάφια (β) και (γ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 89 και η δευτέρα και τρίτη παράγραφος του αυτού άρθρου.

Άρθρον 92 καθ' όσον μόνον αναφέρει τον καθορισμόν υπό των Κοινοτικών Συνελεύσεων του αριθμού των μελών εκατέρας αυτών.

Άρθρον 108.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 112, εξαιρουμένων των εν αυτή αναφερομένων προσόντων.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 115 εξαιρουμένων των εν αυτή αναφερομένων προσόντων.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 118, εξαιρουμένων των εν αυτή αναφερομένων προσόντων.

Άρθρον 123.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 126, εξαιρουμένων των εν αυτή αναφερομένων προσόντων.

Άρθρον 129.

Άρθρον 130.

Άρθρον 131.

Άρθρον 132.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 133, εξαιρουμένης της δευτέρας περιόδου του εδαφίου (2).

Πρώτη παράγραφος άρθρου 137.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 137 μόνον καθ' όσον αναφέρει την αναστολήν της ισχύος του προσβληθέντος νόμου ή αποφάσεως.

Τετάρτη παράγραφος άρθρου 137, εξαιρουμένης της δευτέρας περιόδου.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 138.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 139 μόνον καθ' όσον αναφέρει την σύγκρουσιν αρμοδιότητος, την εγειρομένην μεταξύ της Βουλής και των Κοινοτικών Συνελεύσεων.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 153, εξαιρουμένης της δευτέρας περιόδου του εδαφίου (2) .

Πρώτη και δευτέρα παράγραφος άρθρου 157.

Πρώτη, δευτέρα, τρίτη και τετάρτη παράγραφος άρθρου 159.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 160 καθ' όσον προβλέπει τα θέματα άτινα θα δικάζωσι τα δικαστήρια.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 160, εξαιρουμένης της δευτέρας περιόδου.

Άρθρον 170.

Πρώτη παράγραφος άρθρου 173, εξαιρουμένων των ονομάτων των πόλεων.

Τρίτη παράγραφος άρθρου 173, εξαιρουμένης ειδικώς της υπό του οργανισμού συντονισμού μερίμνης περί πάσης εργασίας, ήτις απαιτείται να ενεργήται από κοινού.

Άρθρον 178.

Άρθρον 181.

Άρθρον 182

Δευτέρα παράγραφος άρθρου 185.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι πιο κάτω Νόμοι περιέχουν διατάξεις οι οποίες δεν είναι δυνατό να περιληφθούν στο ενοποιημένο κείμενο του Συντάγματος ως άρθρα αυτού. Εντούτοις, ενόψει του ότι επηρεάζουν την εφαρμογή των προνοιών του Συντάγματος κρίνεται σκόπιμο να παρατεθούν πιο κάτω:

1. Ο περί της Πρώτης Τροποποίησης του Συντάγματος Νόμος του 1989 (Ν.95/1989) ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Παράρτημα Πρώτο, ημερομ. 17.6.1989, περιέχει τις ακόλουθες διατάξεις:

«Μεταβατικές διατάξεις.
4 του 95 του 1989.

4. Εκκρεμείς διαδικασίες κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντα Νόμου συνεχίζονται και ολοκληρώνονται ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμούν συγκροτούμενου ως προηγουμένως και ανεξαρτήτως της τροποποίησης του Συντάγματος που προνοείται στον παρόντα Νόμο.».

«Ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντα Νόμου.
5 του 95 του 1989.

5. Η ισχύς του παρόντα Νόμου αρχίζει την 1.1.1990.».

2. Ο περί της Όγδοης Τροποποίησης του Συντάγματος Νόμος του 2015 (Ν.130(Ι)/2015) ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Παράρτημα Ι(Ι), ημερομ. 21.7.2015, περιέχει την ακόλουθη διάταξη:

«Μεταβατικές διατάξεις.
3 του 130(Ι) του 2015.

3.-(1) Το Ανώτατο Δικαστήριο διατηρεί και συνεχίζει να ασκεί δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα Νόμο, πρωτοβάθμια δικαιοδοσία, έως την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, γνωστοποίησης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, για τη συγκρότηση του

Διοικητικού Δικαστηρίου και την ετοιμότητά του να λειτουργήσει, οπότε η δικαιοδοσία αυτή μεταφέρεται στο Διοικητικό Δικαστήριο για να ασκείται κατ' αποκλειστικότητα από αυτό.

(2) Κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της γνωστοποίησης η οποία εκδίδεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), οι εκκρεμούσες διαδικασίες για υποβληθείσες προσφυγές ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την άσκηση της τριαύτης πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας μεταβιβάζονται στο καθιδρυόμενο δυνάμει νόμου Διοικητικό Δικαστήριο προς συνέχιση των δικαστικών διαδικασιών και έκδοση αποφάσεων δυνάμει του νόμου με βάση τον οποίο αυτό εγκαθιδρύεται, ενώ οι προσφυγές στις οποίες η απόφαση έχει επιφυλαχθεί συνεχίζονται και αποπερατώνονται ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο αυτές εκκρεμούν.».

ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Ν.95/1989)

Επειδή το Άρθρο 111 του Συντάγματος της Δημοκρατίας προβλέπει Προοίμιο.
τη ρύθμιση θεμάτων προσωπικού θεσμού αποκλειστικά από
εκκλησιαστικούς νόμους,

Και επειδή η αποκλειστική αυτή αρμοδιότητα εμποδίζει την
επιβαλλόμενη αναθεώρηση και αναπροσαρμογή με πολιτειακούς
νόμους των κανόνων που διέπουν τα θέματα προσωπικού θεσμού
σύμφωνα με σύγχρονες αρχές δικαίου και κοινωνικές αντιλήψεις καθώς
και με τις υποχρεώσεις της Δημοκρατίας που απορρέουν από διεθνείς
συμβάσεις καθώς και συστάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Και επειδή το Άρθρο 111 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα
θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με
οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

Και επειδή η Γνωμάτευση του Ανώτατου Δικαστηρίου στην
Αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας αρ.1/86 σύμφωνα με την
οποία κρίθηκε ως ανεπίτρεπτη η τροποποίηση των Άρθρων 63 και 66,
που περιέχουν διατάξεις που αφορούν τόσο την ελληνική κοινότητα όσο
και την τουρκική, δεν εμποδίζει την τροποποίηση συνταγματικών
διατάξεων που αφορούν μόνο την ελληνική κοινότητα, όπως είναι οι
διατάξεις του Άρθρου 111 του Συντάγματος,

Και επειδή το Άρθρο 111 του Συντάγματος αναφέρεται μόνο σε
θέματα προσωπικού θεσμού πολιτών της Δημοκρατίας που ανήκουν
στην ελληνική κοινότητα και δεν αφορούν ή επηρεάζουν με
οποιοδήποτε τρόπο την τουρκική κοινότητα.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.106(Ι)/1996)**

Επειδή η παράγραφος 1 του Άρθρου 63 του Συντάγματος καθορίζει ως κατώτατο όριο ηλικίας των εκλογέων το εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας τους, Προοίμιο.

Και επειδή με βάση τα σύγχρονα δεδομένα και αντιλήψεις για αποτελεσματικότερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος κρίνεται απολύτως αναγκαίο όπως το δικαίωμα της ψήφου σε εκλογές για ανάδειξη μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων επεκταθεί έτσι ώστε να το έχουν όλοι οι πολίτες που έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους,

Και επειδή το Άρθρο 63 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος, τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή καταργηθούν,

Και επειδή λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Και επειδή το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος, ενώ στη συγκεκριμένη περίπτωση και ενόψει των ανωτέρω δικαιολογεί και την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου της αποτελεσματικότερης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος με την επέκταση του δικαιώματος της ψήφου.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.115(Ι)/1996)**

Επειδή η παράγραφος 2 του Άρθρου 66 του Συντάγματος καθορίζει ότι κενωθείσα βουλευτική έδρα πληρώνεται με αναπληρωματική εκλογή που διενεργείται μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε το πολύ ημερών από την κένωσή της σε ημερομηνία που καθορίζεται από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, Προοίμιο.

Και επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Εκλογής των Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων Νόμου η εκλογή των Μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων διεξάγεται με βάση το εκλογικό σύστημα που εναποτίθεται, σύμφωνα με το Σύνταγμα, στη Βουλή των Αντιπροσώπων να ορίσει, αναθεωρήσει ή τροποποιήσει, 72 του 1979
73 του 1980
16 του 1981
124 του 1985
164 του 1985
297 του 1987
107(Ι)του1992
71(Ι) του 1995
11(Ι) του1996.

Και επειδή η Βουλή των Αντιπροσώπων, ενασκώντας την εξουσία της που απορρέει από το Σύνταγμα, έχει υιοθετήσει το αναλογικό εκλογικό σύστημα που από τη φύση του θεωρείται πιο αντιπροσωπευτικό και συνάδει προς τις σύγχρονες δημοκρατικές αντιλήψεις,

Και επειδή το εκλογικό αυτό σύστημα απολήγει σε δικαιότερη αντιπροσώπευση της θέλησης των εκλογέων, υλοποιώντας έτσι την καθιέρωση και στην πράξη της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας,

Και επειδή το Άρθρο 66 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

Και επειδή λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο, οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Και επειδή το Δίκαιο της Ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση και την άσκηση της αναθεωρητικής λειτουργίας της Βουλής που εκφράζεται στην τροποποίηση μη θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος, για την απρόσκοπτη και ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος,

Και επειδή η μη υιοθέτηση στο σύνολο τους κατ' εξοχήν δημοκρατικών αρχών που διέπουν το εκλογικό σύστημα που υιοθετήθηκε ανατρέπει και εξουδετερώνει το ίδιο το δικαίωμα της Βουλής να υιοθετεί οποιοδήποτε εκλογικό σύστημα και δεν οδηγεί στην επίτευξη του απώτερου συνταγματικού στόχου της

αποτελεσματικότερης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος που το Σύνταγμα διασφαλίζει,

Και επειδή η Βουλή των Αντιπροσώπων προκρίνει ότι η μη ρύθμιση ζητημάτων που έχουν επιβάλει οι πιο πάνω αρχές και περιστάσεις συνεπάγεται σοβαρές και απρόβλεπτες συνέπειες που θέτουν υπό αμφισβήτηση το ίδιο το οικοδόμημα της λειτουργίας Αρχών και Εξουσιών της Δημοκρατίας.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.104(Ι)/2002)**

ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος 3 του Άρθρου 118 του Συντάγματος θέτει Προοίμιο. διαζευκτικώς ως προϋπόθεση διορισμού του διοικητή και του υποδιοικητή της Εκδοτικής Τράπεζας της Δημοκρατίας την ιδιότητα τους ως μελών της μόνιμης δημόσιας υπηρεσίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος 4 του Άρθρου 118 του Συντάγματος προνοεί ότι ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας από κοινού μπορούν να παύουν οποτεδήποτε το διοικητή ή τον υποδιοικητή της Εκδοτικής Τράπεζας της Δημοκρατίας ή και τους δύο,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος 5 του Άρθρου 118 του Συντάγματος προβλέπει ότι σε περίπτωση παύσης του διοικητή ή του υποδιοικητή ή και των δυο, ως ανωτέρω, θα τους δίνεται άλλη κατάλληλη θέση στη μόνιμη δημόσια υπηρεσία, νοουμένου ότι αυτοί αμέσως πριν από την παύση τους ήταν μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος (στ) του Άρθρου 47 του Συντάγματος προβλέπει για εξουσία του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, καθόσον αφορά τις παύσεις οι οποίες προβλέπονται στο Άρθρο 118,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος 4 του Άρθρου 119 του Συντάγματος καθορίζει ότι ο διοικητής, βοηθούμενος από τον υποδιοικητή, εκτελεί καθόσον αφορά την οικονομική πολιτική που ανάγεται στην αρμοδιότητα αυτού, τις σχετικές αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και, ως προς τον τρόπο εφαρμογής της πολιτικής αυτής, συμβουλευέται τον Υπουργό Οικονομικών και συμμορφώνεται προς τις υποδείξεις του,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία έχει υποβάλει αίτηση για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για το σκοπό αυτό απαιτείται, μεταξύ άλλων, η εναρμόνιση της νομοθεσίας της Δημοκρατίας με το Κοινοτικό Κεκτημένο,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με το άρθρο 109 της Συνθήκης του Άμστερνταμ, κάθε κράτος μέλος, εξασφαλίζει, το αργότερο μέχρι και την ημερομηνία ίδρυσης του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), ότι η εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου και του Καταστατικού της εθνικής κεντρικής του τράπεζας, συμφωνεί με τη Συνθήκη αυτή και το Καταστατικό του ΕΣΚΤ,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ οι σχετικές πρόνοιες της πιο πάνω Συνθήκης καθώς και του Καταστατικού του ΕΣΚΤ απαιτούν όπως οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των Κρατών μελών είναι ανεξάρτητες από οποιοδήποτε επηρεασμό και ή επιρροή από τις Κυβερνήσεις των Κρατών τους ή

άλλους οργανισμούς,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ οι προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος δε συνάδουν με τις σχετικές πρόνοιες της προαναφερθείσας Συνθήκης και με τις διατάξεις του Καταστατικού του ΕΣΚΤ,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 47, το Άρθρο 118 (με εξαίρεση την πρώτη παράγραφο) και το Άρθρο 119 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνονται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος, τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ λόγω της συνεχιζόμενης Τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπρόσωπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η τροποποίηση των προαναφερθεισών διατάξεων του Συντάγματος είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου της εναρμόνισης της νομοθεσίας της Δημοκρατίας με το Κοινοτικό Κεκτημένο.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.127(Ι)/2006)**

ΕΠΕΙΔΗ, δυνάμει της Συνθήκης μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (η Συνθήκη Προσχώρησης), η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα τη 16^η Απριλίου 2003 και κυρώθηκε με τον περί της Συνθήκης Προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Κυρωτικό) Νόμο του 2003, η Δημοκρατία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1^η Μαΐου 2004,

Επίσημη
Εφημερίδα
της ΕΕ:L.236,
23.9.2003,
σ.17.

35(III)του
2003.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία, δυνάμει του άρθρου 2 της προσαρτημένης στη Συνθήκη Προσχώρησης Πράξης περί των Όρων Προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεσμεύεται και οφείλει να εφαρμόσει τις διατάξεις των Συνθηκών περί Ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως επίσης και τις πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ:L236,
23.9.2003,σ.33.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία, ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να είναι σε θέση να ασκεί κάθε επιλογή και διακριτική ευχέρεια που της προσφέρονται από το δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ υπάρχουν διατάξεις του Συντάγματος οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με την ικανότητα της Δημοκρατίας να συμμορφώνεται με τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις και υποχρεώσεις της και θέτουν εμπόδια στη δυνατότητα της Δημοκρατίας να ασκήσει τις επιλογές και τη διακριτική ευχέρεια που της παρέχονται υπό την ιδιότητα της ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, με την προσθήκη ενός νέου άρθρου και την τροποποίηση των άρθρων 140, 169 και 179 του Συντάγματος, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στα θεμελιώδη άρθρα, είναι δυνατόν να αρθεί το προαναφερθέν ασυμβίβαστο, όπως και τα προαναφερθέντα εμπόδια,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ λόγω της εξέλιξης της διεθνούς δικαστικής συνεργασίας σε ποινικά θέματα η Δημοκρατία έχει αναλάβει συμβατική υποχρέωση να εκδίδει ή παραδίδει πολίτες της που διέπραξαν ποινικά αδικήματα στην αλλοδαπή,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η προσθήκη ενός νέου άρθρου και η τροποποίηση των προαναφερθεισών διατάξεων του Συντάγματος είναι απολύτως αναγκαίες για την επίτευξη του στόχου της δημιουργίας των νομικών συνθηκών που θα επιτρέπουν στη Δημοκρατία να λειτουργεί ομαλά ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασκώντας όλα τα δικαιώματα και συμμορφούμενη προς όλες τις υποχρεώσεις ενός τέτοιου κράτους μέλους.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Ν.51(Ι)/2010)

ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 17 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας προστατεύει το δικαίωμα σεβασμού και διασφάλισης του απορρήτου της αλληλογραφίας και κάθε άλλης μορφής επικοινωνίας κάθε προσώπου που διεξάγεται με μη απαγορευμένα από το νόμο μέσα, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε επέμβαση στην άσκηση του δικαιώματος αυτού, παρά μόνο στις περιπτώσεις προσώπων που τελούν υπό φυλάκιση ή προφυλάκιση ή σε σχέση με την επαγγελματική αλληλογραφία και επικοινωνία πτωχευσάντων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κανένας δεν έχει το δικαίωμα, εκτός αν παρέχεται σ' αυτόν εξουσιοδότηση από το νόμο για τους σκοπούς που ορίζει το Σύνταγμα, να εποπτεύει ή να διεισδύει στις επικοινωνίες μεταξύ των πολιτών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ αποκλείεται η προσαγωγή οποιασδήποτε μαρτυρίας αποτελεί μέρος του περιεχομένου τηλεφωνικής επικοινωνίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ κρίνεται αναγκαίο να καταστεί δυνατή η επέμβαση, όταν τούτο είναι απαραίτητο για την ασφάλεια της Δημοκρατίας, όπως και για την αποτροπή, διερεύνηση ή δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 17 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.68(Ι)/2013)**

ΕΠΕΙΔΗ η Κυπριακή Δημοκρατία έχει αναλάβει συμβατική Προοίμιο.
υποχρέωση να εκδίδει ή παραδίδει πολίτες της που διέπραξαν ποινικά
αδικήματα στην αλλοδαπή,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Πέμπτη Τροποποίηση του Συντάγματος στο βαθμό
που ρυθμίζει την έκδοση Κυπρίων υπηκόων στην αλλοδαπή δεν συνάδει
απολύτως με τις υποχρεώσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας ως
προκύπτουν από το ευρωπαϊκό κεκτημένο και, ειδικότερα, από την
Απόφαση–Πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των
εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα
αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία
της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί την διατήρηση της
εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις
διατάξεις του Συντάγματος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η τροποποίηση του Άρθρου 11 του Συντάγματος είναι
απολύτως αναγκαία για τη συμμόρφωση της Κυπριακής Δημοκρατίας
με τις υποχρεώσεις της ως Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΟΓΛΩΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.130(Ι)/2015)**

ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 146 του Συντάγματος προβλέπει ότι το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο κέκτηται αποκλειστική δικαιοδοσία να αποφασίζει οριστικά και αμετάκλητα επί πάσης προσφυγής η οποία ασκείται εναντίον απόφασης, πράξης ή παράλειψης οποιουδήποτε διοικητικού οργάνου ή αρχής ή προσώπου το οποίο ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία, με σκοπό να ελεγχθεί αν αυτή είναι αντίθετη με τις διατάξεις του Συντάγματος ή του νόμου ή αν έγινε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, με βάση τις διατάξεις των περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμων του 1964 έως 1991, η προβλεπόμενη υπό του Συντάγματος δικαιοδοσία του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και του Ανωτάτου Δικαστηρίου (High Court) έχει μεταβιβασθεί στο υπό του ως άνω Νόμου, ιδρυθέν Ανώτατο Δικαστήριο, 33του1964
35του1975
72του1977
59 του1981
3 του 1987
158του1988
109του1991.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η αποκλειστική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου να εκδικάζει σε πρώτο βαθμό κάθε τέτοια προσφυγή δυσχεραίνει το έργο του Δικαστηρίου τούτου και δεν συμβάλλει στην ταχεία απονομή της δικαιοσύνης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται αναγκαίο να ληφθούν μέτρα για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης γενικότερα και της διοικητικής δικαιοσύνης ειδικότερα με την εκχώρηση της δικαιοδοσίας αυτής σε Διοικητικό Δικαστήριο,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 146 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των διαζουσών συνθηκών που επικρατούν στην Κυπριακή Δημοκρατία, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, είναι αναγκαία η εναρμόνιση με -

(α) Τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 46 της πράξης της Επίσημη

Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας», και

Εφημερίδα της
ΕΕ: L 180,
29.6.2013,
σ.60.

(β) την παράγραφο 1 του άρθρου 26 της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία»,

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L180,
29.6.2013,
σ.96.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, είναι αναγκαία η πιο αποτελεσματική εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 27 της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα».

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L180,
29.6.2013,
σελ. 31.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΕΝΑΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.69(Ι)/2016)**

ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 15 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας προστατεύει το δικαίωμα της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής κάθε προσώπου, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε επέμβαση στην άσκηση του δικαιώματος αυτού, εκτός αν είναι σύμφωνη προς το νόμο και αναγκαία για τους σκοπούς που ορίζει το εν λόγω Άρθρο,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τα περιουσιακά στοιχεία του ατόμου αποτελούν μέρος της ιδιωτικής του ζωής και κανένας δεν έχει δικαίωμα, εκτός αν παρέχεται σ' αυτόν εξουσιοδότηση από το νόμο για τους σκοπούς που ορίζει το Σύνταγμα, να επιβάλει την αποκάλυψη ή τον έλεγχο των στοιχείων αυτών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται αναγκαίο να καταστεί δυνατή η επέμβαση στην άσκηση του δικαιώματος που προστατεύεται από το Άρθρο 15 του Συντάγματος, για τη διασφάλιση της διαφάνειας στη δημόσια ζωή ή για τη λήψη μέτρων εναντίον της διαφθοράς στη δημόσια ζωή, ως νόμος ήθελε ορίσει,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η διασφάλιση της διαφάνειας στη δημόσια ζωή και η λήψη μέτρων εναντίον της διαφθοράς στη δημόσια ζωή συνιστούν μέτρο αναγκαίο για την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, ως προβλέπει η παράγραφος 2 του Άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία κυρώθηκε με τον περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την Προάσπισιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικό) Νόμο του 1962 και η οποία προβλέπει ανθρώπινα δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίες, όμοια των οποίων η Δημοκρατία οφείλει να διασφαλίζει σύμφωνα με το Άρθρο 5 της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, 39 του 1962.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 15 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (Ν.93(Ι)/2016)

ΕΠΕΙΔΗ η Κυπριακή Δημοκρατία ως κράτος δικαίου που Προοίμιο.
προασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και ιδιαίτερα το δικαίωμα ζωής
και σωματικής ακεραιότητας αντιτίθεται, ως θέμα αρχής, στην επιβολή
της θανατικής ποινής,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η θανατική ποινή έχει ήδη καταργηθεί πλήρως στη
νομοθεσία της Δημοκρατίας και δεν έχει εφαρμοστεί στην πράξη από το
1962, παρ' όλο που η παράγραφος 2 του Άρθρου 7 του Συντάγματος
προβλέπει για τη δυνατότητα επιβολής θανατικής ποινής διά νόμου στις
περιπτώσεις φόνου εκ προμελέτης, εσχάτης προδοσίας, πειρατείας κατά
το διεθνές δίκαιο και αδικήματος τιμωρούμενου διά ποινής θανάτου
σύμφωνα με το στρατιωτικό ποινικό νόμο,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής
Ένωσης, της οποίας η Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί κράτος μέλος,
προβλέπει για την κατάργηση της θανατικής ποινής,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία έχει κυρώσει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση
για την Προάσπιση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και των
Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθώς και το 6ο και το 13ο Πρωτόκολλο
αυτής, τα οποία προβλέπουν για την πλήρη κατάργηση της θανατικής
ποινής,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η Δημοκρατία έχει κυρώσει το Διεθνές Σύμφωνο για τα
Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το 2ο Πρωτόκολλο αυτού, τα
οποία επίσης προνοούν για την κατάργηση της θανατικής ποινής,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ κρίνεται αναγκαία η προσαρμογή του Άρθρου 7 του
Συντάγματος στις πάγιες θέσεις της Δημοκρατίας για την προστασία της
ανθρώπινης ζωής, καθώς και η συνεπακόλουθη τροποποίηση των
Άρθρων 11, 47, 48, 49, 83, 106 και της παραγράφου 4 του Άρθρου 53
του Συντάγματος, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στα θεμελιώδη άρθρα
του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να
τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των
εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα
αυτής οι Τουρκοκύπριοι δε συμμετέχουν στην εκλογή και λειτουργία
της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της
εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις
διατάξεις του Συντάγματος.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.100(Ι)/2019)**

ΕΠΕΙΔΗ, η κυπριακή πολιτεία είναι Δημοκρατία προεδρικού Προοίμιο. συστήματος και ως τέτοια διέπεται ως προς την οργάνωση των εξουσιών της από τη θεμελιώδη αρχή της διακρίσεως των εξουσιών στην πλέον αυστηρή της μορφή,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών θεσμικά, αλλά και στην πράξη πρέπει να εκφράζεται, τόσο με τη λειτουργική όσο και με την οργανική διάκριση των συντεταγμένων εξουσιών, συνακόλουθα δε να απολήγει στην πλήρη διασφάλιση της ανεξαρτησίας αυτών ως προς τη συγκρότηση και άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων εκάστης και ως προς την επιτέλεση της λειτουργίας τους, χωρίς τον κίνδυνο επικάλυψης και/ή επέμβασης στον πυρήνα των εσωτερικών θεμάτων οργάνωσης και λειτουργίας η μία της άλλης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η ανάγκη διασφάλισης της ανεξαρτησίας της Βουλής των Αντιπροσώπων διαλαμβάνει απαρεγκλίτως την οικονομική αυτονομία αυτής, ώστε η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών να βρίσκει και στην πράξη την απόλυτη έκφρασή της,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, επιβάλλεται το δίχως άλλο η θεμελίωση της πλήρους οικονομικής αυτονομίας της Βουλής των Αντιπροσώπων κατά το πρότυπο πλειίστων όσων ευρωπαϊκών κρατών ειδικά ως προς την ανάγκη διασφάλισης πλήρους ανεξαρτησίας στη λήψη εκείνων των αποφάσεων που αφορούν στον τρόπο και στα μέσα επιτέλεσης της λειτουργίας της, χωρίς επ' ουδενί να παραγνωρίζονται, αλλ' αντίθετα να λαμβάνονται απαρεγκλίτως υπ' όψιν κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού της Βουλής και να συνυπολογίζονται οι εκάστοτε επικρατούσες δημοσιονομικές συνθήκες και ειδικότερα οι γενικές δημοσιονομικές κατευθυντήριες οδηγίες, όπως και οι απορρέουσες από τη συμμετοχή της Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη υποχρεώσεις,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί την εξουσία της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος, εάν και εφόσον κρίνεται ότι υφίσταται τέτοια ανάγκη,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η τροποποίηση του Άρθρου 167 του Συντάγματος κρίνεται αναγκαία για σκοπούς εμπέδωσης και διασφάλισης της πλήρους οικονομικής αυτονομίας και συνακόλουθα της απαραίτητης ανεξαρτησίας που πρέπει να διέπει τη νομοθετική εξουσία κατά την επίλυση του έργου και της αποστολής της τόσο από λειτουργικής, όσο και από οργανικής επόψεως.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.128(Ι)/2019)**

ΕΠΕΙΔΗ, η παράγραφος 2 του Άρθρου 66 του Συντάγματος προβλέπει Προοίμιο.
για τον τρόπο πλήρωσης κενωθείσας βουλευτικής έδρας, αλλά δεν
προβλέπει για τον τρόπο πλήρωσης αποποιηθείσας ή μη καταληφθείσας
έδρας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ κρίνεται αναγκαία η κάλυψη του συνταγματικού κενού
που διαπιστώθηκε αναφορικά με την πλήρωση αποποιηθείσας ή μη
καταληφθείσας έδρας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 66 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα
θεμελιώδη άρθρα, τα οποία δεν μπορούν καθ' οιονδήποτε τρόπο να
τροποποιηθούν ή καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των
εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα
αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στη λειτουργία της Βουλής
των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της
εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις
διατάξεις του Συντάγματος.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.160(Ι)/2019)**

ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 40 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας καθορίζει της προϋποθέσεις ώστε πρόσωπο να δικαιούται να θέσει υποψηφιότητα για εκλογή του στο αξίωμα του Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ στις πιο πάνω προϋποθέσεις δεν περιλαμβάνεται ανώτατο όριο θητειών για το αξίωμα του Προέδρου και Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ κρίνεται αναγκαίο να καθοριστεί ανώτατο όριο θητειών για τα εν λόγω αξιώματα για σκοπούς ενίσχυσης των δημοκρατικών θεσμών, ανανέωσης και εκσυγχρονισμού στη δημόσια ζωή, καθώς και για αποφυγή δημιουργίας κατεστημένου,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 40 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος τα οποία δεν μπορούν με οποιοδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στη λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.161(Ι)/2019)**

ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 64 του Συντάγματος καθορίζει τα προσόντα που απαιτείται να πληροί πολίτης της Δημοκρατίας για να είναι υποψήφιος βουλευτής, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ με βάση τα σύγχρονα δεδομένα και αντιλήψεις κρίνεται αναγκαίο να παρασχεθεί η δυνατότητα διεκδίκησης βουλευτικής έδρας από πολίτες της Δημοκρατίας που συμπλήρωσαν το 21^ο έτος της ηλικίας αντί του 25^{ου} έτους της ηλικίας που ισχύει σήμερα,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ανάλογη διάταξη ισχύει ήδη για τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 64 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος, τα οποία δεν μπορούν καθ' οιονδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στη λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.

**ΠΡΟΟΙΜΙΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
(Ν.135(Ι)/2020)**

ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 146 του Συντάγματος προβλέπει ότι νόμος ορίζει περί της ίδρυσης, της δικαιοδοσίας και των εξουσιών Διοικητικού Δικαστηρίου, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ με τον περί της Ίδρυσης και Λειτουργίας Διοικητικού Δικαστηρίου Διεθνούς Προστασίας Νόμο καθιερύεται Διοικητικό Δικαστήριο Διεθνούς Προστασίας με αποκλειστική δικαιοδοσία να αποφασίζει σε πρώτο βαθμό επί πάσης προσφυγής η οποία υποβάλλεται δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος κατά απόφασης, πράξης ή παράλειψης, όπως προβλέπεται στον περί Προσφύγων Νόμο,

73 του 2018
4(Ι) του 2020.

6(Ι) του 2000
6(Ι) του 2002
53(Ι) του 2003
67(Ι) του 2003
9(Ι) του 2004
241(Ι) του 2004
154(Ι) του 2005
112(Ι) του 2007
122(Ι) του 2009
9(Ι) του 2013
58(Ι) του 2014
59(Ι) του 2014
105(Ι) του 2016
106(Ι) του 2016
80(Ι) του 2018
116(Ι) του 2019.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 146 του Συντάγματος προβλέπει ότι η προσφυγή ασκείται εντός εβδομήντα πέντε ημερών από την ημέρα δημοσιεύσεως της αποφάσεως ή της πράξεως ή, εν περιπτώσει μη δημοσιεύσεως ή παραλείψεως, από την ημέρα κατά την οποία η πράξη ή παράλειψη περιήλθε εις γνώσιν του προσφεύγοντος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας» αναφέρει στην αιτιολογική σκέψη (18) ότι «είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων διεθνή προστασία να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων το συντομότερο δυνατό, με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης», και στην αιτιολογική σκέψη (20) ότι «σε αυστηρά καθορισμένες περιστάσεις, όταν η αίτηση είναι πιθανώς αβάσιμη ή όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιταχύνουν τη διαδικασία εξέτασης, ιδίως με την πρόβλεψη μικρότερων αλλά εύλογων προθεσμιών για ορισμένα διαδικαστικά βήματα, με την επιφύλαξη διεξαγωγής επαρκούς και πλήρους εξέτασης

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.:L180,
29.6.2013,
σ. 60.

και εφόσον ο αιτών έχει πραγματικά πρόσβαση σε βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία», και, τέλος, αναφέρει στο άρθρο 46(4) αυτής ότι τα κράτη μέλη ορίζουν εύλογες προθεσμίες για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και ότι οι προθεσμίες αυτές δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η υφιστάμενη προθεσμία των εβδομήντα πέντε ημερών κρίνεται δυσανάλογη σε σχέση με την απαίτηση για λήψη οριστικής απόφασης το συντομότερο δυνατό,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η κατάσταση των αιτητών ασύλου οι οποίοι αναζητούν διεθνή προστασία είναι ιδιαίτερη λόγω των υποχρεώσεων της Δημοκρατίας που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο και την επιβολή ειδικών διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη βάση των οποίων απορρέουν συγκεκριμένα δικαιώματα εκ της ιδιότητας των προσώπων αυτών ως αιτητών ασύλου,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες που εφαρμόζονται σε άλλες περιπτώσεις δεν ισοδυναμούν ή/και δεν τυγχάνουν εφαρμογής στις διαδικασίες που αφορούν αιτήσεις ασύλου, καθότι αφορούν υποθέσεις διαφορετικού είδους,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ κρίνεται αναγκαίο σε εξειδικευμένα θέματα να ληφθούν μέτρα για την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης και τη λήψη απόφασης το συντομότερο δυνατό με τον καθορισμό εύλογων προθεσμιών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Άρθρο 146 του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται στα θεμελιώδη Άρθρα του Συντάγματος, τα οποία δεν δύναται καθ' οιονδήποτε τρόπο να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, λόγω της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής και των εξαιρετικών συνθηκών που επικρατούν στην Κύπρο ως αποτέλεσμα αυτής, οι Τουρκοκύπριοι δεν συμμετέχουν στη λειτουργία της Βουλής των Αντιπροσώπων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το δίκαιο της ανάγκης δικαιολογεί τη διατήρηση της εξουσίας της Βουλής των Αντιπροσώπων να τροποποιεί μη θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος.